

โครงการบางละมุงคอนโดมิเนียม
(BANGLAMUNG CONDOMINIUM)

A020541

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิชาวิทยานิพนธ์ ตามหลักสูตรปริญญาตรี
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม
สาขา สถาปัตยกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2534

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วันที่.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ขออนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของลิขสิทธิ์ทุกประการ
วันที่ เดือน ปี

หัวข้อวิทยานิพนธ์

โดย

คณะ

ภาควิชา

สาขา

อาจารย์ที่ปรึกษา

โครงการบางละมุงคอนโดมิเนียม

นส. สมิตรา วิชาตะศิลาปิน

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ครุศาสตร์สถาปัตยกรรม

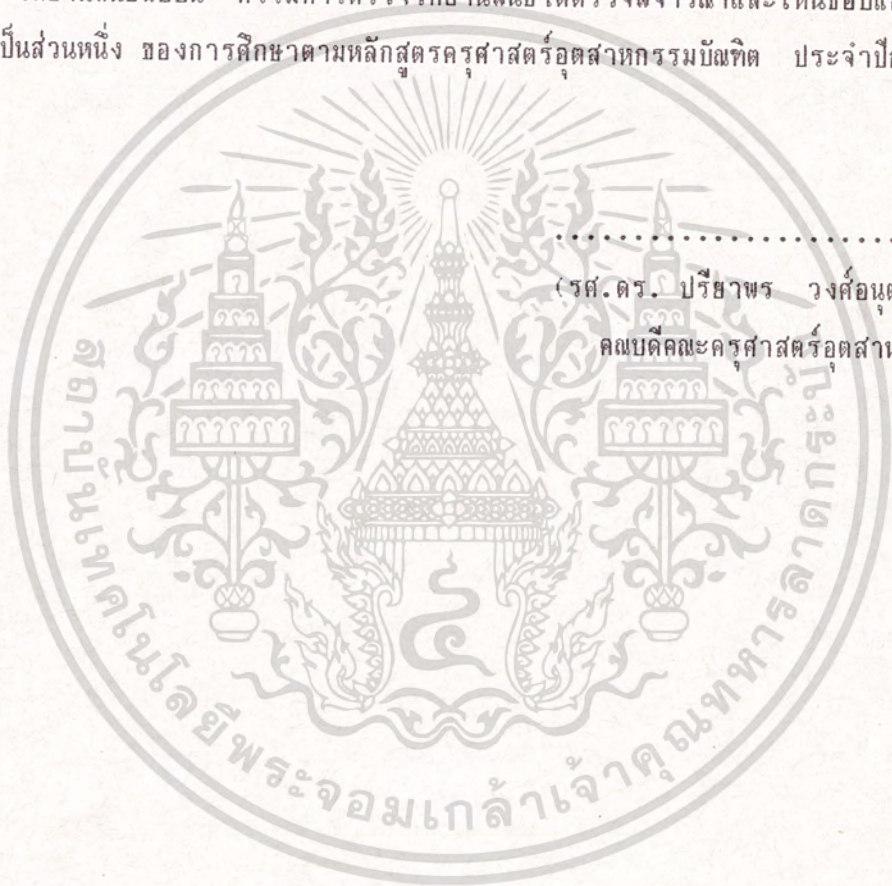
สถาปัตยกรรม

อาจารย์ อลงกรณ์ สายอุบล

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ กรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ได้ตรวจพิจารณาและเห็นชอบแล้ว จึงได้อนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ประจำปีการศึกษา 2534

(รศ.ดร. ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

นับแต่ประเทศไทยเรา ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เริ่มตั้งแต่ฉบับที่ 1 เมื่อปี พ.ศ. 2504 จนถึงปัจจุบัน (มีนาคม 2535) กำลังอยู่ในขั้นต้นของแผนฯ 7 ได้มีแนวนโยบายในการพัฒนาประเทศไทย ในแต่ละแผนฯ แตกต่างกันอย่างออกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงปลายแผนฯ 6 ต่อ แผนฯ 7 นี้ แนวนโยบายได้กำหนดให้ประเทศไทย ค่อย ๆ ก้าวไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ ซึ่งจะสังเกตได้จาก การขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจของประเทศตามแผนฯ 5 และแผนฯ 6 ที่ผ่านมา สามารถทำได้ถึงร้อยละ 6.6 ต่อปี นับได้ว่า การดำเนินนโยบาย ทำได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพในระดับหนึ่ง

และสืบเนื่องจากรัฐบาล ได้กำหนดแผนพัฒนาปลั๊กย่อยลงไปอีก แผนพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก (EASTERN SEA BOARD) ทั้งท่าเรือน้ำลึกที่แหลมฉบัง ศรีราชา และอุตสาหกรรมหนัก ที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง จึงเกิดขึ้นอีก เพื่อเร่งรัดให้การดำเนินการตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 และ 7 บรรลุผลตามเป้าหมายหลัก อาจกล่าวได้ว่า แผนพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก ที่กำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้ เมื่อสิ้นสุดลง จะส่งผลให้ภาคตะวันออกเป็นภาคที่จะถูกพัฒนาอย่างสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับภูมิภาคอื่น ๆ อันจะยิ่งทำให้เกิดความเพียงพอต่อการรองรับ การกระจายความเจริญ ทางเศรษฐกิจจากส่วนกลางของประเทศได้

ผลสืบเนื่องจากนโยบายดังกล่าว ทำให้เกิดการลงทุน ในด้านอุตสาหกรรม อย่างมากมายในบริเวณพื้นที่ทั้งสองแห่งดังกล่าว ประมาณว่า จะก่อให้เกิดการหลั่งไหลของแรงงานเข้ามาในบริเวณดังกล่าว ในเกือบทุกสาขาวิชาชีพ ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ทั้งระดับผู้ใช้แรงงาน ไปจนถึงผู้บริหารและผู้อำนวยการชาวต่างประเทศ ซึ่งจะค่อย ๆ ทะฮอสมเพิ่มขึ้น เริ่มตั้งแต่ 30,000 คน จนถึง 500,000 คนในที่สุด จากข้อมูลข้างต้น ยังผลให้ ปริมาณความต้องการด้านที่อยู่อาศัยในอาณาบริเวณดังกล่าว มีปริมาณค่อนข้างสูงขึ้นมาอย่างรวดเร็ว ประกอบกับทางภาคตะวันออกของประเทศไทย มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ เช่น แหล่งท่องเที่ยว ฯลฯ รวมทั้งระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ค่อนข้างพร้อมเพียง จึงเป็นภาคที่ค่อนข้างพร้อมที่จะลงทุนในเกือบทุก ๆ ด้าน

โครงการบางละมุงคอนโดมิเนียม ที่จะทำการก่อสร้างขึ้น ณ รอยต่อระหว่างเขตเมืองพิทยภา อำเภอบางละมุง ทางแยกไปอุตสาหกรรมหนักมาบตาพุด จังหวัดระยอง และท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จึงนับได้ว่า เป็นโครงการหนึ่ง ที่จะทำการลงทุนโดยภาคเอกชน และสามารถที่จะสนองตอบ นโยบายทางด้านที่อยู่อาศัย ที่ยังขาดแคลนอยู่ ตามที่รัฐบาลต้องการได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์

- 1) ศึกษาแนวทางและแผนพัฒนาฯ ต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดนโยบายเพื่อการพัฒนาประเทศ
- 2) ศึกษาสภาพกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพื่อนำมาวิเคราะห์ความต้องการ ด้านที่อยู่อาศัยในพื้นที่ตอนต่าง ๆ
- 3) ศึกษาจำนวนประชากร ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม ความเป็นอยู่เพื่อนำมาวิเคราะห์ความต้องการต่าง ๆ
- 4) ศึกษาแนวทางการใช้พื้นที่ พฤติกรรมและกิจกรรมของชุมชน เพื่อนำมาวิเคราะห์ความต้องการ และเพื่อการออกแบบสถาปัตยกรรม ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม

ขอบเขตของการทำวิทยานิพนธ์

- 1) ขอบเขตของการศึกษาข้อมูล
 ศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย เศรษฐกิจ สังคมและกายภาพในระดับประเทศ
 ภาค จังหวัด ที่ถนัดและชุมชน
- 2) ขอบเขตของการออกแบบ
 ทำการออกแบบตามองค์ประกอบหลักของโครงการ ดังนี้
 - ส่วนพักอาศัย (HOUSING)
 - ส่วนจอดรถ (PARKING)
 - ส่วนบริการ (SERVICE)
 - ส่วนสาธารณะ (PUBLIC ZONE)
 - ส่วนบริหาร (ADMINISTRATION)
 - ออกกำลังกายในร่ม (INDOOR EXERCISE)
 - ส่วนพักผ่อนและสันทนาการ (RECREATION)
 - ส่วนพาณิชยกรรม (COMMERCIAL)

วิธีดำเนินการทำวิทยานิพนธ์

ดำเนินการตาม 4 ขั้นตอน ตามลำดับ ดังนี้

- 1) ขั้นตอนการศึกษาข้อมูลขั้นพื้นฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2) ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3) ขั้นตอนการสังเคราะห์ข้อมูล
- 4) ขั้นตอนการเสนอแนะและการออกแบบ
- 5) ขั้นตอนการนำเสนอ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ
 - จากการทำโครงการบางละมุงคอนโดมิเนียม จะเป็นการดำเนินการ ให้สอดคล้อง กับแนวนโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 - 7
 - จากการทำโครงการบางละมุงคอนโดมิเนียม จะได้ทำการศึกษา ถึงระบบเศรษฐกิจทั้งในระดับประเทศ ภาค จังหวัดและท้องถิ่น และการพิจารณาในแง่การลงทุนด้านที่พักอาศัย
 - จากการทำโครงการบางละมุงคอนโดมิเนียม จะได้ทราบถึงระบบของสังคมโดยรวม และโดยย่อๆ ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับอย่างไร
 - จากการทำโครงการบางละมุงคอนโดมิเนียม จะได้ศึกษาและทราบถึง การใช้ที่ดินให้เหมาะสม และสร้างสภาพภูมิทัศน์ที่ดี ต่อชุมชน อันจะยังผลให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนา
- 2) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์
 - จากการทำวิทยานิพนธ์ในเรื่องดังกล่าว จะทำให้สามารถที่จะใช้ข้อมูล เป็นสิ่งอ้างอิง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 1 - 7
 - จากการทำวิทยานิพนธ์ในเรื่องดังกล่าว จะทำให้สามารถทราบถึง ระบบเศรษฐกิจในระดับประเทศ ภาค จังหวัด ท้องถิ่นและชุมชน รวมถึงจะทราบถึง การศึกษาความเป็นไปได้ของการลงทุน
 - จากการทำวิทยานิพนธ์ในเรื่องดังกล่าว จะทำให้ทราบถึงสภาพของสังคม ในเรื่องของประชากร ศิลปวัฒนธรรม ชนบทธรรมนิยมประเพณี การปกครอง ศาสนาและการศึกษา
 - จากการทำวิทยานิพนธ์ในเรื่องดังกล่าว จะได้ทราบถึง สภาพทางภาษา ตั้งแต่ระดับประเทศ ภาค จังหวัด ท้องถิ่นและชุมชน ตลอดจนกรรมวิธีต่าง ๆ ทางการใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์ เพื่อยังให้การพัฒนาที่ดิน และการออกแบบทางสถาปัตยกรรม ก่อประโยชน์ได้อย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สูงสุด

บทสรุป

1) การลงทุนในกิจการที่พักอาศัย โดยมีแหล่งตลาดความต้องการ ที่มากเพียงพอจะเป็นแนวโน้มในการลงทุนที่ดี และในปัจจุบัน การทำธุรกิจประเภทนี้ ยังได้รับการสนับสนุนจากทั้งทางภาครัฐบาลและภาคเอกชนอีกด้วย

2) สถานที่ที่ตั้งของตัวโครงการ มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ในการที่จะส่งผลให้โครงการอาคารคอนโดมิเนียม ได้รับผลตอบแทนสูงสุด

3) ผู้ที่จะเป็นลูกค้าของโครงการบางละมุงคอนโดมิเนียมนี้ จะเป็นทั้งนักธุรกิจ นักบริหาร ผู้เชี่ยวชาญ และ ผู้ที่มีรายได้ระดับสูง จะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีความต้องการที่ค่อนข้างจะเหมือนกัน คือ มีความสะดวกสบายในการดำเนินชีวิต และมีสิ่งอำนวยความสะดวกได้อย่างสมบูรณ์

4) ความเป็นไปได้ในการลงทุนของโครงการนี้ เป็นไปได้ค่อนข้างสูงมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากมีปัจจัยพื้นฐานอย่างพร้อมเพียงอยู่แล้ว เช่น ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ระบบคมนาคม และในด้านความต้องการ ด้านที่พักอาศัยที่มีอัตราค่อนข้างสูง จากชุมชนซึ่งทำงานอยู่ในย่านอุตสาหกรรมหนักมาพบตาด และทำเรือน้ำลึกแหลมฉบัง

5) ลักษณะความต้องการพื้นฐาน ทางกายภาพของโครงการ ได้แก่ สภาพทางกายภาพที่นำอยู่อาศัย ซึ่งจะทำให้ความรู้สึกดี รวมถึงความรู้สึกปลอดภัยในการพักอาศัย

6) กฎหมายและข้อบัญญัติต่าง ๆ จะมีผลต่อการออกแบบ และการลงทุนในโครงการนี้

ข้อเสนอแนะ

1) จัดทำโครงการและออกแบบอาคารชุดที่พักอาศัย ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ตามความต้องการของผู้อยู่อาศัย

2) การวางผังอาคาร จะต้องให้มีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมเดิม อีกทั้งไม่เป็นการทำลายสภาพธรรมชาติอีกด้วย

3) การออกแบบควรให้มีความสะดวกสบายและให้ได้บรรยากาศและทัศนียภาพที่ดี

4) การออกแบบจะต้องสนองต่อความต้องการ หรือการขยายตัวในอนาคตได้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์โครงการบางละมุงคอนโคมิเนียม ที่ได้สำเร็จลงได้ด้วยดีนี้ เนื่องจากได้รับความกรุณาอนุเคราะห์ ช่วยเหลือ สนับสนุนในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างดี ดังจะขอกล่าวนามไว้ ณ ที่นี้

อาจารย์อลงกรณ์ สายอุบล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ทุกท่าน

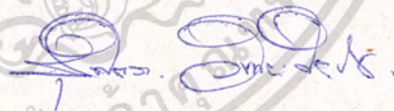
ปลัดอำเภอบางละมุง, ศรีราชา และ สัตหีบ

เจ้าหน้าที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ผู้มีพระคุณ อินทาสุดมิได้ อันได้ส่งเสริมให้ข้าพเจ้า ได้รับความศึกษา จนถึงชั้นระดับ
อุดมศึกษา ในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
แห่งนี้ คือ บิดา มารดา บังเกิดเกล้าของข้าพเจ้าเอง

นอกจากนี้ ข้าพเจ้า ขอขอบคุณทุก ๆ ท่าน ที่มีส่วนร่วมช่วยเหลือในครั้งนี้ อันได้แก่
เพื่อน ๆ น้อง ๆ และที่ไม่ได้กล่าวถึง

ข้าพเจ้ามีความตั้งใจ ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ด้วยความพยายามในการใช้
ความรู้ความสามารถเป็นอย่างสูง และหวังว่า วิทยานิพนธ์ฉบับนี้คงจะเป็นประโยชน์ทางด้านวิชา
การ ต่อผู้ที่จะทำการศึกษาค้นคว้าต่อไป

สมิตรา วิชาตะศิลาปิน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภูมิ	ฉ
สารบัญภาพ	พ
สารบัญภาพถ่ายผลงาน	ภ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 บทนำ	1
1.2 เหตุผลในการเสนอวิทยานิพนธ์	2
1.2.1 เหตุผลทางด้านนโยบาย	2
1.2.2 เหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ	2
1.2.3 เหตุผลทางด้านสังคม	2
1.2.4 เหตุผลทางด้านกายภาพ	2
1.3 ความเป็นมาของปัญหา	4
1.3.1 ปัญหาทางด้านนโยบาย	4
1.3.2 ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ	4
1.3.3 ปัญหาทางด้านสังคม	4
1.3.4 ปัญหาทางด้านกายภาพ	4
1.4 แนวทางการแก้ปัญหา	6
1.4.1 ด้านนโยบาย	6
1.4.2 ด้านเศรษฐกิจ	6
1.4.3 ด้านสังคม	6
1.4.4 ด้านกายภาพ	6
1.5 วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์	7
1.5.1 ด้านนโยบาย	7
1.5.2 ด้านเศรษฐกิจ	7
1.5.3 ด้านสังคม	7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.4	ด้านกายภาพ	7
1.6	ขอบเขตของการศึกษาวิทยานิพนธ์	8
1.6.1	ขอบเขตของการศึกษาข้อมูล	8
1.6.1.1	การศึกษาข้อมูลในระดับประเทศ	8
1.6.1.2	การศึกษาข้อมูลในระดับภาค	8
1.6.1.3	การศึกษาข้อมูลในระดับจังหวัด	8
1.6.1.4	การศึกษาข้อมูลในระดับท้องถิ่นหรือที่ตั้งโครงการ	9
1.6.1.5	การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	9
1.6.2	ขอบเขตของการศึกษาแนวทางในการออกแบบ	10
1.7	วิธีดำเนินงานวิทยานิพนธ์	11
1.7.1	ขั้นศึกษาข้อมูลพื้นฐาน	11
1.7.1.1	ขั้นปฐมภูมิ	11
1.7.1.2	ขั้นทุติยภูมิ	11
1.7.2	ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล	12
1.7.2.1	ข้อมูลทางด้านนโยบาย	12
1.7.2.2	ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ	12
1.7.2.3	ข้อมูลทางด้านสังคม	12
1.7.2.4	ข้อมูลทางด้านกายภาพ	12
1.7.2.5	ข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	13
1.7.3	ขั้นสังเคราะห์ข้อมูล	13
1.7.4	ขั้นเสนอแนะและการออกแบบ	13
1.7.5	ขั้นนำเสนอ	13
1.8	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์	14
1.8.1	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ	14
1.8.1.1	ด้านนโยบาย	14
1.8.1.2	ด้านเศรษฐกิจ	14
1.8.1.3	ด้านสังคม	14
1.8.1.4	ด้านกายภาพ	14
1.8.2	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์	14
1.8.2.1	ด้านนโยบาย	14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8.2.2	ด้านเศรษฐกิจ	15
1.8.2.3	ด้านสังคม	15
1.8.2.4	ด้านกายภาพ	15
บทที่ 2	การศึกษาข้อมูลด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ ในระดับประเทศและ ภาคตะวันออก การศึกษาอาคารตัวอย่าง และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	16
2.1	การศึกษาข้อมูลด้านนโยบายในระดับประเทศและภาคตะวันออก	16
2.1.1	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	16
2.1.1.1	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504 - 2509)	16
2.1.1.2	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510 - 2514)	16
2.1.1.3	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2513 - 2519)	16
2.1.1.4	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524)	17
2.1.1.5	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525 - 2529)	17
2.1.1.6	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534)	18
2.1.1.7	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539)	18
2.1.1.8	การศึกษาแผนพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเล ภาค ตะวันออก	21
2.2	การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น ทางด้านเศรษฐกิจ ในระดับประเทศ และภาค ตะวันออก	24
2.2.1	สภาพเศรษฐกิจทั่วไปในระดับประเทศและภาคตะวันออก	24
2.2.1.1	สภาพเศรษฐกิจทั่วไปในระดับประเทศ	24
2.2.1.2	ผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ	24
2.2.1.3	ผลิตภัณฑ์ประเภทเฉลี่ยต่อบุคคล	25
2.2.1.4	สภาพการท่องเที่ยวทั่วไป	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2	การศึกษาข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจระดับภาคตะวันออก	28
2.2.2.1	สภาพเศรษฐกิจทั่วไป	28
2.2.2.2	โครงสร้างทางเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2531	28
2.2.2.3	สภาพการท่องเที่ยวในระดับภาคตะวันออก	31
2.3	การศึกษาข้อมูลทางด้านสังคมระดับประเทศและภาคตะวันออก	34
2.3.1	จำนวนประชากร	34
2.3.1.1	จำนวนประชากรในระดับประเทศ	34
2.3.1.2	จำนวนประชากรในระดับภาคตะวันออก	34
2.3.2	การปกครอง	38
2.3.3	การศึกษา	38
2.3.4	การสาธารณสุข	39
2.3.5	ศาสนา	39
2.3.6	วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี	40
2.4	การศึกษาข้อมูลทางด้านกายภาพระดับประเทศและภาคตะวันออก	42
2.4.1	สภาพทางภูมิศาสตร์	42
2.4.1.1	สภาพทางภูมิศาสตร์ระดับประเทศ	42
2.4.1.2	สภาพทางภูมิศาสตร์ระดับภาคตะวันออก	42
2.4.2	สภาพภูมิประเทศ	42
2.4.2.1	สภาพภูมิประเทศในระดับประเทศ	42
2.4.2.2	สภาพภูมิประเทศในระดับภาคตะวันออก	47
2.4.3	สภาพภูมิอากาศ	47
2.4.3.1	สภาพภูมิอากาศในระดับประเทศ	47
2.4.3.2	สภาพภูมิอากาศในระดับภาคตะวันออก	47
2.4.4	ทรัพยากรธรรมชาติ	50
2.4.4.1	ทรัพยากรธรณี	50
2.4.4.2	ทรัพยากรดิน	50
2.4.4.3	ทรัพยากรแหล่งน้ำ	50
2.4.4.4	ทรัพยากรป่าไม้	51
2.4.5	การใช้ประโยชน์ที่ดิน	51
2.4.5.1	การใช้ประโยชน์ที่ดินในระดับประเทศ	51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	2.4.5.2	การใช้ประโยชน์ที่ดินในระดับภาคตะวันออก	51
	2.4.6	การคมนาคม	55
	2.4.6.1	การคมนาคมในระดับประเทศ	55
	2.4.6.2	การคมนาคมในระดับภาคตะวันออก	55
	2.4.7	แหล่งท่องเที่ยว	60
	2.4.7.1	แหล่งท่องเที่ยวในระดับประเทศ	60
	2.4.7.2	แหล่งท่องเที่ยวในระดับภาคตะวันออก	61
	2.5	การศึกษาอาคารตัวอย่างประเภทเดียวกัน	65
	2.5.1	อาคารภายในประเทศ	65
	2.5.1.1	การศึกษาด้านการดำเนินงาน	65
	2.5.1.2	การศึกษาด้านองค์ประกอบของโครงการ	68
	2.5.1.3	การศึกษาแนวทางการออกแบบและการแก้ปัญหา	69
	2.5.2	อาคารต่างประเทศ	70
บทที่ 3		การศึกษาข้อมูลด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม ภายภาพของจังหวัดชลบุรี และ เทศบาลอำเภอบางละมุง	72
	3.1	ด้านนโยบาย	72
	3.1.1	นโยบายพัฒนาจังหวัดชลบุรี	72
	3.1.2	นโยบายพัฒนาเทศบาลอำเภอบางละมุง	72
	3.1.2.1	การพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน	73
	3.1.2.2	การพัฒนาทางด้านการผลิต การตลาด และ การ จ้างงาน	73
	3.1.2.3	การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่ง แวดล้อม	73
	3.1.2.4	พัฒนาคุณภาพชีวิต	73
	3.2	ด้านเศรษฐกิจ	74
	3.2.1	สภาพเศรษฐกิจจังหวัดชลบุรี	74
	3.2.1.1	มูลค่าผลิตภัณฑ์รวมของจังหวัดชลบุรี ปี 2530	74
	3.2.1.2	รายได้ต่อหัวเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ และทั้ง ประเทศ	75
	3.2.1.3	รายได้ต่อหัวของประชากรภาคเกษตรกรรม และ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	นอภาคเกษตรกรรม	76
3.2.2	สภาพทางเศรษฐกิจของเทศบาลอำเภอบางละมุง	76
3.2.2.1	การเกษตรกรรม	76
3.2.2.2	อุตสาหกรรมและการลงทุน	79
3.3	ด้านสังคม	80
3.3.1	ประชากรในจังหวัดชลบุรีและเทศบาลอำเภอบางละมุง	80
3.3.1.1	ประชากรและความหนาแน่นในจังหวัดชลบุรี	80
3.3.1.2	การประกอบอาชีพ	80
3.3.1.3	ประชากรการตั้งถิ่นฐาน และการประกอบอาชีพ ในอำเภอบางละมุง	80
3.3.2	ประเพณี และวัฒนธรรม จังหวัดชลบุรี และ เทศบาลอำเภอ บางละมุง	84
3.3.2.1	จังหวัดชลบุรี	84
3.3.2.2	ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอำเภอบางละมุง	84
3.3.3	การบริหาร และการปกครอง ในจังหวัดชลบุรี และเทศบาล อำเภอบางละมุง	87
3.3.3.1	เขตการปกครองและการบริหารในจังหวัดชลบุรี	87
3.3.3.2	เขตการปกครอง และ การบริหาร ในเทศบาล อำเภอบางละมุง	89
3.3.4	การคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรี และเทศบาล อำเภอบางละมุง	92
3.4	ด้านกายภาพ	93
3.4.1	ที่ตั้งและขนาดของจังหวัดชลบุรีและเทศบาลอำเภอบางละมุง	93
3.4.1.1	ที่ตั้งและขนาดของจังหวัดชลบุรี	93
3.4.1.2	ที่ตั้งและขนาดของอำเภอบางละมุง	93
3.4.2	ลักษณะภูมิประเทศจังหวัดชลบุรีและอำเภอบางละมุง	94
3.4.2.1	ลักษณะภูมิประเทศจังหวัดชลบุรี	94
3.4.2.2	ลักษณะภูมิประเทศของอำเภอบางละมุง	94
3.4.3	ลักษณะภูมิอากาศของจังหวัดชลบุรีและอำเภอบางละมุง	94
3.4.3.1	ลักษณะภูมิอากาศของจังหวัดชลบุรี	94

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.3.2	ลักษณะภูมิอากาศของอำเภอบางละมุง	95
3.4.4	การคมนาคมขนส่งของจังหวัดชลบุรีและอำเภอบางละมุง	95
3.4.4.1	การคมนาคมขนส่งของจังหวัดชลบุรี	95
3.4.4.2	การคมนาคมขนส่งของอำเภอบางละมุง	99
3.4.5	ทรัพยากรธรรมชาติของจังหวัดชลบุรีและอำเภอบางละมุง	99
3.4.5.1	ทรัพยากรดิน	99
3.4.5.2	ทรัพยากรน้ำ	100
3.4.5.3	ทรัพยากรป่าไม้	100
3.4.5.4	ทรัพยากรธรณี	101
3.4.5.5	ทรัพยากรท่องเที่ยว	103
3.4.5.6	ทรัพยากรประมง	104
3.4.6	การใช้ที่ดินของจังหวัดชลบุรีและอำเภอบางละมุง	105
3.4.6.1	การเกษตรกรรม	105
3.4.7	แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรีและอำเภอบางละมุง	113
3.4.7.1	การท่องเที่ยว	113
3.4.8	โครงสร้างพื้นฐาน และการบริการเพื่อการท่องเที่ยว ใน จังหวัดชลบุรี	116
3.4.8.1	การสาธารณสุข	116
3.4.8.2	การสังคมสงเคราะห์	124
3.4.8.3	ชุมชนเคหะการ	125
3.4.8.4	ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	126
3.4.9	โครงสร้างพื้นฐาน และการบริการเพื่อการท่องเที่ยว ของ อำเภอบางละมุง	129
3.4.9.1	การสาธารณสุข	129
3.4.9.2	ชุมชนเคหะการ	133
3.4.9.3	ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	134
3.4.10	การติดต่อสื่อสารและโทรคมนาคมในจังหวัดชลบุรี	135
3.4.10.1	โทรคมนาคมในจังหวัดชลบุรี	135
3.4.10.2	การติดต่อสื่อสารของอำเภอบางละมุง	136
3.4.11	ไฟฟ้า	136

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.11.1	การไฟฟ้าในจังหวัดชลบุรี	136
3.4.11.2	การไฟฟ้าในเขตอำเภอบางละมุง	136
3.4.12	การประปา	136
3.4.13	แหล่งน้ำและการชลประทาน	138
3.4.13.1	แหล่งน้ำและการชลประทานในจังหวัดชลบุรี	138
3.4.13.2	แหล่งน้ำ และการชลประทาน ในเขตอำเภอ บางละมุง	140
3.4.14	สถานบริการ	141
3.4.14.1	สถานบริการในเขตจังหวัดชลบุรี	141
3.4.14.2	สถานบริการในเขตอำเภอบางละมุง	142
3.5	การศึกษากฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	143
3.5.1	พระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. 2522	143
หมวดที่ 1	การจดทะเบียนอาคารชุด	144
หมวดที่ 2	กรรมสิทธิ์ในห้องชุด	146
หมวดที่ 3	หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด	147
หมวดที่ 4	การจดทะเบียนกรรมสิทธิ์และนิติกรรม	149
หมวดที่ 5	นิติบุคคลอาคารชุด	150
หมวดที่ 6	การเลิกอาคารชุด	155
หมวดที่ 7	ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย	157
3.5.2	กฎกระทรวงฉบับที่ 35 (พ.ศ. 2530)	159
3.5.3	กฎกระทรวงฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2517)	162
3.6	การศึกษาข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม	165
3.6.1	การศึกษาการดำเนินงานของโครงการ	165
3.6.1.1	ลักษณะทั่วไปในการบริหาร	165
3.6.1.2	โครงสร้างขององค์กร	167
3.6.1.3	การศึกษารายละเอียดด้านบุคลากรและหน้าที่	168
3.6.2	การศึกษาผู้ใช้โครงการ	170
3.6.2.1	การศึกษาประเภทของผู้ใช้โครงการ	170
3.6.2.2	การศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ	171
3.6.3	การศึกษาองค์ประกอบพื้นฐานของโครงการ	173

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6.3.1	การศึกษาองค์ประกอบหลักของโครงการ	173
3.6.3.2	การศึกษาองค์ประกอบรองของโครงการ	175
3.6.3.3	การศึกษารายละเอียด ความต้องการเนื้อหาที่ใช้ สื่อของโครงการ	191
3.7	การศึกษาข้อมูลเชิงเทคนิค	198
3.7.1	ระบบโครงสร้างของอาคาร	198
3.7.1.1	การจำแนกของชนิดอาคารตามความสูง	198
3.7.1.2	การศึกษาเกี่ยวกับทิศทางของแรง ที่มีผลต่อตัว อาคาร	198
3.7.1.3	แนวความคิดในการเลือกระบบโครงสร้าง	198
3.7.1.4	ชนิดและหน้าที่ของระบบโครงสร้าง	200
3.7.2	ระบบสุขาภิบาล	206
3.7.2.1	ระบบประปา	206
3.7.2.2	ระบบระบายน้ำ	213
3.7.2.3	ระบบบำบัดน้ำเสีย	214
3.7.3	ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง	220
3.7.3.1	ระบบไฟฟ้ากำลัง	220
3.7.3.2	ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน	220
3.7.3.3	ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง	221
3.7.4	ระบบลิฟท์	225
3.7.4.1	ELECTRIC ELEVATOR	225
3.7.4.2	ELECTRIC-HYDROLIC ELEVATOR	225
3.7.5	ระบบปรับอากาศ	227
3.7.5.1	เครื่องปรับอากาศแบบติดหน้าต่าง	227
3.7.5.2	ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน	228
3.7.5.3	เครื่องปรับอากาศแบบчилเลอร์	229
3.7.6	ระบบป้องกันอัคคีภัย	232
3.7.6.1	ระบบดับเพลิง	233
3.7.6.2	การหนีไฟ	242
3.7.6.3	สรุปการเลือกใช้แบบต่าง ๆ	244

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.7.7	ระบบติดต่อสื่อสาร	245
3.7.7.1	ระบบติดต่อสื่อสาร ภายใน-ภายนอก ทางอิเล็กทรอนิกส์	245
3.7.8	ระบบกำจัดขยะ	247
3.7.8.1	การเก็บตัวขยะ	247
3.7.8.2	รายละเอียดห้องรวมขยะ	247
3.7.8.3	การกำจัดขยะ	248
3.7.9	ระบบป้องกันฟ้าผ่าและสายล่อฟ้า	250
3.7.9.1	หลักล่อฟ้า	250
3.7.9.2	สายตัวนำลงดิน	250
3.7.9.3	หลักสายดิน	250
3.7.9.4	RADIO ACTIVE SYSTEM	252
3.7.9.5	LIGHTING ACTIVE SYSTEM	253
3.7.10	ระบบรักษาความปลอดภัย	254
3.7.10.1	การป้องกันโจรภัย	254
บทที่ 4	การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม ภายภาพ	257
4.1	การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านนโยบาย	257
4.1.1	นโยบายระดับประเทศ	257
4.1.1.1	นโยบายพัฒนาการเกษตร	257
4.1.1.2	นโยบายพัฒนาอุตสาหกรรม	257
4.1.1.3	นโยบายพัฒนาการค้า	258
4.1.1.4	นโยบายพัฒนาบริการ	258
4.1.1.5	นโยบายพัฒนาบริการพื้นฐาน	258
4.1.1.6	นโยบายพัฒนาพลังงาน	258
4.1.1.7	นโยบายพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	258
4.1.1.8	นโยบายพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจใหม่	259
4.1.1.9	นโยบายพัฒนาการเงิน การคลัง และการพัฒนาตลาดทุน	259
4.1.2	นโยบายในระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	259
4.1.3	นโยบายในระดับจังหวัดชลบุรี	260

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4	นโยบายในระดับชุมชน	260
4.2	การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ	262
4.2.1	เศรษฐกิจระดับประเทศ	262
4.2.2	เศรษฐกิจระดับภาคตะวันออก	262
4.2.2.1	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคตะวันออก	262
4.2.2.2	โครงสร้างการผลิตรายสาขา	262
4.2.3	เศรษฐกิจระดับจังหวัดชลบุรี	262
4.2.3.1	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	263
4.2.3.2	โครงสร้างการผลิตรายสาขา	263
4.2.3.3	รายได้เฉลี่ยของประชากร	263
4.2.4	เศรษฐกิจระดับชุมชน	263
4.2.4.1	โครงสร้างทางเศรษฐกิจ	263
4.2.4.2	ประชากรกับการจ้างงาน	264
4.2.4.3	การคลังและการธนาคาร	264
4.2.5	การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการ	265
4.2.5.1	ด้านแหล่งเงินทุน	265
4.2.5.2	โครงสร้างงบประมาณของโครงการ	265
4.3	การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านสังคม	267
4.3.1	สังคมระดับประเทศ	267
4.3.2	สังคมระดับภาคตะวันออก	267
4.3.2.1	ลักษณะประชากร	267
4.3.3	สังคมระดับจังหวัดชลบุรี	268
4.3.3.1	ลักษณะประชากร	268
4.3.3.2	สภาพชุมชน	268
4.3.3.3	การแบ่งเขตการปกครอง	268
4.3.3.4	อัตราการจ้างแรงงาน	268
4.3.3.5	การให้บริการสังคม	269
4.3.3.6	การบริการสาธารณสุข	269
4.3.3.7	ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	269
4.3.3.8	สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ	270

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.4	สังคมระดับอำเภอบางละมุง	270
4.3.4.1	ลักษณะประชากร	270
4.3.4.2	ประชากรในลักษณะแรงงานทางอุตสาหกรรม	270
4.3.4.3	การประมาณการจำนวนประชากรในอนาคต	271
4.3.5	การวิเคราะห์ในด้านการบริการสังคม	271
4.3.5.1	การคมนาคมทางถนน	271
4.3.5.2	การบริการการศึกษา	271
4.3.5.3	สาธารณสุข	271
4.3.5.4	ศาสนสถาน	272
4.3.5.5	สถานที่ราชการ สาธารณูปโภคสาธารณูปการ	272
4.4	การวิเคราะห์ข้อมูลด้านกายภาพ	273
4.4.1	กายภาพระดับประเทศ	273
4.4.2	กายภาพระดับภาคตะวันออก	273
4.4.3	กายภาพจังหวัดชลบุรี	273
4.4.4	กายภาพระดับชุมชน	274
4.4.5	สภาพแวดล้อมและที่ตั้งโครงการ	274
4.4.5.1	สถานที่ตั้ง	274
4.4.5.2	ลักษณะโดยทั่วไป	274
4.4.5.3	สภาพผิวดิน	274
4.4.5.4	สภาพการจราจรและการเข้าถึง	278
4.4.5.5	สภาพแวดล้อม	278
4.4.5.6	ราคาที่ดิน	278
4.4.5.7	ระบบสาธารณูปโภคอื่น ๆ	278
4.4.6	การวิเคราะห์กฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	279
4.4.6.1	การวิเคราะห์พระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ.2522	279
4.4.6.2	การวิเคราะห์กฎกระทรวงฉบับที่ 35 พ.ศ.2530	280
4.4.6.3	การวิเคราะห์กฎกระทรวงฉบับที่ 7 พ.ศ. 2517	280
4.5	การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม	282
4.5.1	การวิเคราะห์บทบาทและหน้าที่ของโครงการ	282
4.5.1.1	การวิเคราะห์บทบาทและหน้าที่	282

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5.1.2	การวิเคราะห์เกี่ยวกับรูปทรงของอาคาร	282
4.5.2	การวิเคราะห์การดำเนินการของโครงการ	284
4.5.2.1	ลักษณะทั่วไปในการบริหาร	286
4.5.2.2	โครงสร้างขององค์กร	286
4.5.2.3	การวิเคราะห์รายละเอียดด้านบุคลากร และ หน้าที่	288
4.5.3	การวิเคราะห์ผู้ใช้โครงการ	289
4.5.3.1	การวิเคราะห์ประเภทผู้ใช้โครงการ	289
4.5.3.2	การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ	289
4.5.3.3	การวิเคราะห์จำนวนผู้ใช้โครงการ	291
4.5.4	การวิเคราะห์องค์ประกอบพื้นฐานของโครงการ	293
4.5.4.1	การวิเคราะห์องค์ประกอบหลักของโครงการ	293
4.5.4.2	การวิเคราะห์องค์ประกอบรองของโครงการ	296
4.5.4.3	การวิเคราะห์รายละเอียด ความต้องการพื้นที่ ใช้สอย	312
4.6	การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเทคนิค	329
4.6.1	ระบบโครงสร้าง	329
4.6.1.1	การวิเคราะห์ระบบฐานราก	329
4.6.1.2	การวิเคราะห์ระบบโครงสร้างพื้นและผนัง	330
4.6.2	ระบบสุขาภิบาล	332
4.6.2.1	การวิเคราะห์ระบบประปา	332
4.6.2.2	การวิเคราะห์ระบบระบายน้ำ	334
4.6.2.3	การวิเคราะห์ระบบบำบัดน้ำเสีย	335
4.6.3	ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง	337
4.6.3.1	การวิเคราะห์ระบบไฟฟ้าภายในอาคาร	337
4.6.3.2	การวิเคราะห์ระบบแสงสว่างภายในอาคาร	341
4.6.4	ระบบลิฟท์	342
4.6.4.1	การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของระบบลิฟท์ ในการ เคลื่อนย้าย	342
4.6.4.2	การวิเคราะห์ความประหยัดทางด้านงบประมาณ	344

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6.5	ระบบปรับอากาศ	344
4.6.6	ระบบป้องกันอัคคีภัย	346
4.6.7	ระบบติดต่อสื่อสารและโทรศัพท์	349
4.6.7.1	การวิเคราะห์ระบบโทรศัพท์	349
4.6.7.2	การวิเคราะห์ตำแหน่งติดตั้งโทรศัพท์ และลักษณะการติดตั้ง	349
4.6.7.3	การวิเคราะห์ระบบเทเล็กซ์และโทรสาร	351
4.6.8	ระบบกำจัดขยะ	352
4.6.8.1	การวิเคราะห์ระบบท่อ (ปล่อง) ที่ทิ้งขยะ	352
4.6.8.2	การวิเคราะห์การกำจัดขยะ	353
4.6.9	ระบบป้องกันฟ้าผ่าและสายล่อฟ้า	355
4.6.10	ระบบรักษาความปลอดภัย	355
4.6.10.1	การวิเคราะห์ ระบบยามรักษาความปลอดภัย 24 ชั่วโมง	356
4.6.10.2	การวิเคราะห์ระบบตรวจการเข้า-ออกอาคาร	356
4.6.10.3	การวิเคราะห์ระบบการป้องกันโจรภัย	357
4.6.10.4	การวิเคราะห์ระบบที่วิงจรปิด	357
4.6.10.5	การวิเคราะห์ระบบติดต่อกายใน	358
บทที่ 5	การออกแบบทางสถาปัตยกรรม	359
5.1	แนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรม	359
5.1.1	ลักษณะเฉพาะของโครงการ	359
5.1.2	ลักษณะสถาปัตยกรรมของโครงการ	359
5.1.2.1	แนวความคิดที่ก่อให้เกิดเอกลักษณ์ร่วม	359
5.1.2.2	แนวความคิดที่คำนึงถึงคุณค่าทางทิวทัศน์	359
5.1.2.3	แนวความคิดให้ผลงานออกแบบเป็นงานสถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์	360
5.1.2.4	แนวความคิดที่คำนึงถึงมาตราส่วนมนุษย์	360
5.1.3	ลักษณะสภาพแวดล้อมของอาคาร	360
5.1.3.1	ความสอดคล้องเชิงนิเวศน์วิทยา	360
5.1.3.2	แนวความคิดในการคงไว้ ซึ่งสภาพแวดล้อมตาม	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	ธรรมชาติ	360
	5.1.3.3 แนวความคิด ในการจัดมลภาวะต่าง ๆ ของสภาพแวดล้อม	360
	5.1.3.4 แนวความคิดในการก่อให้เกิดสุขอนามัย ต่อร่างกาย สำหรับผู้อยู่อาศัย	360
	5.1.4 ด้านเศรษฐกิจ	361
	5.1.4.1 แนวความคิด ที่คำนึงถึง ผลตอบแทนสูงสุดทางเศรษฐกิจ	361
	5.1.4.2 แนวความคิดที่สามารถอยู่ด้วยตัวเอง	361
	5.1.4.3 แนวความคิดที่ก่อให้เกิดความประหยัด ในการก่อสร้าง	361
	5.1.4.4 แนวความคิด ที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพ ในการดำเนินงาน	361
	5.1.5 ด้านเทคโนโลยี	361
	5.1.5.1 แนวความคิดในการใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ สูงในการก่อสร้าง	361
	5.1.5.2 แนวความคิดในการใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ สูงในด้านอื่น ๆ	362
	5.1.6 ด้านการใช้วัสดุ	362
5.2	ขั้นตอนการออกแบบ	363
5.3	ภาพถ่ายการออกแบบและหุ่นจำลอง	368
5.4	การประมาณราคาค่าก่อสร้างและสรุปความเป็นไปได้ของโครงการ	395
บทที่ 6	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	412
6.1	บทสรุป	412
6.1.1	จากการวิจัยโครงการอาคารชุดพิกอาศัย บางละมุงคอนโดมิเนียม	412
6.1.2	สถานที่ตั้ง	412
6.1.3	ระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ	412
6.1.4	การลงทุนเป็นธุรกิจขนาดใหญ่	412
6.1.5	การตลาด กลุ่มเป้าหมาย	412

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
6.1.6 สภภาพแวดล้อม	413
6.1.7 วิทยาลัยการศึกษาก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	413
6.2 ข้อเสนอแนะ	413
6.2.1 ทางด้านข้อมูล	413
6.2.2 การตอบสนองในอนาคต	414
6.2.3 ความสมบูรณ์ของข้อมูล	414
บรรณานุกรม	415
ชีวประวัติ	418

สารบัญตาราง

ตารางที่	แสดง	หน้า
ตารางที่ 2.1	แสดงการเปรียบเทียบระหว่าง อัตราร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคกับ ประชากรในปี พ.ศ. 2531	25
ตารางที่ 2.2	แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค ปี 2531	26
ตารางที่ 2.3	แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ระยะเวลาพำนักรเฉลี่ยและ รายได้จากการท่องเที่ยว ปี 2525-2533	27
ตารางที่ 2.4	แสดงการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2530 - 2533	28
ตารางที่ 2.5	แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2527 และ 2531	29
ตารางที่ 2.6	แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ของภาคตะวันออก แยกตามจังหวัด ปี 2527 และ พ.ศ. 2531	30
ตารางที่ 2.7	แสดงจำนวนผู้เยี่ยมชม ระยะเวลาพำนักรเฉลี่ย และค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ของจังหวัดท่องเที่ยวหลักในภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2532-2533	31
ตารางที่ 2.8	สถิติประชากร จากการทะเบียน จำแนกตามเพศในเขตเทศบาลและ ภาค พ.ศ. 2531-2532	35
ตารางที่ 2.9	ประชากรของประเทศไทย จากการทะเบียน จำแนกตามภาค และ จังหวัด พ.ศ. 2532	36
ตารางที่ 2.10	แสดงจำนวนโรงเรียน ห้องเรียนและนักเรียน	38
ตารางที่ 2.11	แสดงข้อมูลการสาธารณสุขของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2528-2532	39
ตารางที่ 2.12	แสดงจำนวนศาสนิกชน จำแนกตามรายภาค พ.ศ. 2532	40
ตารางที่ 2.13	แสดงจำนวนศาสนสถาน จำแนกตามรายภาค พ.ศ. 2532	41
ตารางที่ 2.14	แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินของภาคตะวันออก พ.ศ. 2529	52
ตารางที่ 2.15	แสดงการใช้ที่ดินภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2531 แยกเป็นรายจังหวัด	53
ตารางที่ 2.16	แสดงประเภทที่ดินถือครองทางการเกษตรของภาคตะวันออก แยกเป็น รายจังหวัด	54
ตารางที่ 2.17	แสดงจำนวนโรงเรียนและห้องพักในประเทศไทย ปี 2533	60
ตารางที่ 2.18	แสดงจำนวนโรงแรมและห้องพักในภาคตะวันออก ปี 2533	61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่	แสดง	หน้า
ตารางที่ 2.19	แสดงแหล่งท่องเที่ยวในภาคตะวันออก	62
ตารางที่ 3.1	แสดงลักษณะการถือครองที่ดินและเนื้อที่ทำการเกษตร ของอำเภอบางละมุง	77
ตารางที่ 3.2	แสดงจำนวนประชากรและความหนาแน่นของประชากรในจังหวัดชลบุรี	82
ตารางที่ 3.3	แสดงจำนวนประชากรและครัวเรือนทั้งหมดในอำเภอบางละมุง	83
ตารางที่ 3.4	แสดงจำนวนโรงเรียน กลุ่มโรงเรียน ศักขานีเทศน์ ครู นักเรียน ปีการศึกษา 2533	86
ตารางที่ 3.5	แสดงเขตการปกครองและหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นของจังหวัดชลบุรี ปี 2533	88
ตารางที่ 3.6	แสดงการแบ่งเขตการปกครองของอำเภอบางละมุง	89
ตารางที่ 3.7	แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเมืองพัทยา	92
ตารางที่ 3.8	แสดงลักษณะการถือครองที่ดินและเนื้อที่ทำการเกษตร แยกรายอำเภอ จังหวัดชลบุรี ปี 2533	108
ตารางที่ 3.9	แสดงพื้นที่เพาะปลูกและแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจจังหวัดชลบุรี ปี 2531-2532	109
ตารางที่ 3.10	แสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินและการเช่าที่ดินปี 2533	109
ตารางที่ 3.11	แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดชลบุรี	110
ตารางที่ 3.12	แสดงจำนวนเรือ ปริมาณและมูลค่าสำตั่วน้ำหนักทะเลของจังหวัดชลบุรี	111
ตารางที่ 3.13	แสดงจำนวนป่าสงวนแห่งชาติในเขตจังหวัดชลบุรี	112
ตารางที่ 3.14	แสดงจำนวนเกิดมีชีพและอัตราเพิ่มตามธรรมชาติ ปี 2532 และปี 2533 ของจังหวัดชลบุรี	117
ตารางที่ 3.15	แสดงจำนวนมรดาตาย และทารกตาย ปี 2532 และปี 2533 ของจังหวัดชลบุรี	117
ตารางที่ 3.16	แสดงสาเหตุการป่วย 10 อันดับแรก ของผู้ป่วยนอก (อัตราต่อประชากร 1,000) ของจังหวัดชลบุรี	118
ตารางที่ 3.17	แสดงสาเหตุการป่วย 10 อันดับแรก ของผู้ป่วยใน (อัตราต่อประชากร 100,000) ของจังหวัดชลบุรี	119
ตารางที่ 3.18	แสดงสาเหตุการตาย 10 อันดับแรก (อัตราป่วย ต่อ ประชากร	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

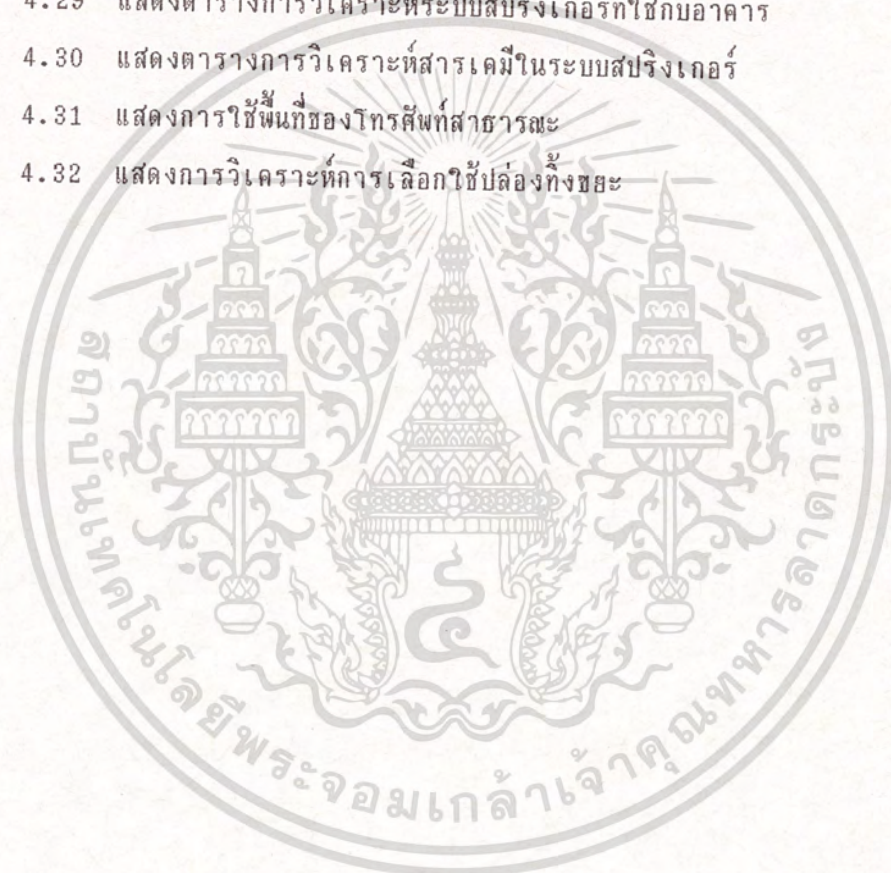
ตารางที่	แสดง	หน้า
	100,000 คน) ของจังหวัดชลบุรี	120
ตารางที่ 3.19	แสดงจำนวนสถานบริการสาธารณสุขปี 2533	121
ตารางที่ 3.20	แสดงบุคคลากรสาธารณสุขและจำนวนเตียงผู้ป่วย ทั้งภาครัฐบาล และ เอกชน ปีงบประมาณ 2533	122
ตารางที่ 3.21	แสดงสถิติการเกิดคดีอาชญากรรม และการปราบปรามของตำรวจภูธร จังหวัดชลบุรี ระยะตั้งแต่ ตค. 31 - กย. 32 เปรียบเทียบกับ ตค. 32 - กย. 33	127
ตารางที่ 3.22	แสดงสถิติคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหายของ ตร.ภ. จังหวัดชลบุรี ระยะตั้งแต่ ตค. 31 - กย. 32 เปรียบเทียบกับ ตค. 31 - กย. 32	128
ตารางที่ 3.23	แสดงจำนวนเกิดและอัตราเพิ่มตามธรรมชาติ	129
ตารางที่ 3.24	แสดงสาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอก ของอำเภอบางละมุง	130
ตารางที่ 3.25	แสดงสาเหตุการป่วยของผู้ป่วยใน ของอำเภอบางละมุง	131
ตารางที่ 3.26	แสดงผู้มารับบริการด้านสาธารณสุข	132
ตารางที่ 3.27	แสดงคดีอาญาที่เกิดขึ้นใน พ.ศ. 2533 และการปราบปราม	135
ตารางที่ 3.28	แสดงจำนวนโทรคมนาคมในจังหวัดชลบุรี เดือนตุลาคม 2533	135
ตารางที่ 3.29	แสดงจำนวนโทรคมนาคมในอำเภอบางละมุง เดือนตุลาคม 2533	136
ตารางที่ 3.30	แสดงสถิติการประปาจังหวัดชลบุรีปี 2533	137
ตารางที่ 3.31	แสดงปริมาณน้ำ และการใช้ประโยชน์ของแหล่งน้ำ ภายในเขตจังหวัด ชลบุรี ปี 2533	138
ตารางที่ 3.32	แสดงจำนวนแหล่งน้ำขนาดกลางและการใช้ประโยชน์	139
ตารางที่ 3.33	แสดงแหล่งน้ำในเขตอำเภอบางละมุง	140
ตารางที่ 3.34	แสดงจำนวนสถานบริการแยกรายอำเภอ ปี 2533	141
ตารางที่ 3.35	แสดงสัดส่วนผู้ใช้และขนาดของโต๊ะอาหารชนิดต่าง ๆ	176
ตารางที่ 3.36	แสดงการกำหนดเนื้อที่สำหรับเก็บอาหาร	177
ตารางที่ 3.37	แสดงอุปกรณ์และสุขภัณฑ์ในห้องน้ำ-ส้วม	182
ตารางที่ 3.38	แสดงความประหยัดโครงสร้างและความชำนาญในการก่อสร้าง	202
ตารางที่ 3.39	แสดงการเปรียบเทียบข้อดี - ข้อเสียของผนังก่อ	204
ตารางที่ 3.40	แสดงตำแหน่งและสาเหตุการเกิดเพลิงไหม้	232

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่	แสดง	หน้า
ตารางที่ 3.41	แสดงมาตรฐาน ถนน และทางเท้า	233
ตารางที่ 3.42	แสดงทางออกฉุกเฉินของอาคารชุด	242
ตารางที่ 3.43	แสดงทางออกฉุกเฉินต่อจำนวนคน	243
ตารางที่ 3.44	แสดงการใช้โทรศัพท์ของผู้พักอาศัย	246
ตารางที่ 4.1	แสดงการเปรียบเทียบรูปทรงอาคาร	283
ตารางที่ 4.2	แสดงการเปรียบเทียบลักษณะการบริหารงาน	284
ตารางที่ 4.3	แสดงพฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่สัมพันธ์กับช่วงเวลาและพื้นที่ใช้สอย	290
ตารางที่ 4.4	แสดงพฤติกรรมของผู้ใช้ภายใน	291
ตารางที่ 4.5	แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบหลักของโครงการ	294
ตารางที่ 4.6	แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนพาณิชย์กรรม	299
ตารางที่ 4.7	แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนบริการ	301
ตารางที่ 4.8	แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนสาธารณะ	303
ตารางที่ 4.9	แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนบริหาร	305
ตารางที่ 4.10	แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนออกก่าลังกายและสันทนาการ	307
ตารางที่ 4.11	แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนพาณิชย์กรรม	309
ตารางที่ 4.12	แสดงความต้องการพื้นที่ใช้สอยของส่วนต่าง ๆ ของห้องพักอาศัย ในอาคารชุด	312
ตารางที่ 4.13	แสดงการวิเคราะห์ที่จอดรถของโครงการ	318
ตารางที่ 4.14	แสดงความต้องการพื้นที่ใช้สอยของห้องพักอาศัย	320
ตารางที่ 4.15	แสดงความต้องการพื้นที่ของส่วนบริการ	321
ตารางที่ 4.16	แสดงความต้องการพื้นที่ของส่วนสาธารณะ	322
ตารางที่ 4.17	แสดงความต้องการพื้นที่ของส่วนบริหาร	323
ตารางที่ 4.18	แสดงความต้องการพื้นที่ของส่วนออกก่าลังกายภายในร่ม	324
ตารางที่ 4.19	แสดงความต้องการพื้นที่ของส่วนพักผ่อนและสันทนาการ	325
ตารางที่ 4.20	แสดงความต้องการพื้นที่ของส่วนพาณิชย์กรรม	326
ตารางที่ 4.21	แสดงความต้องการพื้นที่ของส่วนที่จอดรถ	327
ตารางที่ 4.22	แสดงสรุปความต้องการพื้นที่ของโครงการ	328
ตารางที่ 4.23	แสดงการวิเคราะห์ระบบโครงสร้างพื้น ส่วน HOUSING	331

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่	แสดง	หน้า
ตารางที่ 4.24	แสดงการวิเคราะห์ระบบโครงสร้างพื้นส่วน PODIUM	331
ตารางที่ 4.25	แสดงการวิเคราะห์ระบบการจ่ายน้ำ	334
ตารางที่ 4.26	แสดงการวิเคราะห์ระบบบำบัดน้ำเสีย	336
ตารางที่ 4.27	แสดงตารางการวิเคราะห์ระบบปรับอากาศส่วนพักอาศัย (HOUSING)	345
ตารางที่ 4.28	แสดงตารางการวิเคราะห์ระบบปรับอากาศส่วน PODIUM	346
ตารางที่ 4.29	แสดงตารางการวิเคราะห์ระบบสปริงเกอร์ที่ใช้กับอาคาร	348
ตารางที่ 4.30	แสดงตารางการวิเคราะห์สารเคมีในระบบสปริงเกอร์	349
ตารางที่ 4.31	แสดงการใช้พื้นที่ของโทรศัพท์สาธารณะ	351
ตารางที่ 4.32	แสดงการวิเคราะห์การเลือกใช้ปลั๊กกิ่งชยะ	353

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญแนกม

แผนมที่	แสดง	หน้า
แผนมที่ 3.1	แสดงการจัดการและหน้าที่ ของคณะกรรมการอาคารชุด และเจ้าของโครงการ	166
แผนมที่ 3.2	แสดงโครงสร้างองค์กรของอาคารชุด	167
แผนมที่ 3.3	แสดง WORKING TRIANGLE สำหรับห้องครัว	179
แผนมที่ 4.1	แสดงการบริหารงานของโครงการอาคารชุดพักอาศัย	285
แผนมที่ 4.2	แสดงโครงสร้างขององค์กร	287
แผนมที่ 4.3	แสดงความสัมพันธ์ของส่วนองค์กรหลักของโครงการ	295
แผนมที่ 4.4	แสดงความสัมพันธ์ขององค์กรประกอบส่วนพักอาศัย	300
แผนมที่ 4.5	แสดงความสัมพันธ์ขององค์กรประกอบส่วนบริการ	302
แผนมที่ 4.6	แสดงความสัมพันธ์ขององค์กรประกอบส่วนบริการสาธารณะ	304
แผนมที่ 4.7	แสดงความสัมพันธ์ขององค์กรประกอบส่วนบริหาร	308
แผนมที่ 4.8	แสดงความสัมพันธ์ขององค์กรประกอบส่วนพักผ่อนและันทนาการ	308
แผนมที่ 4.9	แสดงความสัมพันธ์ขององค์กรประกอบส่วนพาณิชย์กรรม	310
แผนมที่ 4.10	แสดงความสัมพันธ์ขององค์กรประกอบของโครงการ	311
แผนมที่ 4.11	แสดงขั้นตอนการบำบัดน้ำเสีย	336
แผนมที่ 4.12	แสดงระบบไฟฟ้าภายในอาคาร	339

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	แสดง	หน้า
ภาพที่ 2.1	แสดงแผนที่ตั้งของประเทศไทยและภาคต่าง ๆ	32
ภาพที่ 2.2	แสดงแผนที่ภาคตะวันออก และที่ตั้งชุมชนในภาคตะวันออก	33
ภาพที่ 2.3	แสดงเขตโครงสร้างและลักษณะภูมิประเทศ	44
ภาพที่ 2.4	แสดงประเทศไทย ลักษณะภูมิประเทศ แม่น้ำ กุเขา	45
ภาพที่ 2.5	แสดงลักษณะภูมิประเทศและเส้นทางคมนาคมของภาคตะวันออก	46
ภาพที่ 2.6	แสดงทิศทางแดดและลมในประเทศไทย	48
ภาพที่ 2.7	แสดงอุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ และปริมาณน้ำฝน	49
ภาพที่ 2.8	แสดงแผนที่ระยะทางระหว่างจังหวัด (กม.)	58
ภาพที่ 2.9	แสดงแผนที่สิ่งเขี่ยชายฝั่งทะเลตะวันออก	59
ภาพที่ 2.10	แสดงที่ตั้งโครงการ GOLDEN BEACH GARDEN CONDOMINIUM	66
ภาพที่ 2.11	แสดงรูปทรงของโครงการ GOLDEN BEACH GARDEN CONDOMINIUM	66
ภาพที่ 2.12	แสดงแปลนพื้นที่ว่างของ GOLDEN BEACH GARDEN CONDOMINIUM	67
ภาพที่ 2.13	แสดงแปลนพื้นที่ส่วนพักอาศัย GARDEN BEACH GARDEN CONDOMINIUM	67
ภาพที่ 2.14	แสดงภาพอาคาร MARINA CITY เมือง CHICAGO รัฐ ILLINOIS	71
ภาพที่ 3.1	แสดงการจัดเนื้อที่เล็กสุดสำหรับเตียงคู่	180
ภาพที่ 3.2	แสดงการจัดเนื้อที่เล็กสุดสำหรับเตียงเดี่ยว	180
ภาพที่ 3.3	แสดงการจัดห้องน้ำประเภทต่าง ๆ	182
ภาพที่ 3.4	แสดงการจอตวลักษณะต่าง ๆ	184
ภาพที่ 3.5	แสดง TIED AND SPIRAL COLUMN	203
ภาพที่ 3.6	แสดง TIED COLUMN SECTION	203
ภาพที่ 3.7	แสดงระบบการจ่ายน้ำจากถังสูง	209
ภาพที่ 3.8	แสดงรายละเอียดของบ่อดักไขมัน	216
ภาพที่ 3.9	แสดงลักษณะภายนอกของเครื่องปรับอากาศแบบติดหน้าต่าง	227
ภาพที่ 3.10	แสดงส่วนประกอบของเครื่องปรับอากาศแบบติดหน้าต่าง และทิศทางการไหลวนของอากาศ	227
ภาพที่ 3.11	แสดงเครื่องฮีตเลอร์ ระบายความร้อนด้วยอากาศ	230
ภาพที่ 3.12	แสดงเครื่องฮีตเลอร์ ระบายความร้อนด้วยน้ำ	230

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	แสดง	หน้า
ภาพที่ 3.13	แสดงลักษณะของหลักสายดินชนิดต่าง ๆ	251
ภาพที่ 3.14	แสดงรัศมีคุ่มครองอาคารของหลักล่อฟ้า	252
ภาพที่ 3.15	แสดงการติดตั้งสายนำลงดิน	253
ภาพที่ 4.1	แสดงสภาพแวดล้อมของ SITE ทางด้านทิศเหนือ	275
ภาพที่ 4.2	แสดงสภาพแวดล้อมของ SITE ด้านทิศใต้	275
ภาพที่ 4.3	แสดงสภาพแวดล้อมของ SITE ด้านทิศตะวันออก	276
ภาพที่ 4.4	แสดงสภาพแวดล้อมของ SITE ด้านทิศตะวันตก	276
ภาพที่ 4.5	แสดงการวิเคราะห์ทัศนภาพแวดล้อมของ SITE	277
ภาพที่ 5.1	แสดงการพึ่งพาซึ่งกันและกันขององค์ประกอบของโครงการ	363
ภาพที่ 5.2	แสดงลักษณะการจัดวาง AXIS ของโครงการ แบบ SYMMETRY	364
ภาพที่ 5.3	แสดงการจัดวางกลุ่มอาคารแบบ ASYMMETRY	364
ภาพที่ 5.4	แสดงแนวความคิดในการจัดพื้นที่ จากส่วน PUBLIC, SEMI PUBLIC และ PRIVATE	365
ภาพที่ 5.5	แสดงแนวความคิด ในการเปิดช่องลมของส่วนโถงทางเข้า เพื่อช่วยลดความร้อน	365
ภาพที่ 5.6	แสดงการใช้ธรรมชาติในลักษณะ GREEN AREA มาช่วยลดปริมาณความร้อนและแสง	366
ภาพที่ 5.7	แสดงแนวความคิดในการใช้ BALCONY เป็นตัวช่วยบังแดดและความร้อน	366
ภาพที่ 5.8	แสดงแนวความคิดในการเปิดช่องลมเพื่อระบายอากาศของส่วนพักอาศัย	367

สารบัญญภาพถ่ายผลงาน

ภาพที่	แสดง	หน้า
ภาพที่ 1	แสดงขั้นตอนการดำเนินงาน (แผ่นที่ 1)	369
ภาพที่ 2	แสดงขั้นตอนการดำเนินงาน (แผ่นที่ 2)	369
ภาพที่ 3	แสดงความเป็นมาของโครงการ	370
ภาพที่ 4	แสดงการนำเสนอโครงการ	370
ภาพที่ 5	แสดงการศึกษาข้อมูลทางด้านนโยบาย	371
ภาพที่ 6	แสดงการศึกษาข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ	371
ภาพที่ 7	แสดงการศึกษาข้อมูลทางด้านสังคม	372
ภาพที่ 8	แสดงการศึกษาข้อมูลทางด้านกายภาพ (แผ่นที่ 1)	372
ภาพที่ 9	แสดงการศึกษาข้อมูลทางด้านกายภาพ (แผ่นที่ 2)	373
ภาพที่ 10	แสดงการศึกษาข้อมูลทางด้านกายภาพ (แผ่นที่ 3)	373
ภาพที่ 11	แสดงการศึกษาข้อมูลทางด้านกายภาพ (แผ่นที่ 4)	374
ภาพที่ 12	แสดงการศึกษาความต้องการหน่วยพักอาศัย	374
ภาพที่ 13	แสดงแผนภูมิการบริหารงาน	375
ภาพที่ 14	แสดงผู้ใช้โครงการ	375
ภาพที่ 15	แสดงพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ	376
ภาพที่ 16	แสดงองค์ประกอบของโครงการ	376
ภาพที่ 17	แสดงความต้องการเนื้อที่ใช้สอย (แผ่นที่ 1)	377
ภาพที่ 18	แสดงความต้องการเนื้อที่ใช้สอย (แผ่นที่ 2)	377
ภาพที่ 19	แสดงความต้องการพื้นที่จอดรถ	378
ภาพที่ 20	แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ (แผ่นที่ 1)	378
ภาพที่ 21	แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ (แผ่นที่ 2)	379
ภาพที่ 22	แสดงความสัมพันธ์ของ FUNCTIONS ต่าง ๆ	379
ภาพที่ 23	แสดงการสำรวจสภาพที่ตั้งโครงการ (แผ่นที่ 1)	380
ภาพที่ 24	แสดงการสำรวจสภาพที่ตั้งโครงการ (แผ่นที่ 2)	380
ภาพที่ 25	แสดงการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ	381
ภาพที่ 26	แสดงทางเลือกการจัดวางกลุ่มองค์ประกอบ	381
ภาพที่ 27	แสดงแผนภูมิของทางสัญจร	382

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	แสดง	หน้า
ภาพที่ 28	แสดงการออกแบบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ	382
ภาพที่ 29	แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในลักษณะสามมิติ	383
ภาพที่ 30	แสดงแนวความคิดในการออกแบบ (แผ่นที่ 1)	383
ภาพที่ 31	แสดงแนวความคิดในการออกแบบ (แผ่นที่ 2)	384
ภาพที่ 32	แสดงการวิเคราะห์ทางกายภาพเกี่ยวกับข้อกฎหมายต่าง ๆ	384
ภาพที่ 33	แสดงการวิเคราะห์ระบบเทคนิคของอาคาร (แผ่นที่ 1)	385
ภาพที่ 34	แสดงการวิเคราะห์ระบบเทคนิคของอาคาร (แผ่นที่ 2)	385
ภาพที่ 35	แสดงการวิเคราะห์การจัด UNIT TYPES แบบต่าง ๆ เพื่อผลการขาย	386
ภาพที่ 36	แสดงการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ	386
ภาพที่ 37	แสดงผังบริเวณ	387
ภาพที่ 38	แสดงแปลนพื้นที่ดินชั้นที่ 2	387
ภาพที่ 39	แสดงแปลนพื้นที่ดินชั้นที่ 1	388
ภาพที่ 40	แสดงแปลนพื้นที่ 1	388
ภาพที่ 41	แสดงแปลนพื้นที่ 2	389
ภาพที่ 42	แสดงแปลนพื้นที่ 3	389
ภาพที่ 43	แสดงแปลนพื้นที่ 4 - 22 และแปลนพื้นที่หลังคาตัดฟ้า	390
ภาพที่ 44	แสดงรูปด้าน 1 ด้านทิศใต้	390
ภาพที่ 45	แสดงรูปด้าน 2 ด้านทิศตะวันออก	391
ภาพที่ 46	แสดงรูปด้าน 3 ด้านทิศเหนือ	391
ภาพที่ 47	แสดงรูปด้าน 4 ด้านทิศตะวันตก	392
ภาพที่ 48	แสดงรูปตัดตามขวางของอาคาร	392
ภาพที่ 49	แสดงรูปตัดตามยาวของอาคาร	393
ภาพที่ 50	แสดงทัศนียภาพภายในของอาคารบริเวณส่วนพักอาศัยและโถงทางเข้า	393
ภาพที่ 51	แสดงทัศนียภาพภายนอกของอาคาร	394
ภาพที่ 52	แสดงหุ่นจำลองของอาคาร	394

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 บทนำ

ในปัจจุบัน รัฐบาลได้มีนโยบายในการพัฒนาประเทศไทยให้ค่อย ๆ เป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ ดังจะเห็นได้จากมีการใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 และต่อเนื่องมาจนถึงฉบับที่ 6 และกำลังจะเริ่มต้นแผนฯ 7 ภายในปี 2535 โดยการเน้น ให้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยส่วนรวมของประเทศ ซึ่งเท่าที่ผ่านมา สามารถทำได้ถึงร้อยละ 6.6 ต่อปี นับว่าการดำเนินนโยบาย ทำได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพในระดับหนึ่ง

จากแผนพัฒนา พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก (EASTERN SEA BOARD) ซึ่งทำเรือสำเภาที่แหลมฉบัง ศรีราชา และอุตสาหกรรมหนัก ที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้ เมื่อสิ้นสุดลง จะส่งผลให้ภาคตะวันออก เป็นภาคที่จะถูกพัฒนาอย่างสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับภูมิภาคอื่น ๆ อันจะยังผลให้เกิดความเพียงพอต่อการรองรับ การกระจายความเจริญ ทางเศรษฐกิจจากส่วนกลางของประเทศได้

ผลสืบเนื่องจากนโยบายดังกล่าว ทำให้เกิดการลงทุน ในด้านอุตสาหกรรม อย่างมากมายในบริเวณพื้นที่ดังกล่าว ประมาณกันว่า จะก่อให้เกิดการหลั่งไหลของแรงงาน เข้ามาในบริเวณดังกล่าวในเกือบทุกสาขาวิชาชีพ ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เริ่มตั้งแต่ระดับบริหาร, ระดับช่างเทคนิค ตลอดไปจนถึงระดับผู้ใช้แรงงาน ซึ่งจะค่อย ๆ เพิ่มขึ้น ตั้งแต่ 30,000 คน จนถึง 500,000 คนในที่สุด จากข้อมูลข้างต้น ส่งผลให้ ปริมาณความต้องการ ด้านที่อยู่อาศัยในอาณานิคมดังกล่าว มีปริมาณค่อนข้างสูงมาก โครงการ บางละมุงคอนโดมิเนียม ที่จะทำการก่อสร้างขึ้น ณ รอยต่อระหว่างเขตเมืองพิทยา ทางแยกไปอุตสาหกรรมหนักมาบตาพุด และท่าเรือสำเภาแหลมฉบัง จึงนับได้ว่า เป็นโครงการหนึ่ง ที่จะทำการลงทุนโดยภาคเอกชน และสามารถที่จะสนองตอบ นโยบายทางด้านที่อยู่อาศัย ที่ยังขาดแคลนอยู่ ตามที่รัฐบาลต้องการได้

1.2 เหตุผลในการเสนอวิธานพันธ

1.2.1 เหตุผลทางด้านนโยบาย

เพื่อตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาล ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) และต่อเนื่องไปจนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรื่องที่อยู่อาศัย โดยการลงทุนของทางภาคเอกชน เพื่อตอบสนอง ตามนโยบาย ส่งเสริมพัฒนาที่พักอาศัย ให้มีจำนวนเพียงพอต่อการขาดแคลนที่พักอาศัย ในแหล่งอุตสาหกรรม หนักมาบตะพุดและท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง นอกจากนี้ ยังเป็นการตอบสนอง ตามแผนพัฒนาในระดับ ภาคตะวันออก และ แผนปฏิบัติการในระดับจังหวัด ใน 4 จังหวัดตอนล่างของภาค ได้แก่ชลบุรี (พญา) จันทบุรี ระยอง และตราด

1.2.2 เหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ

เป็นการสร้างงาน กระจายรายได้ไปสู่ประชาชน ในสาขาอาชีพแขนงต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจ ทั้งที่อยู่ในเมืองและท้องถิ่น พร้อมทั้ง ยกกระดับค่าครองชีพ เกิดการสร้างงาน ภายในประเทศ ซึ่งก่อให้เกิดการหมุนเวียนของเงินตราในระบบการเงิน การลงทุน ทำให้เกิด ผลพลอยได้จากธุรกิจต่อเนื่องที่จะเกิดขึ้น

1.2.3 เหตุผลด้านสังคม

เป็นแนวทางในการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ ของประชาชน ในท้องถิ่น ให้ดีขึ้น พร้อมทั้งเป็นการเผยแพร่เอกลักษณ์อันดีงามของชาติ อันได้แก่ วัฒนธรรม ชนบทธรรมเนียมประเพณี ศิลปต่าง ๆ ให้แก่นักลงทุนชาวต่างชาติ รวมถึงผู้เชียวชาญชาวต่างประเทศ ที่จะเข้ามาพักอาศัย ได้ชื่นชมคุณค่าต่าง ๆ เหล่านั้น เป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนในชาติ และระหว่าง ประเทศ สำหรับผู้ที่มาอยู่อาศัยชั่วคราว จะทำให้เกิดทัศนคติที่ดี ได้รับความสะดวก ปลอดภัยต่อ ชีวิตและทรัพย์สิน ลดปัญหาทางสังคมให้น้อยลง

1.2.4 เหตุผลทางด้านกายภาพ

เป็นการสร้างที่พักอาศัย เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรม ทั้งนี้เพื่อแก้ไข ปัญหาด้านที่อยู่อาศัยให้เพียงพอ และมีความเหมาะสมกับราคา ที่สามารถเป็นกรรมสิทธิ์ได้ ในรูปแบบของที่พักอาศัย สำหรับนักธุรกิจ และประชาชนทั่วไป นอกจากนี้ ยังเป็นการพัฒนาการใช้ที่ดิน อย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นการสร้างสภาพแวดล้อมใหม่ ให้สอดคล้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับสภาพแวดล้อมเดิม เกิดทัศนียภาพที่สวยงาม และสนองตอบด้านการใช้สอยอย่างสมบูรณ์ ตลอด
 จน ไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่อสภาพแวดล้อมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ ยังเป็นการสร้าง
 ความสมดุลย์ให้กับชุมชนอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ความเป็นมาของปัญหา

1.3.1 ปัญหาทางด้านนโยบาย

ตามแผนพัฒนาฉบับที่ 5-6 ยังปฏิบัติขาดตกบกพร่อง และทำได้ไม่เป็นไปตามแผน อาทิเช่น จากนโยบายในเรื่องการยกระดับคุณภาพชีวิต ในเรื่องการบริการด้านพื้นฐานให้ได้มาตรฐานสากลที่ดี มีความรวดเร็ว และให้บริการที่สม่ำเสมอ ยังคงมีปัญหา เพราะยังแก้ไขไม่ถูกจุดและทั่วถึง

1.3.2 ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ

จากสภาพความเจริญและระบบเศรษฐกิจในปัจจุบัน ประเทศไทย มีลักษณะเป็นเมืองเอกนคร ความเจริญต่าง ๆ มีในระดับสูงในเมือง ขาดความเจริญและการกระจายรายได้ อย่างทั่วถึง ทำให้เกิดการสูญเปล่าทางด้านเศรษฐกิจ และในภาวะการปัจจุบัน การให้บริการทางด้านที่พักอาศัย ยังไม่เพียงพอกับความต้องการ การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของบ้านจัดสรรที่กระจายกันอยู่ทั่วไปโดยรอบ บริเวณชานเมือง ซึ่งห่างไกลจากศูนย์กลางของการทำงาน ทำให้เกิดการสูญเปล่าทางด้านเศรษฐกิจ อันเกิดจากการเดินทาง มีส่วนเกี่ยวข้องกับ

1.3.3 ปัญหาทางด้านสังคม

จากสภาพปัญหาประชากรของประเทศไทย อันเนื่องมาจาก ผลกระทบจากสภาพเศรษฐกิจ ทำให้ประชากรจำนวนมาก จากภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ หลังไหลเข้าในเมืองใหญ่ ๆ โดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร สาเหตุหลักคือ การหางานทำ รองลงมา คือเพื่อการศึกษา จากสภาพดังกล่าว ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา อาทิเช่น ปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัย ปัญหาการว่างงานและการมีงานทำ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดสรรสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ปัญหาสิ่งแวดล้อม และปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ตลอดจนปัญหาของการเผยแพร่เอกลักษณ์วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี และศิลปะต่าง ๆ ของชาติ ยังไม่ได้รับการส่งเสริมให้ดีเท่าที่ควร การขาดมาตรฐานในการให้บริการ มีผลโดยตรง และโดยอ้อมกับระดับคุณภาพ ชีวิตประจำวันของประชากร รวมไปถึงการศึกษาและศาสนาด้วย

1.3.4 ปัญหาทางด้านกายภาพ

ปัญหาจากการใช้ที่ดินเพื่อการลงทุน ในด้านธุรกิจต่าง ๆ ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่มักขาดการวางแผนที่รอบคอบรัดกุม ทำให้การใช้ที่ดินบางส่วน ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ให้ได้เต็มที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดูแลรักษาสภาพแวดล้อม ยังไม่ได้เริ่มทำหรือทำแล้วไม่ได้ผลเพราะขาดหลักวิชา สำหรับธุรกิจ
 ในด้านคอนกรีตมีเนื้อม ในปัจจุบัน เนื่องจากปัญหาดังกล่าวมาแล้ว จึงยังผลทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ
 ตามมา เช่น ปัญหาน้ำเสีย การจัดสรรสาธารณูปโภคสาธารณูปการไม่เพียงพอ ปัญหาด้านการ
 จราจร มลพิษทางเสียงและอากาศเสีย ปัญหาสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 แนวทางการแก้ปัญหา

1.4.1 ด้านนโยบาย

การทำโครงการที่พิกาศัย ประเภทคอนโดมิเนียม เป็นแนวทางการสนองตอบต่อแนวนโยบายตามแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 6 และฉบับที่ 7 เพื่อให้ได้ผลของโครงการ ตรงตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ตามแผนพัฒนาระบบการผลิต การตลาดและการบริการด้านพื้นฐาน ในการที่จะพัฒนาและเพิ่มที่อยู่อาศัยให้เพียงพอต่อความต้องการ จะต้องมี การดำเนินการที่รัดกุม รอบคอบ และจริงจังในการจัดสรร และใช้จ่ายงบประมาณ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างพอเพียง สร้างบุคลากร ที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย ให้ได้ตามจำนวนที่พอเพียง และได้มาตรฐาน

1.4.2 ด้านเศรษฐกิจ

จากสภาพเศรษฐกิจของประเทศ กิจกรรมด้านที่พิกาศัย เป็นสาขาหนึ่ง ซึ่งช่วยในการสร้างงาน และการมีงานทำ ตลอดจนเป็นการกระจายรายได้ การหมุนเวียนของกระแสเงินตรา และการลงทุน สร้างเสถียรภาพและความมั่นคงให้กับประเทศ อีกทั้งสามารถนำตัวเลขต่าง ๆ ไปใช้อ้างอิงได้ ในการสร้างงานในระดับกลุ่มของชุมชน และระดับประเทศ

1.4.3 ด้านสังคม

การประกอบกิจการด้านที่พิกาศัย จะเป็นส่วนหนึ่ง ที่จะก่อให้เกิดการจ้างงาน และขจัดปัญหาการว่างงาน ช่วยลดปัญหาทางด้านสังคมได้ในระดับหนึ่ง รวมถึงยกระดับคุณภาพชีวิตประจำวันด้วย

1.4.4 ด้านกายภาพ

ในการวางแผนการพัฒนาการใช้ประโยชน์ที่ดิน การจัดทำโครงการด้านที่พิกาศัย เป็นหนทางหนึ่งซึ่งสอดคล้องกับแนวทาง ทั้งนี้ นอกจากจะเกิดการพัฒนาพื้นที่ดินโดยตรงแล้ว ยังช่วยในการสร้างศักยภาพในการพัฒนา ให้กับบริเวณในอย่างชุมชนนั้น ๆ เป็นการสร้างบทบาทของชุมชนให้เกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์

1.5.1 ด้านนโยบาย

เพื่อศึกษาแนวนโยบายต่าง ๆ ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 - 7 โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับด้านที่อยู่อาศัย ที่จะมีผลต่อโครงการ นอกจากนี้ ยังศึกษาถึงแผนพัฒนาในระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และแผนปฏิบัติการในระดับจังหวัดและท้องถิ่นด้วย

1.5.2 ด้านเศรษฐกิจ

เพื่อศึกษาสภาพเศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 - 7 สภาพการลงทุน ผลผลิตและรายได้ของประชาชน การกระจายรายได้ และความเป็นไปได้ในการลงทุนในการทำคอนโดมิเนียม

1.5.3 ด้านสังคม

เพื่อศึกษาถึง จำนวนประชากร อาชีพ การนับถือศาสนา การสาธารณสุขและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนการปกครอง เริ่มตั้งแต่ในระดับประเทศ ภาค จังหวัด และท้องถิ่น

1.5.4 ด้านกายภาพ

เพื่อศึกษาถึงสภาพแวดล้อม การผังเมืองทั้งในระดับประเทศ ภาค จังหวัด และท้องถิ่น ตลอดจนศึกษาถึงลักษณะของสถาปัตยกรรม ของอาคารประเภทคอนโดมิเนียม ข้อมูลเชิงเทคนิคต่าง ๆ การวางผัง ความเป็นอยู่และพฤติกรรมของผู้ใช้สอยอาคาร แนวทางการออกแบบที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ตลอดจนกฎหมาย และพระราชบัญญัติของอาคารที่เกี่ยวข้อง

1.6 ขอบเขตของการศึกษาวิทยานิพนธ์

1.6.1 ขอบเขตของการศึกษาข้อมูล

1.6.1.1 การศึกษาข้อมูลในระดับประเทศ

1) ทางด้านนโยบาย

- ทำการศึกษาถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 6 - 7

2) ทางด้านเศรษฐกิจ

- ศึกษาถึงสภาวะทางโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศ

3) ทางด้านสังคม

- ศึกษาถึงสภาวะของสังคม การบริการ การปกครอง การ

ศึกษา ศาสนา ประชากร รวมถึง ศิลปะและวัฒนธรรมต่าง ๆ ด้วย

4) ทางด้านกายภาพ

- ศึกษาถึงสภาพภูมิศาสตร์ของประเทศและลักษณะการใช้ที่ดิน

1.6.1.2 การศึกษาข้อมูลในระดับภาค

1) ทางด้านนโยบาย

- ศึกษาถึงแผนพัฒนาเมืองหลัก และเมืองรอง โดยเฉพาะที่มี

อิทธิพลต่อที่ตั้งโครงการ

2) ทางด้านเศรษฐกิจ

- ศึกษาถึงระบบเศรษฐกิจในภาคนั้น ๆ

3) ทางด้านสังคม

- ศึกษาถึงสภาวะสังคมในภาคนั้น ๆ

4) ทางด้านกายภาพ

- ศึกษาถึงสภาวะทางภูมิศาสตร์ สภาวะแวดล้อม และการใช้ที่

ดินของผังภาคนั้น ๆ

1.6.1.3 การศึกษาข้อมูลในระดับจังหวัด

1) ทางด้านนโยบาย

- ศึกษาถึงแผนพัฒนาต่าง ๆ ของจังหวัดที่จะมีอิทธิพล และส่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลกระทบต่อการทำโครงการ

- ศึกษาถึงแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภทตามประกาศท้ายกฎกระทรวง

2) ทางด้านเศรษฐกิจ

- การศึกษาถึง ความต่อเนื่องของระบบเศรษฐกิจของจังหวัด กับเศรษฐกิจของโครงการ

3) ทางด้านสังคม

- ศึกษาถึงสภาพของสังคมในระดับจังหวัด

4) ทางด้านกายภาพ

- ศึกษาถึงสภาพทางกายภาพในระดับจังหวัด

1.6.1.4 การศึกษาข้อมูลในระดับท้องถิ่นหรือที่ตั้งโครงการ

1) ทางด้านนโยบาย

- ศึกษาถึงหน่วยงานการบริหารงาน ประเภทของอัตรากำลัง และองค์ประกอบของโครงการ

2) ทางด้านเศรษฐกิจ

- ศึกษาถึงเรื่องการลงทุน ผลตอบแทนของการลงทุน และความเป็นไปได้ของโครงการ

3) ทางด้านสังคม

- ศึกษาถึงพฤติกรรม กิจกรรมและประเภทของผู้ใช้โครงการ

4) ทางด้านกายภาพ

- ศึกษาถึงความต้องการของโครงการทางด้านพื้นที่ใช้สอย

- ศึกษาถึงพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่มีผลต่อโครงการ

1.6.1.5 การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ได้แก่การศึกษาข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม และข้อมูลเชิงเทคนิค และงานระบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบอาคาร ตลอดจนการศึกษาข้อมูลจากอาคารตัวอย่างในประเภทเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.2 ขอบเขตของการศึกษาแนวทางในการออกแบบ

ขอบเขตของการศึกษาแนวทางในการออกแบบ ได้แก่ การวิเคราะห์ และการสังเคราะห์ข้อมูลข้างต้น เพื่อนำเสนอแนวทางในการออกแบบ ซึ่งมีขอบเขตของการออกแบบในโครงการ ซึ่งประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- ส่วนพักอาศัย
- ส่วนจอดรถ
- ส่วนบริการ
- ส่วนสาธารณะ
- ส่วนบริหาร
- ส่วนออกกำลังภายในร่ม
- ส่วนพักผ่อนและกีฬากลางแจ้ง
- ส่วนพาณิชย์กรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7 วิธีดำเนินงานวิทยานิพนธ์

แบ่งออกได้เป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1.7.1 ขั้นศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

1.7.1.1 ขั้นปฐมภูมิ

โดยการสังเกต สัมภาษณ์ และสอบถาม

1.7.1.2 ขั้นทุติยภูมิ

โดยการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร รายงานของทางราชการ ข้อมูลทางสถิติ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยการแบ่งข้อมูลออกได้ดังนี้

1) ข้อมูลทางด้านนโยบาย

- นโยบายในระดับประเทศ ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 1 - 7

- นโยบายในระดับภาค ฝั่งภาค และแผนพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก

- นโยบายในระดับจังหวัด และแผนพัฒนาจังหวัด

- นโยบายในระดับท้องถิ่น ชุมชน และที่ตั้งโครงการ

2) ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ

- ลักษณะโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ของประเทศ, ภาค และในระดับจังหวัด ท้องถิ่น ชุมชน ที่มีอิทธิพลต่อโครงการ

ซึ่งจะส่งผลต่อโครงการ

- สภาวะเศรษฐกิจ การขยายตัวทางเศรษฐกิจและการลงทุน

- ศึกษาถึงความเป็นไปได้ของโครงการ ลักษณะในการลงทุน

และผลตอบแทนของโครงการ

3) ข้อมูลทางด้านสังคม

- ศึกษาถึงสภาพของสังคม ประชากร การปกครอง การศึกษา ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี และศิลปวัฒนธรรม ทั้งในระดับประเทศ ภาค จังหวัด และชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ
- คุณภาพชีวิตที่มีต่อส่วนรวมอันเป็นผลมาจากการทำโครงการ

4) ข้อมูลทางด้านกายภาพ

- ศึกษาถึงสภาพทางภูมิศาสตร์ เส้นทางคมนาคม และสภาพแวดล้อมโดยทั่วไป ในระดับประเทศ ภาค จังหวัด และท้องถิ่น (ที่ตั้งโครงการ)
- ศึกษาถึงผังการใช้ประโยชน์ของที่ดิน
- ศึกษาถึงเทศบัญญัติและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง
- ศึกษาถึงระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

1.7.2 ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

จากการรวบรวมข้อมูลทางด้านต่าง ๆ แล้วจึงจะทำการแยกรายละเอียด เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการให้กระบวนการ การตัดสินใจ (DECISION MAKING PROCESS) ด้วยเหตุผลและหลักการ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ส่วน ดังนี้

1.7.2.1 ข้อมูลทางด้านนโยบาย

ทำการวิเคราะห์ข้อมูล จากแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 - 7 โดยยกเอาเฉพาะส่วนที่มีผลต่อโครงการ เพื่อเป็นการพิจารณาประกอบ การวางแผนการทำงาน

1.7.2.2 ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ

- 1) วิเคราะห์แนวโน้มในการขยายตัว โดยอาศัยข้อมูลทางสถิติที่มี
- 2) วิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการ โดยการคำนวณ จากข้อมูลทางสถิติที่เกี่ยวข้อง

1.7.2.3 ข้อมูลทางด้านสังคม

วิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ เพื่อกำหนด เป็นองค์ประกอบ ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ และพื้นที่ใช้สอย

1.7.2.4 ข้อมูลทางด้านกายภาพ

วิเคราะห์เพื่อหาที่ตั้งโครงการ และหรือ ทำการพิสูจน์ว่า ที่ตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการ เหมาะสมที่จะเป็นที่ตั้งโครงการอื่นแท้จริงหรือไม่ โดยใช้ทฤษฎีต่าง ๆ รวมถึง ทำการวิเคราะห์เทศบัญญัติที่เกี่ยวข้อง ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพื่อกำหนดศักยภาพของที่ตั้งโครงการ

1.7.2.5 ข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการออกแบบดังนี้

- 1) ข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม
- 2) ข้อมูลเชิงเทคนิคและงานระบบวิศวกรรมอาคาร
- 3) การศึกษาอาคารตัวอย่างในงานประเภทเดียวกัน

1.7.3 ขั้นสังเคราะห์ข้อมูล

เป็นการนำเอาผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล มาสรุป และทำการประเมินค่า เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ

1.7.4 ขั้นเสนอแนะและการออกแบบ

- สร้างแนวความคิดในการออกแบบ
- สร้างทางเลือกที่เหมาะสมกับการออกแบบ
- กระบวนการในการออกแบบ
- ทำการกำหนดกิจกรรมภายในโครงการ เพื่อให้ทราบถึงองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบรองของโครงการ

1.7.5 ขั้นนำเสนอ

- ภาคข้อมูลและการวิเคราะห์
- กระบวนการออกแบบและวิธีการดำเนินการของโครงการ
- รูปแบบทางสถาปัตยกรรม รวมถึงทัศนียภาพภายนอกและภายในอาคาร
- ทุนจำลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์

1.8.1 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ

1.8.1.1 ด้านนโยบาย

เป็นส่วนหนึ่ง ที่เป็นการดำเนินการ ให้สอดคล้องกับแนวนโยบายของ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ต่อเนื่องถึงฉบับที่ 7 บรรลุผลตามความมุ่งหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในส่วนของแผนพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก

1.8.1.2 ด้านเศรษฐกิจ

ได้ทราบและเรียนรู้ถึงระบบเศรษฐกิจในระดับกว้าง ซึ่งจะมีผลไล่ลง มาจนถึงระบบเศรษฐกิจในระดับล่าง

1.8.1.3 ด้านสังคม

ได้ทราบถึงระบบของสังคมโดยรวม และโดยย่อย ว่ามีส่วนเกี่ยวกัน อย่างไร ในแง่ของประชากร ปกครอง การศึกษา ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีและศิลป วัฒนธรรม

1.8.1.4 ด้านกายภาพ

ได้ศึกษาและทราบถึง การใช้ที่ดิน อันจะยังให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนา รวมถึงได้รู้ถึงทฤษฎี และกรรมวิธีในการนำมาใช้ด้วย

1.8.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์

1.8.2.1 ด้านนโยบาย

สามารถที่จะใช้ข้อมูลจากการทำวิทยานิพนธ์ เป็นสิ่งอ้างอิง ในเรื่องของการสนองตอบโครงการใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับนโยบาย ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ ฉบับที่ 1 - 7

พ.
ศษ ๕๓๑
๒๕๖๕

1.8.2.2 ด้านเศรษฐกิจ

จากการศึกษา ทำให้ทราบถึงระบบเศรษฐกิจในระดับประเทศ ภาค จังหวัด ท้องถิ่นและชุมชน รวมถึงทราบถึงขอบข่ายในการศึกษาความเป็นไปได้ของการลงทุน

1.8.2.3 ด้านสังคม

ได้ทราบถึงประชากร ศิลปวัฒนธรรม ชนบทชนเมืองประเพณี การปกครอง ศาสนาและการศึกษา ทำให้แนวทางในการออกแบบงานสถาปัตยกรรม สอดคล้องประสมประสานกับสภาพของท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม

1.8.2.4 ด้านกายภาพ

ได้ทราบถึงสภาพทางกายภาพ ตั้งแต่ระดับประเทศ ภาค จังหวัด ท้องถิ่นและชุมชน ตลอดจนกรรมวิธี การใช้ที่ดิน การวิเคราะห์ เพื่อยังให้การพัฒนาที่ดิน การออกแบบทางสถาปัตยกรรม การวางผังอาคาร การจัดสภาพภูมิทัศน์ของอาคาร ให้สอดคล้องกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม และก่อประโยชน์ได้อย่างสูงสุด โดยไม่เป็นการทำลายสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติแต่อย่างใด

~~781~~ 090541

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาข้อมูลด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ ในระดับประเทศ และภาคตะวันออก การศึกษาอาคารตัวอย่าง และวรรณกรรม ที่เกี่ยวข้อง

2.1 การศึกษาข้อมูลด้านนโยบายในระดับประเทศและภาคตะวันออก

2.1.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2.1.1.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504 -

2509)

สาระสำคัญเน้นในด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การลงทุนในสิ่งก่อสร้างขั้นพื้นฐาน ในรูปของระบบคมนาคมขนส่ง ระบบเขื่อนเพื่อการชลประทาน และพลังงานไฟฟ้า สาธารณูปการ ฯลฯ เป็นผลให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจในประเทศ เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 8 ต่อปี

2.1.1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510 -

2514)

สาระสำคัญเน้นการลงทุนในด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบบริการขั้นพื้นฐาน และได้ขยายขอบเขตของแผน ให้ครอบคลุมถึงการพัฒนาของรัฐโดยสมบูรณ์นอกจากนี้ ยังได้เน้นการกระจายการพัฒนาของรัฐ ให้บังเกิดผลทั่วประเทศ ผลจากการพัฒนา ทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจ เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นอกจากนี้ ในช่วงปลายของแผนฯ เกิดภาวะผันผวนทางเศรษฐกิจ อันเนื่องมาจากอิทธิพล ของการเปลี่ยนแปลงปัจจัยทางเศรษฐกิจในต่างประเทศ

2.1.1.3 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2513 -

2519)

สาระสำคัญคือเร่งปรับปรุงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ขยายขีดความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถทางการผลิตให้สูงขึ้น และรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ยังได้แทรกมาตรการในการในด้านกระจายรายได้และบริการสังคม โดยการรักษ้อัตราการขยายตัวของปริมาณเงินตราให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม การเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร และการลดความแตกต่างของรายได้และบริการสังคม เป็นผลให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ในอัตราร้อยละ 7.1 ต่อปี และรายได้ต่อบุคคล เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 4.1 ต่อปี

2.1.1.4 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524)

มีแนวทางในการพัฒนา 2 ประการ คือ

ประการที่ 1 เน้นการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ โดยมุ่งขยายการผลิตสาขาเกษตร และปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรม ให้สามารถขยายการผลิต เพื่อส่งออก และเพื่อกระจายรายได้ ตลอดจนการดำเนินงานในส่วนภูมิภาค กำหนดมาตรการและปรับปรุงระบบการบริหารงานของรัฐ เพื่อเร่งฟื้นฟูการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมและมั่งคั่งรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยเน้นฐานะดุลการชำระเงินและการขาดดุลงบประมาณ ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

ประการที่ 2 เร่งบูรณะและปรับปรุง การบริหารทรัพยากรหลักของชาติ รวมทั้งการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติ มาพัฒนา ในลักษณะที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ แก่ประชาชนส่วนใหญ่ ในด้านผลकारค่าเงินงาน ทำให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เพิ่มในอัตราร้อยละ 7.1 ต่อปี

2.1.1.5 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525 - 2529)

เน้นด้านการรักษาเสถียรภาพ ทางเศรษฐกิจการเงิน ของประเทศ รวมทั้งเน้นความสมดุล ในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ การแก้ปัญหาความยากจนในชนบทแล้วหลัง ตลอดจนเน้นการแปลงแผน ไปสู่ภาคปฏิบัติ ให้ได้ผลต่อประชาชนอย่างจริงจัง และเน้นบทบาท การระดมความร่วมมือจากภาคเอกชน ให้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ

ผลการพัฒนา ทำให้อัตราการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ เพิ่มขึ้น ในอัตราร้อยละ 5.3 ต่อปี ต่ำกว่าเป้าหมาย ซึ่งตั้งไว้ในอัตราร้อยละ 6.6 ต่อปี สาเหตุ เนื่องจาก ผลกระทบจากความผันผวนของเศรษฐกิจและการเงินของตลาดโลก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.1.6 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534)

กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ออกเป็น 2 ประการคือ
 ประการที่ 1 ทางด้านเศรษฐกิจ เน้นการรักษาระดับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ในอัตราร้อยละ 5 ต่อปี

ประการที่ 2 ทางด้านสังคม มุ่งพัฒนาคุณภาพคนเพื่อให้พัฒนาสังคมให้ก้าวหน้า มีความสงบสุข เกิดความเป็นธรรม สอดคล้องและสนับสนุนการพัฒนาประเทศส่วนรวม พร้อมกับการชำระไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของชาติ วัฒนธรรม และค่านิยมอันดี และการยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตของคนในชนบทและในเมือง ให้ได้ตามเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ

- 1) เพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาประเทศ
- 2) ปรับปรุงระบบการผลิต การตลาด และยกระดับคุณภาพปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
- 3) มุ่งกระจายรายได้และความเจริญไปสู่ภูมิภาคและชนบท นอกจากนี้ ยังประกอบด้วยแผนหลัก 10 ประการคือ
 - 1) แผนพัฒนาเศรษฐกิจส่วนรวม
 - 2) แผนพัฒนาคน สังคม และวัฒนธรรม
 - 3) แผนพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 4) แผนพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 - 5) แผนปรับปรุงการบริหารและทบทวนบทบาทของรัฐ ในการพัฒนาประเทศ
 - 6) แผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ
 - 7) แผนพัฒนาระบบการผลิต การตลาด และการสร้างงาน
 - 8) แผนพัฒนาระบบบริการพื้นฐาน
 - 9) แผนพัฒนาเมืองและพื้นที่เฉพาะ
 - 10) แผนพัฒนาชนบท

2.1.1.7 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539)

มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ การรักษาอัตราการขยายตัว ทางเศรษฐกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม อย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ กระจายรายได้และกระจายการพัฒนา ไปสู่ภูมิภาคให้มากยิ่งขึ้น และการพัฒนาคุณภาพชีวิต รักษาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรทางธรรมชาติ นอกจากนี้ เป้าหมายหลักได้กำหนดไว้ดังนี้

1) เป้าหมายการขยายตัว และการเสริมสร้างเสถียรภาพ ทาง เศรษฐกิจ

ได้ตั้งเป้าหมาย อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจไว้ ในอัตราร้อยละ 9 ต่อปี และรายได้เฉลี่ยต่อหัว เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 7.6 ต่อปี ในด้านการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ กำหนดเป้าหมายอัตราเงินเฟ้อ ไม่ให้เกินร้อยละ 5.5 ต่อปี และการขาดดุลการค้า โดยเฉลี่ย ไม่เกินร้อยละ 7 ของผลผลิตรวมภายในประเทศ

การพัฒนาในส่วนนี้ มีนโยบายสำคัญ 9 ประการ คือ

1.1) นโยบายพัฒนาการเกษตร โดยการเร่งรัด การเพิ่มผลผลิต และอัตราการขยายตัวการพัฒนาการเกษตรในพื้นที่เฉพาะ อีกทั้งส่งเสริมเสถียรภาพในด้านรายได้และความเป็นธรรมในระบบการผลิตและการค้า

1.2) นโยบายพัฒนาอุตสาหกรรม โดยทบทวนนโยบายบทบาท และลักษณะการลงทุนทางอุตสาหกรรม เร่งกระจายอุตสาหกรรมไปยังภูมิภาคและเขตเศรษฐกิจใหม่ แก้ไขการขาดแคลนแรงงานทั้งด้านการผลิตและการจัดการ และการป้องกันควบคุม และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

1.3) นโยบายพัฒนาการค้า โดยผลักดันให้ไทย เป็นศูนย์กลางการค้าในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ การจัดองค์การเจรจาทางการค้า ดำเนินนโยบายการนำเข้าโดยเสรี ทบทวนกฎหมาย และระเบียบพิธีการนำเข้าและส่งออก และสร้างเสถียรภาพด้านราคาให้แก่เกษตรกร ตลอดจนการส่งเสริมองค์กรเอกชน ในการตรวจสอบและพัฒนามาตรฐานสินค้า

1.4) นโยบายพัฒนาบริการ ดำเนินการให้ไทย เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว ในภูมิภาคอาเซียนและอินโดจีน โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งสนับสนุนภาคเอกชน ในการพัฒนากิจการท่องเที่ยวประเภทใหม่ ๆ และการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย

1.5) นโยบายพัฒนาบริการพื้นฐาน ได้แก่ การบริหาร และการจัดการบริการพื้นฐาน การพัฒนาระบบการขนส่ง การพัฒนาระบบการสื่อสาร และสื่อมวลชน และการพัฒนาระบบสาธารณสุข

1.6) นโยบายพัฒนาพลังงาน ได้แก่ การจัดหาพลังงาน ให้มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริมาณเพียงพอกับความต้องการ และมีความมั่นคงในราคาที่เหมาะสม การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและประหยัด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และป้องกันผลกระทบ จากการผลิต และการใช้พลังงานและการพัฒนาแหล่งพลังงานในภูมิภาค

1.7) นโยบายพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยพัฒนากำลังคน และเพิ่มประสิทธิภาพ การถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบการจัดการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1.8) นโยบายพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจใหม่ ได้แก่ การจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ จัดเตรียมกำลังคนและบริการพื้นฐานด้านสังคม วางระบบบริหารและรูปแบบการจัดการ และกำหนดองค์การ ในการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้

1.9) นโยบายพัฒนาการเงิน การคลัง และ การพัฒนาตลาดทุน

2) เป้าหมายการกระจายรายได้ เพิ่มรายได้ของเกษตรกร ที่ยากจน ลูกจ้างในงานเกษตร กลุ่มผู้ประกอบการรายวันขนาดเล็ก และกลุ่มลูกจ้างเอกชนผู้มีรายได้น้อย ลดความเหลื่อมล้ำของรายได้ประชากร ทั้งในระหว่างภูมิภาค และระหว่างกลุ่มอาชีพ และการกระจาย การถือครองสินทรัพย์ และจัดหาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย

ประกอบด้วยแผนนโยบายที่สำคัญ 7 ประการ คือ

2.1) นโยบายการเงิน การคลัง ที่นำไปสู่ การกระจายรายได้ดีขึ้น

2.2) นโยบายส่งเสริม การกระจาย การถือครองทรัพย์สิน เพื่อให้ประชาชน มีหลักประกันในที่อยู่อาศัยและที่ทำกิน

2.3) นโยบายพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์ ขยายโอกาสการศึกษาในระบบโรงเรียน และการยกระดับสวัสดิการ สังคม และแรงงาน

2.4) นโยบายการปรับปรุงระบบการผลิตและการตลาด เพื่อให้มีการกระจายไปสู่ส่วนภูมิภาคมากขึ้น ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ซึ่งในด้านการท่องเที่ยว จะเน้นการกระจายการลงทุน การจ้างงาน และรายได้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวออกไปสู่ภูมิภาค เพื่อเสริมการสร้างงาน และรายได้ให้แก่คนในชนบทมากขึ้น รวมทั้งพัฒนาบุคลากรในภูมิภาค ในกิจกรรมบริการท่องเที่ยวต่าง ๆ รองรับบริการขยายตัวทางการลงทุนด้วย และกำหนดมาตรการ การดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวในต่างจังหวัด ให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียม ประเพณีท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5) นโยบายการกระจายบริการพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และสังคมไปสู่ส่วนภูมิภาค

2.6) นโยบายการแก้ปัญหาความยากจนในชนบท

2.7) นโยบายการแก้ปัญหาความยากจนในเมือง โดยการส่งเสริมการประกอบอาชีพส่วนตัวขนาดเล็กในเมือง และการจัดหาและปรับปรุงที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย

3) เป้าหมายคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม กำหนดเป้าหมายอัตราการเพิ่มของประชากรร้อยละ 1.2 และเพิ่มอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา เป็นร้อยละ 60 ตลอดจนลดปริมาณมลพิษและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ให้อยู่ในมาตรฐานที่ไม่เป็นอันตราย และการพัฒนาคุณภาพของคน

มีนโยบายที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

3.1) นโยบายการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต จัดให้มีการเชื่อมโยงระหว่างการศึกษา ในระบบและนอกระบบโรงเรียน เพิ่มพูนความรู้ ผ่านระบบสื่อสารมวลชน และให้มีการอบรมเพิ่มพูนทักษะความรู้และความสามารถ

3.2) นโยบายการสาธารณสุขเพื่อพัฒนายกระดับคุณภาพชีวิต

3.3) นโยบายการพัฒนาสังคม จิตใจ และวัฒนธรรม

3.4) นโยบายพัฒนาสิ่งแวดล้อม ด้านมลพิษทางน้ำและอากาศ และด้านภาคสีเขียว

3.5) นโยบายพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติได้แก่ ป่าไม้ แร่ธาตุ ที่ดิน และน้ำ

2.1.1.8 การศึกษาแผนพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก

1) เป้าหมายนโยบายและมาตรการการพัฒนา การพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก เป็นแผนยุทธศาสตร์ ได้เริ่มมีการวางแผนและปฏิบัติการอย่างจริงจัง มาตั้งแต่ต้นปี 2524 โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาพื้นที่แถบนี้ให้เป็นศูนย์กลางความเจริญแห่งใหม่ เพื่อสนับสนุนการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ไปสู่ส่วนภูมิภาคอย่างเป็นระบบ เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมหลักและอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่น ๆ อย่างสมบูรณ์ อันเป็นการเสนอทางเลือกแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมใหม่ในอนาคต เพื่อเป็นแหล่งสร้างงานที่สำคัญเพิ่มขึ้นอีกแห่งหนึ่ง ทั้งนี้มีเป้าหมายที่จะให้ชายฝั่งทะเลตะวันออก เป็นประตูทางออก ให้กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในการส่งสินค้าออกไปจำหน่ายในต่างประเทศ โดยไม่ต้องผ่านกรุงเทพมหานคร ในขณะเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะจัดให้มีการบริการด้านสังคมที่จำเป็น เพื่อสนับสนุนการลงทุนของเอกชนในพื้นที่ โดยเฉพาะ การพัฒนาฝีมือแรงงาน การให้การศึกษา สาธารณสุข และการควบคุมสภาวะสิ่งแวดล้อม ในการดำเนินการตามแนวทางดังกล่าว ได้กำหนดการแบ่งเขตพัฒนาออกเป็น 2 เขต คือ

1.1) พื้นที่บริเวณมาตาพุดจังหวัดระยอง มีเนื้อที่ ประมาณ 20,000 ไร่ กำหนดให้เป็นเมืองอุตสาหกรรมทันสมัย และเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรมที่สำคัญ คือ โรงแยกแก๊ส อุตสาหกรรมปิโตรเคมี อุตสาหกรรมปุ๋ยเคมี โดยอุตสาหกรรมหลัก ที่มีการ นำวัตถุดิบเข้าและส่งผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปเพื่อการส่งออกนั้น ควรตั้งอยู่ใกล้ท่าเรือน้ำลึก

1.2) พื้นที่บริเวณแหลมฉบัง มีเนื้อที่ประมาณ 10,000 ไร่ กำหนดให้เป็นแหล่งที่ตั้งท่าเรือพาณิชย์และอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ไม่มีปัญหาด้านมลพิษ

2) กลยุทธ์การพัฒนา การพัฒนามีลักษณะเป็นแผนรुकตามเป้าหมาย ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 และดำเนินการอย่างต่อเนื่องในแผนฯ 6 ที่ จะสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ สำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต โดยการสร้างฐานเศรษฐกิจ ใหม่จากแนวทางเดิม ที่เคยพึ่งพาผลผลิตทางการเกษตรเป็นหลัก เป็นการขยายแนวทางเลือก ใหม่ เข้าสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งกลยุทธ์การพัฒนาได้กำหนดดำเนินการใน ลักษณะเป็นแผนงานแบบผสมผสาน (INTEGRATED PROGRAMME) ระหว่างโครงการต่าง ๆ ทั้ง ที่อยู่ในความรับผิดชอบของภาครัฐบาล ที่จะเป็นผู้ดำเนินการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ สำหรับ อุตสาหกรรมโดยตรง ทั้งท่าเรือน้ำลึก น้ำ ถนน รถไฟ สื่อสาร และโทรคมนาคม และภาคเอกชน ที่จะเป็นผู้ดำเนินการลงทุนด้านอุตสาหกรรม นอกจากนี้ รัฐยังเป็นผู้ดำเนินการจัดเตรียมส่วนสนับสนุน อื่น ๆ เช่น แหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม การพัฒนาชุมชน การส่งเสริมการลงทุน การควบคุมด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้อุตสาหกรรมต่าง ๆ สามารถเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว และสามารถแข่งขัน กับตลาดโลก ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการพัฒนาในลักษณะนี้ ความสอดคล้องระหว่างแผนงาน แผนการเงิน และการประสานงานกันระหว่างหน่วยปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง นับเป็นหัวใจสำคัญ ที่จะทำให้แผนงานนั้นประสบความสำเร็จ

3) การลงทุน แผนงานพัฒนา พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ประกอบด้วย การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งรัฐเป็นผู้รับภาระหลัก และ การลงทุนด้าน อุตสาหกรรมโดยภาคเอกชน

ในส่วนของการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระยะแรก ได้จัด เตรียมเงินกู้ และเงินบาทสมทบ สำหรับก่อสร้าง โครงสร้างพื้นฐานหลักไว้แล้ว เช่น ท่าเรือ อุตสาหกรรมมาตาพุด นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง และท่าเรือพาณิชย์แหลมฉบัง รวมทั้งโครง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสนับสนุนอื่น ๆ

ในส่วนของการลงทุนด้านอุตสาหกรรม ซึ่งภาคเอกชนเป็นผู้นำด้านการลงทุนนั้น ระยะเวลาแรก รัฐบาลจะร่วมลงทุนในอุตสาหกรรมขนาดใหญ่บางโครงการ ที่มีความเหมาะสม คำนึงค่าต่อการลงทุนในเชิงเศรษฐกิจและเชิงพาณิชย์ เช่น อุตสาหกรรมปิโตรเคมี และอุตสาหกรรมปิโตรเคมี นอกจากนี้ ยังมีนักลงทุนจำนวนมาก ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ จะได้มาลงทุนด้านอุตสาหกรรม ในพื้นที่เป้าหมาย โดยการพัฒนาทั้งในบริเวณมาบตาพุดและแหลมฉบัง

4) ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น แผนงานการพัฒนาระยะแรกนี้

คาดว่าจะก่อให้เกิดการจ้างแรงงานทั้งทางตรงและทางอ้อม ในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นประมาณ 300,000 คน ซึ่งยังไม่รวมถึงแรงงานที่จะเกิดขึ้น อันเนื่องมาจากกิจกรรมต่อเนื่องทางด้านพาณิชย์และบริการอื่น ๆ ที่จะติดตามมาอีก อุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่พัฒนาขึ้นมาในระยะเวลาแรก จะเป็นอุตสาหกรรมทดแทนการนำเข้าเป็นส่วนใหญ่ และจะช่วยประหยัดเงินตราต่างประเทศ ได้ประมาณปีละ 40,000 ล้านบาท ส่วนชุมชนในอนาคตที่จะเป็นผลผลิตตามมาจากแผนพัฒนา อาจคาดการณ์ได้ว่า

4.1) เมืองชลบุรี จะเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค ที่ทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น ทั้งในเชิงธุรกิจการค้า และการบริหารงานภาครัฐบาล

4.2) แหลมฉบัง จะเป็นเมืองท่าสมัยใหม่ของประเทศ

4.3) พัทยา จะเป็นเมืองท่องเที่ยว ควบคู่ไปกับศูนย์พาณิชย์ และธุรกิจการค้า

4.4) มาบตาพุด จะเป็นเมืองอุตสาหกรรมสมัยใหม่ ของประเทศ

4.5) เมืองระยอง จะเป็นศูนย์บริการ และฐานการศึกษา และวิจัย ด้านเทคโนโลยี

ทั้งนี้ ไม่รวมผลประโยชน์ทางอ้อมทางเศรษฐกิจ และสังคม ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการพัฒนา เช่น การเพิ่มประสิทธิภาพในการขนส่งทางทะเล การลดอัตราการขยายตัวของประชากรในกรุงเทพมหานคร ซึ่งทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัด ปัญหาขาดแคลนที่อยู่อาศัย ปัญหาน้ำท่วม และปัญหาภัยสังคมอื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นทางด้านการเศรษฐกิจในระดับประเทศและภาคตะวันออกเฉียง

2.2.1 สภาพเศรษฐกิจทั่วไปในระดับประเทศและภาคตะวันออกเฉียง

2.2.1.1 สภาพเศรษฐกิจทั่วไปในระดับประเทศ

จากการประกาศใช้แผนพัฒนาฯ แห่งชาติ ฉบับที่ 1 - 6 ได้ช่วยยกระดับฐานะทางด้านการเศรษฐกิจให้สูงขึ้น มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ มากกว่าร้อยละ 7 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 - 4 พอถึงช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 การขยายตัวทางเศรษฐกิจมีเพียงร้อยละ 5.3 ต่อปี จากที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้ร้อยละ 6.6 ต่อปี ซึ่งนับว่าต่ำกว่าเป้าหมาย อันเนื่องมาจาก ภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ในด้านราคาน้ำมันและดอกเบี้ยในตลาดโลก ที่ลดลง ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ในระหว่างปี 2530 - 2533 ปรากฏว่า อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่าเป้าหมายที่วางไว้ถึง 2 เท่าตัว คือ มีอัตราการขยายตัวในอัตราร้อยละ 11.7 ต่อปี จากที่ตั้งเป้าหมายไว้เพียงร้อยละ 5 ต่อปี ซึ่งนับว่าเป็นอัตราการขยายตัวที่สูงที่สุดในภูมิภาคเอเชีย อันเป็นผลสืบเนื่องมาจาก การขยายตัวของการลงทุน การส่งออก และการขยายตัวของกำลังซื้อภายในประเทศ

2.2.1.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ (GROSS DOMESTIC PRODUCT: GDP.)

จากการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานในปี 2531⁽¹⁾ มูลค่า GDP. มีมูลค่าเท่ากับ 1,506,977 ล้านบาท เมื่อดูทางด้านอุตสาหกรรมหลักของประเทศ แยกออกเป็น ผลิตภัณฑ์ทางด้านต่าง ๆ คือการเกษตร 16.90 % อุตสาหกรรม 25.30 ค่าส่งและค้าปลีก 17.14 % บริการ 13.56 % และอื่น ๆ อีก 29.09 % ทางด้านการบริโภคหลัก แยกออกตามสาขาได้ดังนี้ ข้าวเปลือก 31.82 % ผลไม้ 10.08 % พืชผัก 8.81 % ยาวพารา 8.40 % และอื่น ๆ 7.90 % และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ประเทศเฉลี่ยต่อบุคคล เท่ากับ 27,632 บาท

จากตารางที่ 2.1 เมื่อเปรียบเทียบร้อยละของประชากร และผลิตภัณฑ์ภาคของภาคต่าง ๆ ภาคที่มีค่าร้อยละของผลิตภัณฑ์ภาค สูงกว่าค่าร้อยละของประชากร แสดงถึงความได้เปรียบในการพัฒนา จากตาราง ภาคที่มีความได้เปรียบ คือ กรุงเทพฯ และปริมณฑล ภาคตะวันออกเฉียง ร่องลงมาได้แก่ ภาคตะวันตก และภาคกลาง ที่มีค่าใกล้เคียงกัน ส่วนภาคที่มีความแตกต่างกันมาก หรือมีระบบการพัฒนาต่ำก็คือ ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

⁽¹⁾ กองบัญชาประชาชาติ, ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด

ตารางที่ 2.1 แสดงการเปรียบเทียบ ระหว่าง อัตราร้อยละ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค กับ ประชากรในปี พ.ศ. 2531

พื้นที่	มูลค่าผลิตภัณฑ์(ล้านบาท)	ร้อยละ	ประชากร(ล้านคน)	ร้อยละ	อันดับ
ทั่วราชอาณาจักร	1,506,976	100.00	54.538	100.00	-
กทม. และปริมณฑล	754,650	50.08	8.671	15.90	1
ภาคตะวันออก	117,717	7.81	3.284	6.02	2
ภาคตะวันตก	72,132	4.79	3.206	5.88	4
ภาคกลาง	64,984	4.31	2.662	4.88	3
ภาคเหนือ	171,797	11.40	10.634	19.50	6
ภาค ตอ. เชียงเหนือ	179,499	11.91	18.908	34.67	7
ภาคใต้	146,196	9.70	7.173	13.15	5

ที่มา : กองบัญชาการชาติ, ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด

2.2.1.3 ผลิตภัณฑ์ประเภทเฉลี่ยต่อบุคคล (PER CAPITA GDP=P.CAP.GDP)

ซึ่งก็คือรายได้เฉลี่ยต่อบุคคล จากตารางที่ 2.1 รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลของประเทศ มีค่าเท่ากับ 27,632 บาท ภาคที่มีรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลสูงกว่าค่าเฉลี่ย คือ กรุงเทพฯ ฯ และปริมณฑล เท่ากับ 87,032 บาท รองลงมาคือภาคตะวันออก เท่ากับ 35,846 บาท ส่วนที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยคือภาคตะวันตก เท่ากับ 22,499 บาท ภาคกลาง เท่ากับ 24,412 บาท ภาคใต้เท่ากับ 20,381 บาท ภาคเหนือเท่ากับ 16,155 บาท และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่ำที่สุดเท่ากับ 9,493 บาท ตามลำดับ

จากค่าเฉลี่ยดังกล่าว ถ้าจะดูด้านสาขาการผลิต พบว่า ภาคที่มีรายได้หัวเฉลี่ยต่อบุคคลสูง จะมีค่าผลิตภัณฑ์ทางด้านอุตสาหกรรมค้าส่งและค้าปลีก การบริการ อยู่ในระดับสูง ดูตารางที่ 2.1

2.2.1.4 สภาพการท่องเที่ยวโดยทั่วไป

จากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 ได้มีการตั้งเป้าหมายจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ จะเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 8.4 ต่อปี จนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.2 แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค ปี 2531

หน่วย : ล้านบาท

	กมฯ	ตะวันออก	ตะวันตก	กลาง	เหนือ	ตล.จน.	ใต้	รวม
การเกษตร	23,599	21,898	21,116	14,311	58,280	57,280	53,387	250,384
เหมืองแร่/ อุตสาหกรรม	4,579	9,155	4,541	8,452	12,601	3,683	4,645	47,657
ก่อสร้าง	291,010	25,833	9,429	11,232	12,333	15,931	7,558	373,325
ไฟฟ้า/ประปา	39,517	3,656	4,049	3,235	11,500	13,839	8,394	84,791
คมนาคม/ขนส่ง	18,699	2,761	1,812	2,205	3,041	3,103	2,691	34,314
ค้าส่ง/ค้าปลีก	62,135	7,395	5,155	3,483	9,100	9,598	9,829	106,696
ธนาคาร/ ประกันภัย	133,482	19,017	11,053	8,268	19,917	21,380	26,961	240,080
ที่อยู่อาศัย	43,332	3,396	2,269	1,666	5,358	4,889	4,066	64,979
บริหารราชการ บริการ	16,502	3,349	2,998	2,565	8,732	13,474	5,075	52,697
	17,004	3,698	3,262	3,613	9,205	12,908	6,706	56,397
	104,791	17,556	6,446	5,952	21,216	23,412	16,282	195,655
ผลิตภัณฑ์ภาค	754,650	117,717	72,132	64,984	171,794	179,499	146,196	1,506,976
ผลิตภัณฑ์ภาค/ คน (บาท)	87,032	35,846	22,499	24,412	16,155	9,493	20,381	27,632
ประชากร (ล้านคน)	8.671	3.284	3.206	2.662	10.634	18.908	7.173	54.538

ที่มา : กองบัญชีประชาชาติ, ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-2534) ได้มีการตั้งเป้าหมายว่า จำนวนนักท่องเที่ยว จะสูงขึ้น ในอัตราร้อยละ 6.5 ต่อปี จากตารางที่ 2.3 ในปี 2530 มีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทยถึง 3.482 ล้านคน เพิ่มจากปี 2529 ร้อยละ 23.59 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 50,024 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 34 และจำนวนนักท่องเที่ยวยังคงเพิ่มขึ้น จนถึงปี พ.ศ. 2533 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 5.298 ล้านคน เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงเหลือเพียงร้อยละ 10.17 อันเป็นผลกระทบมาจากสงครามอ่าวเปอร์เซีย

ตารางที่ 2.3 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย และรายได้จากการท่องเที่ยว ปี 2525-2533

ปี	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	เพิ่ม-ลด (%)	ระยะเวลาพำนัก เฉลี่ย (วัน)	รายได้จากการ ท่องเที่ยว(ล้านบาท)	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)
2525	2,218,429	10.06	4.79	23,879	2,248.00
2526	2,191,003	-1.24	4.91	25,050	2,328.56
2527	2,346,709	7.11	5.47	27,317	2,128.00
2528	2,438,270	3.90	5.58	31,768	2,334.92
2529	2,818,092	15.58	5.93	37,321	2,333.28
2530	3,482,958	23.59	6.06	50,024	2,370.04
2531	4,230,737	21.47	7.36	78,859	2,532.54
2532	4,809,508	13.68	7.63	96,386	2,626.56
2533	5,298,860	10.17	7.06	110,572	2,955.68

ที่มา : กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.4 แสดงการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2530-2533

หน่วย : ร้อยละ

ค่าใช้จ่าย	ปี 2530	ปี 2531	ปี 2532	ปี 2533
ค่าที่พัก	26.81	24.05	27.09	23.35
ค่าซื้อของที่ระลึก (SHOPPING)	26.82	38.53	36.87	38.83
ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	18.02	15.90	16.22	15.07
ค่าบันเทิง-พักผ่อน	12.12	6.64	4.79	7.61
ค่าเดินทางและท่องเที่ยว	13.36	13.09	13.73	13.25
อื่น ๆ	2.87	1.79	1.30	1.88

ที่มา : กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

2.2.2 การศึกษาข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2.2.1 สภาพเศรษฐกิจทั่วไป

จากสถิติ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาและสังคมแห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2531 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ (GRP.) ที่ราคาตลาด รวมทั้งสิ้น 117,716.9 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.81 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ จัดว่าสูงเป็นอันดับที่ 5 จากจำนวน 7 ภาค มีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 35,846 บาท/คน/ปี ซึ่งสูงเป็นอันดับ 2 รองจากกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

2.2.2.2 โครงสร้างทางเศรษฐกิจในปี พ.ศ.2531

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีรายได้ส่วนใหญ่จากการผลิต ในสาขาการอุตสาหกรรม รองลงมาคือสาขาการเกษตร การค้าส่งและการค้าปลีก และสาขาการบริการ ซึ่งทั้ง 4 สาขานี้ มูลค่าโดยเฉลี่ยสูงกว่า 15,000 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 21.94, 18.60, 16.15 และ 14.91 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์ภาคอื่น ๆ เป็นสาขาเมืองแร่ และการย้อยหิน ร้อยละ 7.78 สาขาการคมนาคมและขนส่งร้อยละ 6.28 สาขาบริหารการแผ่นดินร้อยละ 3.14 สาขาการก่อสร้างร้อยละ 3.11 สาขาการเงินการธนาคาร ที่อยู่อาศัย การค้าส่งและค้าปลีก คิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.5 แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคตะวันออกปี พ.ศ. 2527 และ 2531

รายการผลิต	พ.ศ. 2527		พ.ศ. 2531		อัตราการเปลี่ยนแปลง
	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละ	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละ	
1. การเกษตรกรรม	15,515	20.28	21,898	18.60	5.83
1.1 การถลุงแร่	10,465	13.68	14,116	11.99	5.17
1.2 ปศุสัตว์	1,168	1.52	1,575	1.34	5.17
1.3 การประมง	1,801	2.35	3,568	3.03	9.90
1.4 ป่าไม้	251	0.003	217	0.002	-2.71
1.5 การบริการทางการเกษตร	831	1.08	1,038	0.009	3.99
1.6 การปรับปรุงสินค้าเกษตร	997	1.30	1,384	1.18	5.92
2. การเหมืองแร่และการขุดหิน	4,644	6.07	9,155	7.78	9.85
3. การอุตสาหกรรม	16,996	22.22	25,832	21.94	6.84
4. การก่อสร้าง	2,655	3.47	3,656	3.11	5.48
5. การไฟฟ้า-ประปา	1,408	1.84	2,761	2.35	9.80
6. การคมนาคมขนส่ง	3,948	5.16	7,395	6.29	9.32
7. การค้าส่งและค้าปลีก	13,814	18.06	19,017	16.15	5.47
8. การเงินการธนาคาร	1,538	2.01	3,395	2.88	10.94
9. ที่อยู่อาศัย	2,521	3.29	3,349	2.85	4.94
10. การบริหารราชการ	2,355	3.08	3,698	3.14	7.26
11. การบริการ	11,085	14.49	17,556	14.91	7.37
รวม	76,479	100.00	117,716	100.00	7.00

ที่มา : ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด กองบัญชีประชาชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นร้อยละ 2.88, 2.85 และ 2.35 ตามลำดับ

ภาคตะวันออก มีการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค เปลี่ยนแปลง จังหวัดระยอง ร้อยละ 8.32 ต่อปี รองลงมาคือจังหวัดฉะเชิงเทรา ร้อยละ 7.90 ต่อปี และ จังหวัดชลบุรี มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ในอัตราร้อยละ 6.48 ต่อปี

จากปี พ.ศ. 2527-2533 ในอัตราร้อยละ 7 ต่อปี จังหวัดที่มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด คือ เมื่อพิจารณามูลค่าผลิตภัณฑ์รายจังหวัด ในปี พ.ศ. 2531 พบว่า จังหวัดชลบุรี มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มากที่สุด คือ ร้อยละ 47.20 รองลงมาคือจังหวัดฉะเชิงเทรา ร้อยละ 16.60 และจังหวัดระยอง ร้อยละ 14.10 นอกจากนี้ คือ จังหวัดปราจีนบุรี คิดเป็น ร้อยละ 9.10 จังหวัดจันทบุรี ตราด และนครนายก คิดเป็นร้อยละ 6.50, 3.50 และ 2.80 ตามลำดับ จังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวมากที่สุด คือ ชลบุรี 68,433 บาท รองลงมาคือจังหวัด ระยอง 41,030 บาท และต่ำสุดที่จังหวัดปราจีนบุรี 13,739 บาท

ตารางที่ 2.6 แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคตะวันออก แยกตามจังหวัด ปี พ.ศ. 2527 และ พ.ศ. 2531

จังหวัด	พ.ศ. 2527		พ.ศ. 2531		อัตราการ เปลี่ยนแปลง
	มูลค่า (ล้านบาท)	รายได้เฉลี่ย ต่อคน (บาท)	มูลค่า (ล้านบาท)	รายได้เฉลี่ย ต่อคน (บาท)	
1. ชลบุรี	37,650	49,021	55,567	68,433	6.48
2. ระยอง	9,731	24,700	16,658	41,030	8.32
3. ฉะเชิงเทรา	11,820	23,641	19,538	37,357	7.90
4. ตราด	3,009	19,170	4,172	24,254	5.57
5. จันทบุรี	5,117	14,569	7,708	19,970	6.72
6. นครนายก	2,176	10,667	3,329	16,403	6.93
7. ปราจีนบุรี	6,873	9,442	10,743	13,739	7.20

ที่มา : ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด กองบัญชาชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2.3 สภาพของการท่องเที่ยวในระดับภาคตะวันออก

ในปี พ.ศ. 2533 มีจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนจังหวัดท่องเที่ยวหลัก ของภาคตะวันออก ได้แก่ ชลบุรี ระยอง ตราด มีจำนวนทั้งสิ้น 3,955,689 คน ระยะเวลาในการพำนักเฉลี่ย 2.85 วัน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันต่อคน 1,195.57 บาท โดยจังหวัดชลบุรี มีจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือน ระยะเวลาพำนัก และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันต่อคน มากที่สุด

ตารางที่ 2.7 แสดงจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือน ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของจังหวัดท่องเที่ยวหลักในภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2532 - 2533

จังหวัด	จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือน (คน)		ระยะเวลาพำนัก (วัน)		ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท)	
	2532	2533	2532	2533	2532	2533
ชลบุรี	2,767,686	2,447,448	4.92	5.05	1,293.51	1,501.54
ระยอง	-	1,284,182	-	1.72	-	879.21
ตราด	-	224,059	-	1.78	-	1,205.97

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.1 แสดงแผนที่ตั้งของประเทศไทยและภาคต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 การศึกษาข้อมูลทางด้านสังคมระดับประเทศและภาคตะวันออกเฉียง

2.3.1 จำนวนประชากร

2.3.1.1 จำนวนประชากรในระดับประเทศ

ในปี พ.ศ. 2532 ประชากรของประเทศไทย มีจำนวนทั้งสิ้น 55.89 ล้านคน มีอัตราการเพิ่มของประชากร ร้อยละ 1.56 ตามเป้าหมาย ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ซึ่งกำหนดให้ลดอัตราการเพิ่มของประชากร จากร้อยละ 1.7 ในปี 2529 ให้เหลือร้อยละ 1.3 เมื่อสิ้นสุดแผน โดยคาดว่าในปี 2534 จะมีจำนวนประชากรประมาณ 57 ล้านคน อัตราการเกิดประมาณ 19.1 ต่อประชากร 1,000 คน สัดส่วนประชากรในวัยเด็กลดลง ในขณะที่ประชากรในวัยทำงาน และวัยสูงอายุจะเพิ่มขึ้น คาดว่าเมื่อสิ้นปี 2543 จะมีประชากรประมาณ 63.3 ล้านคน และสัดส่วนประชากรในวัยเด็กจะลดลงเหลือร้อยละ 26 วัยสูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 87 และประชากรวัยแรงงานร้อยละ 66 ส่วนเป้าหมายอัตราการเพิ่มประชากร ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 นั้น กำหนดอัตราการเพิ่มของประชากรให้เหลือร้อยละ 1.2 ในปี พ.ศ. 2539 (ดูตารางที่ 2.8)

2.3.1.2 จำนวนประชากรในระดับภาคตะวันออกเฉียง

ในปี พ.ศ. 2532 ภาคตะวันออกเฉียง มีจำนวนประชากร 3,633,544 คน เพิ่มจากปี 2531 ร้อยละ 1.1 จังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีประชากรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.67 ของประชากรทั้งหมดในภาค รองลงมาคือจังหวัดปราจีนบุรี และ ฉะเชิงเทรา คิดเป็นร้อยละ 23.80 และ 15.84 ตามลำดับ จังหวัดระยอง มีจำนวนประชากรคิดเป็นร้อยละ 12.58 จังหวัดจันทบุรี และ นครนายก คิดเป็นร้อยละ 11.87 และ 6.25 ตามลำดับ ส่วนจังหวัดตราด มีประชากรน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 5.31 ของประชากรทั้งหมดในภาคตะวันออกเฉียง (ดูตารางที่ 2.9)

ตารางที่ 2.8 สัทธิประชากรจากการทะเบียน จำนวนตามเพศ ในเขตเทศบาลและภาค พ.ศ. 2531-2532

ภาค	ประชากร					อัตราส่วนร้อยละ ของประชากร ในเขตเมือง	ความหนาแน่น ต่อ ตร.กม.
	รวมตลอด	ชาย	หญิง	ในเขตเทศบาล			
				ชาย	หญิง		
ปี พ.ศ. 2531							
ที่ว่าการอำเภอจักร	54,960,917	27,574,256	27,386,661	4,998,859	4,950,518	18.1	107
กรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล	8,509,388	4,286,910	4,242,476	3,096,534	3,058,735	72.3	1,097
ภาคกลาง	2,791,937	1,380,505	1,411,432	143,318	136,314	10.0	168
ภาคตะวันออกเฉียง	3,595,222	1,825,442	1,769,780	186,963	188,486	10.4	98
ภาคตะวันตก	3,217,428	1,610,390	1,607,038	156,466	160,775	9.9	75
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	19,254,245	9,652,852	9,601,393	564,849	550,453	5.8	114
ภาคเหนือ	10,731,609	5,395,091	5,336,518	413,778	416,440	7.7	63
ภาคใต้	6,861,090	3,443,066	3,418,024	436,951	439,315	12.8	97
ปี พ.ศ. 2532							
ที่ว่าการอำเภอจักร	55,888,393	28,001,343	27,887,050	5,116,121	5,086,596	18.3	109
กรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล	8,728,335	4,366,387	4,361,948	3,152,609	3,129,750	72.0	1,125
ภาคกลาง	2,812,370	1,388,770	1,423,600	163,525	156,160	11.4	169
ภาคตะวันออกเฉียง	3,633,554	1,836,973	1,796,581	210,885	213,837	11.7	100
ภาคตะวันตก	3,269,183	1,634,394	1,634,789	157,783	162,408	9.8	76
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	19,575,949	9,808,102	9,767,847	572,625	557,393	5.8	116
ภาคเหนือ	10,872,752	5,459,909	5,412,843	416,090	420,880	7.7	64
ภาคใต้	6,996,250	3,506,808	3,489,442	442,604	446,168	12.7	99

ที่มา : กองการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.9 ประชากรของประเทศไทยจากการทะเบียน จำนวนตามภาคและจังหวัด พ.ศ. 2532

ภาคและจังหวัด	รวมยอด	ชาย	หญิง	ในเขตเทศบาล			อัตราส่วนร้อยละ ของประชากร ในเขตเมือง	อัตราเพิ่ม	พื้นที่ (กม. ²)	ความหนาแน่น ต่อ ตร.กม.
				รวมยอด	ชาย	หญิง				
ทิวราชธานี	55,888,393	28,001,343	27,887,050	10,202,717	5,116,121	5,086,596	18.3	1.7	513,115	109
กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	8,728,335	4,366,387	4,361,948	6,282,359	3,152,609	3,129,750	72.0	2.6	7,758	1,125
กรุงเทพมหานคร	5,832,843	2,917,416	2,915,427	5,832,843	2,917,416	2,915,427	100.0	2.0	1,565	3,727
นครปฐม	646,803	317,609	329,194	44,431	21,607	22,824	6.9	2.5	2,168	298
นนทบุรี	627,667	313,229	314,438	237,526	120,551	116,975	37.8	5.3	622	1,009
ปทุมธานี	441,930	220,240	221,690	16,175	8,695	7,480	3.7	1.5	1,526	290
สมุทรปราการ	829,412	423,551	405,861	82,156	49,973	32,183	9.9	5.1	1,004	826
สมุทรสาคร	349,680	174,342	175,338	69,228	34,367	34,861	19.8	2.6	873	401
ภาคกลาง	2,812,370	1,388,770	1,423,600	319,685	163,525	156,160	11.4	0.7	16,594	169
ฉะเชิงเทรา	353,353	173,017	180,336	19,242	9,293	9,949	5.4	0.2	2,470	143
พระนครศรีอยุธยา	680,100	331,533	348,567	74,451	36,949	37,502	11.0	0.4	2,557	266
ลพบุรี	740,280	373,399	366,881	55,760	29,812	25,948	7.5	0.7	6,200	119
สระบุรี	530,281	264,621	265,660	126,917	66,382	60,535	23.9	1.8	3,576	148
สิงห์บุรี	230,094	112,314	117,780	22,469	10,935	11,534	9.8	1.4	823	280
อ่างทอง	277,682	133,886	143,796	20,846	10,154	10,692	7.5	-0.1	968	287

ที่มา : กองการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.9 ประชากรของประเทศไทยจากการทะเบียน จำนวนตามภาคและจังหวัด พ.ศ. 2532 (ต่อ)

ภาคและจังหวัด	รวมยอด	ชาย	หญิง	ในเขตเทศบาล			อัตราส่วนร้อยละ ของประชากร ในเขตเมือง	อัตราเพิ่ม	พื้นที่ ใน (กม ²)	ความหนาแน่น ต่อ ตร.กม.
				รวมยอด	ชาย	หญิง				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3,633,554	1,836,973	1,796,581	424,722	210,885	213,837	11.7	1.1	36,503	100
จังหวัดบุรีรัมย์	431,408	219,012	212,396	60,424	29,998	30,426	14.0	2.1	6,338	68
จังหวัดขอนแก่น	575,731	284,899	290,841	51,450	25,614	25,836	8.9	1.1	5,351	108
จังหวัดอุดรธานี	896,340	454,022	442,318	184,840	90,373	94,467	20.6	-0.1	4,363	205
จังหวัดยโสธร	192,905	98,989	93,916	14,298	7,072	7,226	7.4	2.4	2,819	68
จังหวัดมหาสารคาม	227,079	113,875	113,204	11,524	5,782	5,742	5.1	1.7	2,122	107
จังหวัดร้อยเอ็ด	864,692	439,043	425,649	42,799	22,036	20,763	5.0	1.2	11,958	72
จังหวัดสกลนคร	445,399	227,142	218,257	59,387	30,010	29,377	13.3	1.2	3,552	125
ภาคตะวันออก	3,269,183	1,634,394	1,634,789	320,191	157,783	162,408	9.8	1.6	43,047	76
จังหวัดฉะเชิงเทรา	684,693	349,924	334,769	54,177	26,456	27,721	7.9	3.2	19,483	35
จังหวัดชลบุรี	419,945	213,557	206,388	49,291	24,311	24,980	11.7	1.5	6,368	66
จังหวัดนครราชสีมา	423,589	210,432	213,157	52,893	26,270	26,623	12.5	1.2	6,225	68

ที่มา : กองการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 การปกครอง

ประเทศไทย แบ่งการปกครองเป็น 6 ภาค ใน 73 จังหวัด ประกอบด้วย ภาคกลาง 10 จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 17 จังหวัด ภาคเหนือ 17 จังหวัด ภาคตะวันออก 7 จังหวัด ภาคตะวันตก 8 จังหวัด และภาคใต้ 14 จังหวัด สำหรับภาคตะวันออก ประกอบด้วย จังหวัด ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี และนครนายก (ดูภาพที่ 2.1 และ 2.2)

2.3.3 การศึกษา

สภาพทั่วไปทางการศึกษาแบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ระดับ คือ ก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา มีจำนวนโรงเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา 37,122 โรงเรียนทั่วประเทศ เป็นโรงเรียนซึ่งสังกัด สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติมากที่สุด ภาคตะวันออกมีจำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น 2,425 โรงเรียน โดยจังหวัดปราจีนบุรี มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือจังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 2.10 แสดงจำนวนโรงเรียน ห้องเรียนและนักเรียน

ประเภท	จำนวนโรงเรียน	จำนวนห้องเรียน	จำนวนนักเรียน
ทั่วราชอาณาจักร	37,122	366,067	10,025,996
ภาคตะวันออก	2,425	23,777	662,116
- จันทบุรี	285	2,697	73,679
- ฉะเชิงเทรา	386	3,763	102,575
- ชลบุรี	471	5,372	171,149
- ตราด	148	1,352	33,889
- นครนายก	187	1,719	39,802
- ปราจีนบุรี	683	6,101	161,038
- ระยอง	265	2,773	79,984

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.4 การสาธารณสุข

ในปี 2532 ประเทศไทยมีอัตราส่วน ระหว่างจำนวนเตียง ต่อจำนวนประชากร โดยเฉลี่ยทั่วประเทศ 1 เตียง ต่อ จำนวนประชากร 622 คน (มาตรฐานองค์การอนามัยโลก กำหนด 1 เตียงต่อประชากร 250 คน) สัดส่วนแพทย์ ต่อ ประชากรเป็น 1 ต่อ 4,397 (ดู ตารางที่ 2.11)

การบริการสาธารณสุข ของภาคตะวันออก ในปี 2532 มีจำนวนเตียง ในโรงพยาบาลทั้งหมด 6,393 เตียง จากจำนวนโรงพยาบาล 140 แห่ง ซึ่งเท่ากับร้อยละ 12 ของจำนวนโรงพยาบาลทั้งหมดในประเทศไทย อัตราส่วนการบริการ จำนวนเตียงต่อประชากร เป็น 1 เตียงต่อประชากร 569 คน จากจำนวนประชากรทั้งหมดของภาคตะวันออก 3,633,554 คน

ตารางที่ 2.11 แสดงข้อมูลการสาธารณสุขของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2528-2532

รายการจำนวน	2528	2529	2530	2531	2532
โรงพยาบาล	941	944	982	982	1,011
เตียง	84,045	83,438	87,154	88,952	89,982
แพทย์	8,650	9,464	9,580	11,260	12,713
พยาบาล	38,284	40,952	45,038	51,091	57,607
ผู้ป่วยนอก	29,909,572	31,609,287	35,585,607	35,161,485	35,371,729
ผู้ป่วยใน	2,746,883	2,667,439	3,081,682	2,902,826	2,994,867

ที่มา : กระทรวงสาธารณสุข

2.3.5 ศาสนา

จำนวนผู้นับถือศาสนา จำแนกตามศาสนาต่าง ๆ นั้น ในปี 2532 มีจำนวนผู้นับถือศาสนาพุทธมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.87 ของจำนวนประชากรทั้งประเทศ รองลงมาคือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 3.98 ศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 0.005 นอกจากนี้เป็นศาสนาพราหมณ์ ฮินดู และซิกข์ ซึ่งมีผู้นับถือน้อยมาก (ดูตารางที่ 2.12 และ 2.13)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.6 วัฒนธรรมและชนบทรวมเนียมประเพณี

คนไทยมีวัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของตน เช่น ภาษา การแต่งกาย เป็นต้น นอกจากนี้ คนไทยยังมีความยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ การแสดงออกของคนในชาติ และประเพณีเกี่ยวกับบุคคลทั่วไป มีความสมัครสมานสามัคคี ร่วมใจในการประกอบอาชีพ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความนับถือยกย่องกันและกันในชุมชน ศาสนาเป็นส่วนหนึ่งที่มีความผูกพันกับการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นอย่างมาก ดังเช่น ประเพณีการทำบุญในเทศกาลต่าง ๆ มีประเพณีอันสำคัญทางศาสนา ชนบทรวมเนียมประเพณีบางอย่างมีส่วนในการกำหนดรูปแบบของสังคม ให้มีลักษณะเฉพาะและมีเอกลักษณ์ ดังเช่น การยกย่องผู้ใหญ่ การโอบอ้อมอารี เป็นต้น

ตารางที่ 2.12 แสดงจำนวนศาสนิกชน จำแนกตามรายการ พ.ศ. 2532

ประเภท	พุทธ	อิสลาม	คริสต์	พราหมณ์ ฮินดูและซิกข์	อื่น ๆ	ไม่ระบุ
รวมทั้งประเทศ	53,019,944	2,224,525	297,437	3,805	64,950	277,732
กทม.และปริมณฑล	7,313,935	304,582	54,927	2,999	2,416	52,993
ภาคกลาง	1,440,078	30,941	3,424	83	81	13,456
ภาคเหนือ	10,658,725	12,468	95,409	333	60,993	44,735
ภาคตะวันออกเฉียง	19,404,999	3,262	81,565	219	890	85,013
ภาคตะวันตก	4,209,303	12,417	25,490	63	150	18,243
ภาคใต้	5,150,781	1,790,648	5,513	4	288	48,912
ภาคตะวันออกเฉียง	3,525,352	68,781	28,532	1	133	10,757
- ฉะเชิงเทรา	536,178	35,062	3,282	-	-	1,209
- ปราจีนบุรี	858,466	259	4,669	-	-	1,297
- นครนายก	212,887	11,513	2,021	-	-	659
- ชลบุรี	874,200	11,513	6,005	-	90	4,751
- ระยอง	439,208	4,632	1,024	-	-	534
- จันทบุรี	418,336	388	11,260	-	43	1,381
- ตราด	186,076	5,633	270	-	-	926

ที่มา : กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.13 แสดงจำนวนศาสนสถาน จำแนกตามรายภาค พ.ศ. 2532

ประเภท	พุทธ	อิสลาม	คริสต์	พราหมณ์ ฮินดูและซิกข์
รวมทั้งประเทศ	28,764	2,602	1,025	21
กทม. และปริมณฑล	890	213	99	7
ภาคกลาง	2,286	58	55	-
ภาคเหนือ	7,044	20	321	4
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	13,225	4	327	5
ภาคตะวันตก	1,820	22	72	-
ภาคใต้	1,957	2,176	89	4
ภาคตะวันออก	1,710	109	81	1
- ฉะเชิงเทรา	241	49	14	-
- ปราจีนบุรี	453	1	30	-
- นครนายก	177	26	7	-
- ชลบุรี	297	22	10	1
- ระยอง	204	4	5	-
- จันทบุรี	236	-	13	-
- ตราด	102	7	2	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 การศึกษาข้อมูลทางด้านสภาพระดับประเทศและภาคตะวันออก

2.4.1 สภาพทางภูมิศาสตร์

2.4.1.1 สภาพทางภูมิศาสตร์ระดับประเทศ

ประเทศไทยตั้งอยู่ในทวีปเอเชีย ทางตะวันออกเฉียงใต้ของทวีป อยู่ในเขตร้อนชื้น ระหว่างเส้นรุ้งที่ $5^{\circ} 37' - 20^{\circ} 27'$ เหนือและเส้นแวงที่ $97^{\circ} 22' - 105^{\circ} 37'$ ตะวันออก มีพื้นที่ประมาณ 513,115 ตารางกิโลเมตร แบ่งพื้นที่เป็น 6 ภาค รวม 73 จังหวัด มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศข้างเคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ประเทศพม่าและลาว
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ประเทศกัมพูชาและอ่าวไทย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ประเทศพม่าและมหาสมุทรอินเดีย

2.4.1.2 สภาพทางภูมิศาสตร์ระดับภาคตะวันออก

ภาคตะวันออก ตั้งอยู่ทางตะวันออกของกรุงเทพมหานคร ระหว่างเส้นรุ้งที่ $10^{\circ} 39' - 14^{\circ} 30'$ เหนือ และเส้นแวงที่ $105^{\circ} 52' - 102^{\circ} 58'$ ตะวันออก มีพื้นที่ประมาณ 36,502.50 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 7.22 ของพื้นที่ประเทศ แบ่งการปกครองออกเป็น 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัด นครนายก และฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี จันทบุรี ระยอง ตราด และชลบุรี มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ข้างเคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	จังหวัดสระบุรี นครราชสีมา และบุรีรัมย์
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อ่าวไทย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	อ่าวไทย

2.4.2 สภาพภูมิประเทศ

2.4.2.1 สภาพภูมิประเทศในระดับประเทศ

แบ่งออกเป็น 5 เขตใหญ่ ๆ ดังนี้

- 1) ที่ราบลุ่มน้ำตอนล่าง เป็นบริเวณ ที่ได้รับอิทธิพล จากแม่น้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจ้าพระยา ซึ่งพิศพาตะกอนดินมาทับถม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ที่ราบลุ่มตอนกลางและที่ราบลุ่มตอนบน และบริเวณชายฝั่งตอนล่าง

2) บริเวณชายฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของอ่าวไทย เป็นบริเวณที่มีลักษณะเป็นลูกคลื่นลูกฟูก เนินเขาเตี้ย ๆ ชายฝั่งทะเลเว้าแหว่ง ประกอบด้วยเกาะน้อยใหญ่

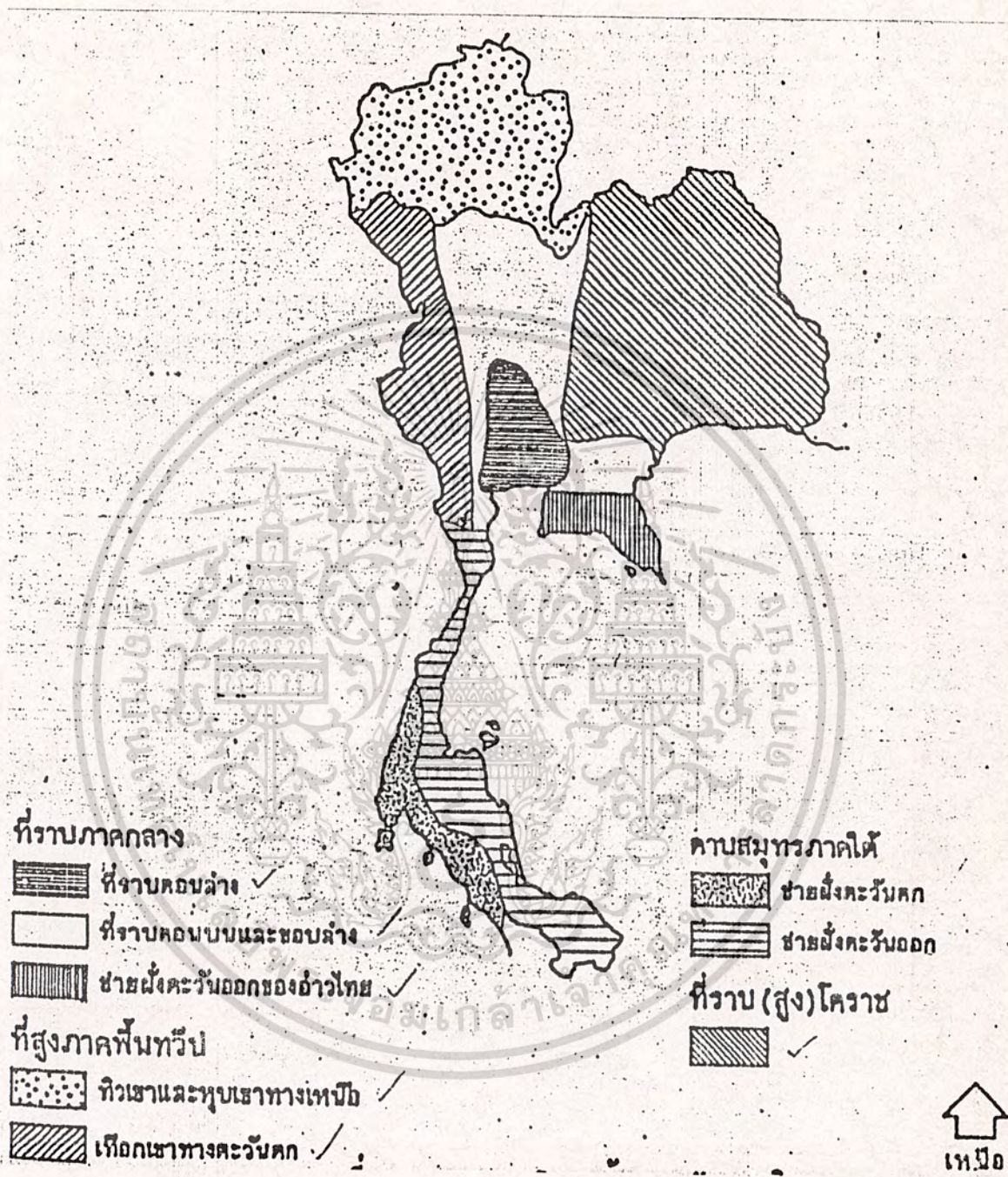
3) ที่สงุภาคพินทวี่ป ได้แก่บริเวณที่สงุทางเหนือ ซึ่งมีลักษณะเป็นหุบเขาและภูเขาสลับกันเป็นแนวยาวจากเหนือมาใต้ และบริเวณเทือกเขาทางตะวันตก

4) คาบสมุทรรภาคใต้ มีลักษณะยาวและแคบ ยื่นลงไปในมหาสมุทรอินเดียและอ่าวไทย แบ่งออกเป็นสองฝั่งคือ ชายฝั่งตะวันตก ซึ่งเป็นทิวเขาชิดชายทะเลใกล้ทวี่ปแคบ มีเกาะอยู่ตามชายฝั่งทะเล ในระยะห่างออกไปเพียง 60 เมตร จะเป็นทะเลลึก และชายฝั่งทะเลตะวันออก ซึ่งเป็นชายฝั่งกว้าง เป็นทะเลตื้น

5) ที่ราบสูงโคราช อยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ มีลักษณะเป็นที่ราบสูงลาดเอียงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณลุ่มน้ำโขง

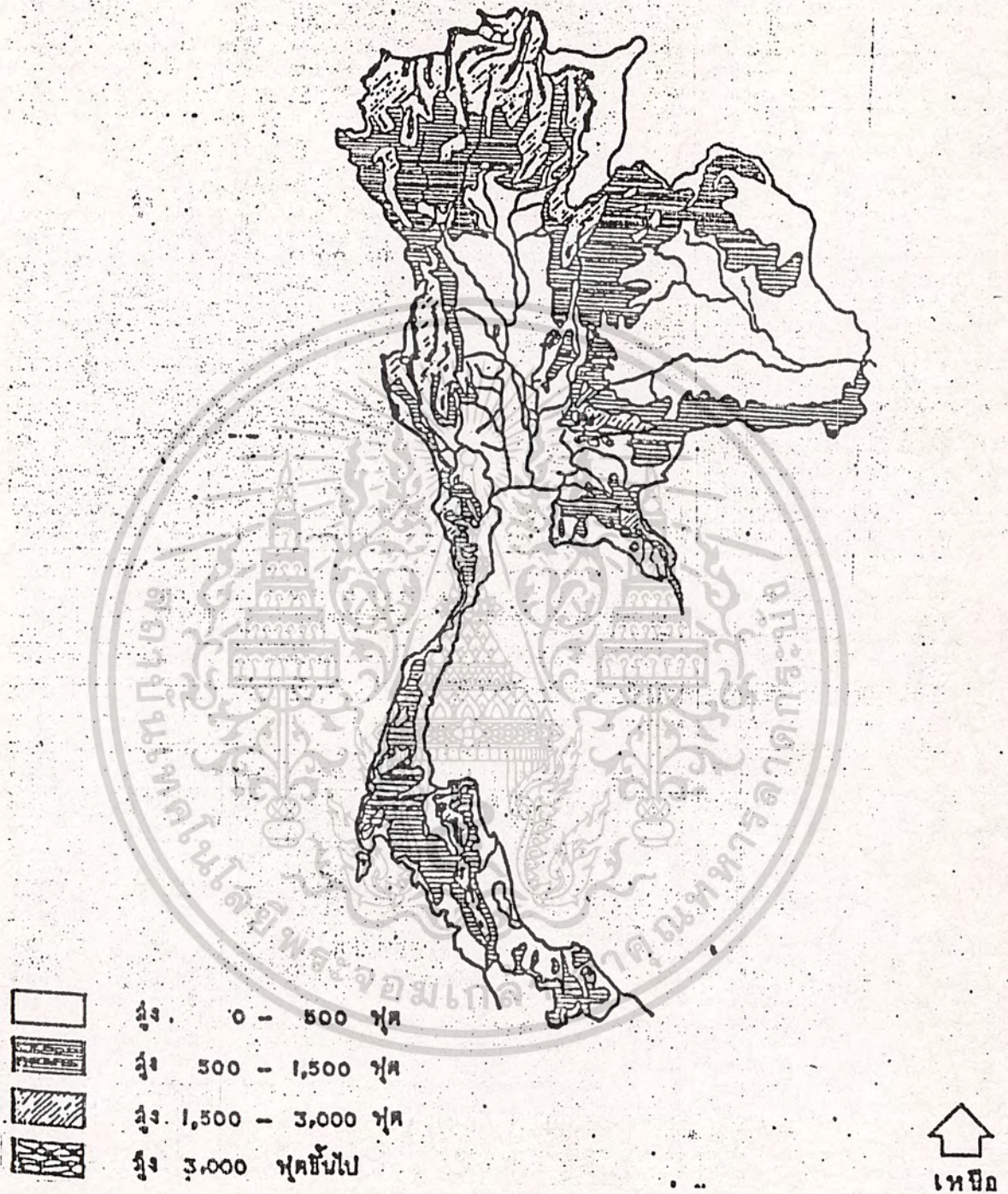

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.3 แสดงเขตโครงสร้างและลักษณะภูมิประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 แสดงประเทศไทย ลักษณะภูมิประเทศ แม่น้ำ ภูเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.5 แสดงลักษณะภูมิประเทศและเส้นทางคมนาคมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2.2 สภาพภูมิประเทศในระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ลักษณะภูมิประเทศของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วยที่ดอนสูง ๆ ต่ำ ๆ เป็นที่ดอนลูกฟูกและเนินเตี้ย ประมาณร้อยละ 54 ของพื้นที่ภาค ส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนถึงร้อยละ 62 ของพื้นที่ลูกฟูกของภาค โดยอยู่ถัดลงมาจากพื้นที่ภูเขาในเขตอำเภอพนมสารคาม สยามชัยเขต แผลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา และด้านตะวันออกเฉียงเหนือของอำเภออินทร์บุรี ชาติสระแก้ว วัฒนานคร วังน้ำเย็น และกิ่งอำเภอคลองหาด จังหวัดปราจีนบุรี พื้นที่ที่เหลือ กระจายอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เป็นที่ราบแคบ ๆ แทรกตัวอยู่ระหว่างแนวภูเขา พื้นที่ที่เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ มีเนื้อที่ประมาณร้อยละ 23 ของพื้นที่ภาค พื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำขนาดใหญ่ จะอยู่ทางตอนบนของพื้นที่ภาค โดยมีพื้นที่รวมกันร้อยละ 84 ของพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำปราจีนบุรี พื้นที่ที่เหลือกระจายอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่สำคัญได้แก่ที่ราบลุ่มแม่น้ำระยอง ประแสร์ จันทบุรีและตราด เป็นที่ราบแคบ ๆ ต่อเนื่องกับพื้นที่ราบลูกฟูก นอกจากพื้นที่ดังกล่าวแล้วพื้นที่ที่เหลืออีกร้อยละ 23 ของพื้นที่ภาค จะเป็นพื้นที่ภูเขา ประกอบด้วยเทือกเขาตองพญาเย็น สันกำแพง และพนมดงรัก ทอดตัวในแนวตะวันตก-ตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ทางตอนเหนือสุดของภาค เป็นเขตแบ่งภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงใต้ และเทือกเขาบริเวณตอนกลางของภาคทอดตัวในแนวเหนือใต้ ที่สำคัญได้แก่เทือกเขาบรรทัด ซึ่งกั้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย เทือกเขาจันทบุรี เขาเขี้ยว เป็นต้น

2.4.3 สภาพภูมิอากาศ

2.4.3.1 สภาพภูมิอากาศในระดับประเทศ

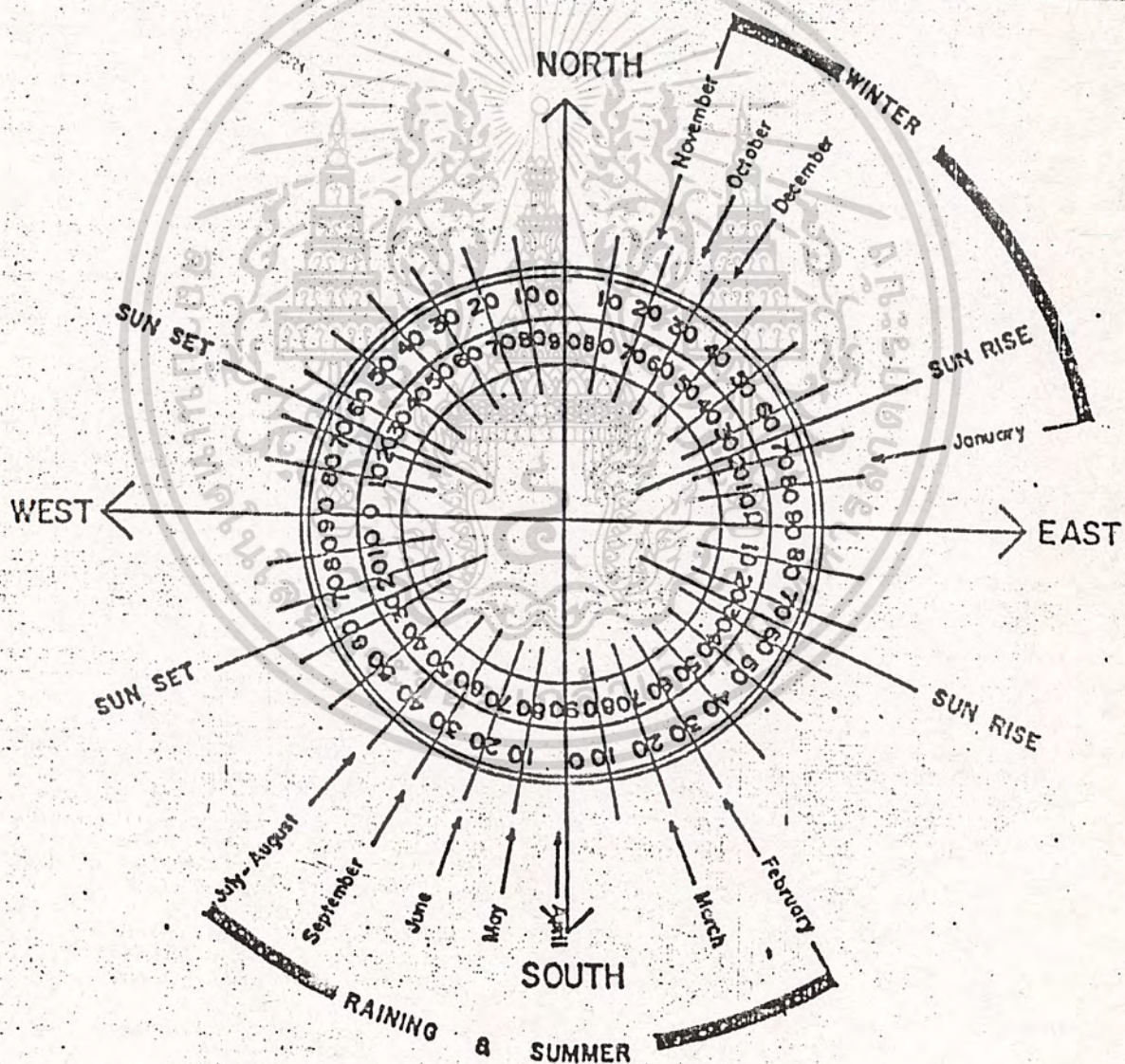
แบ่งลักษณะสภาพอากาศได้เป็น 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน อยู่ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน ฤดูฝน ประมาณเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม และฤดูหนาว ในช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนมกราคม โดยมีลมมรสุมพัดผ่าน คือ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดผ่านในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงตุลาคม นอกจากนี้ ยังมีกระแสลมที่พัดจากทะเลจีนใต้ เข้าสู่อ่าวไทยทางทิศใต้ หรือตะวันออกเฉียงใต้ ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน อุณหภูมิโดยเฉลี่ยตลอดปีประมาณ $33^{\circ} - 38^{\circ}$ ซ. ความชื้นสัมพัทธ์ร้อยละ 55 - 100 ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,551.0 มม.

2.4.3.2 สภาพภูมิอากาศในระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือแบบฝนเมืองร้อน เฉพาะฤดูที่มีปริมาณฝนตก

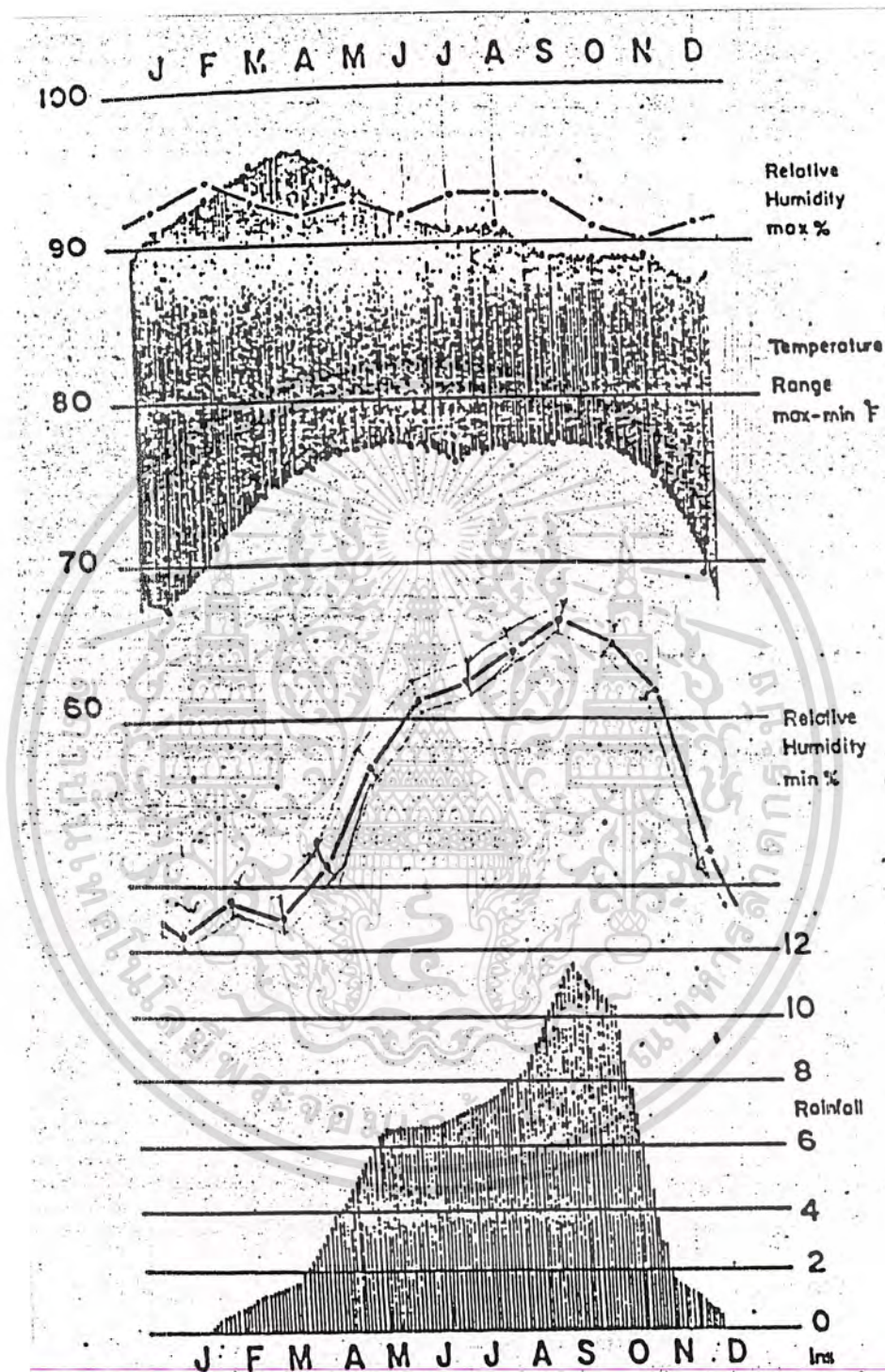
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้อย อากาศหนาว และแห้งแล้งอย่างเด่นชัด ซึ่งได้แก่ บริเวณส่วนเหนือของภาคลงมาถึงจังหวัด ชลบุรี และบริเวณตะวันตกในเขตอำเภอแกลง จังหวัดระยอง ภูมิอากาศจะคล้ายคลึงกับบริเวณ ที่ราบภาคกลางของประเทศ และภูมิอากาศแบบมรสุมในเขตร้อน ที่มีปริมาณฝนตกมาก และมีช่วง ระยะเวลาแห้งแล้งสั้น พื้นที่ดังกล่าวได้แก่ พื้นที่ทางตะวันออกของอำเภอแกลง จังหวัดระยอง เรื่อย ไปจนถึงขอบเขตที่คลุมจังหวัดจันทบุรีและตราดทั้งหมด จากภูมิอากาศสองแบบนี้ ปริมาณน้ำฝนจึงมี ตั้งแต่ช่วง 1,200 มม. ถึง 4,000 มม. ปริมาณน้ำฝน จะกระจายจากน้อยไปหามาก ในทาง ตะวันตกไปสู่ตอนกลาง และฝนมากที่สุด ทางตะวันออกเฉียงใต้ของภาค ความชื้นสัมพัทธ์โดยเฉลี่ย ทั้งภาค ประมาณร้อยละ 72-82 อุณหภูมิในฤดูต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันมากนัก มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระหว่าง 24.8 - 29.7 องศาเซลเซียส

ภาพที่ 2.6 แสดงทิศทางแดดและลมในประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.7 แสดงอุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ และปริมาณน้ำฝน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.4 ทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศไทย ที่สำคัญได้แก่ แม่น้ำ-ลำธาร ป่าไม้ และแร่ธาตุ ซึ่งเป็นปัจจัยส่งเสริมในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจและการดำรงชีวิตของประชากร ส่วนในภาคตะวันออกมีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ดังนี้ คือ

2.4.4.1 ทรัพยากรธรณี

ภาคตะวันออก เป็นแหล่งทรัพยากรธรณี ที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ โดยเฉพาะ เป็นแหล่งแร่รัตนชาติขนาดใหญ่ ในบริเวณจังหวัดจันทบุรีและตราด ซึ่งประมาณว่า จังหวัดจันทบุรี ตราด และกาญจนบุรี สามารถผลิตแร่รัตนชาติ คิดเป็นร้อยละ 85 ของปริมาณพลอยดิบทั่วประเทศ แร่รัตนชาติพบมาก บริเวณเขาพลอยแหวน อำเภอท่าใหม่และอำเภอเขาสมิง จังหวัดชลบุรี และบ้านหนองบอน อำเภอบ่อไร่จังหวัดตราด ทราายแก้ว พบบริเวณแหลมแม่พิมพ์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง โมลิบดีนัม ซึ่งใช้ในการถลุงเหล็กกล้า พบที่คลองน้ำชันจังหวัดจันทบุรี และกราไฟท์ พบในท้องที่จังหวัดจันทบุรี

2.4.4.2 ทรัพยากรดิน

จากการสำรวจพื้นที่ความเหมาะสมของดิน เพื่อการเกษตรของภาคตะวันออก ปรากฏว่าร้อยละ 56.5 ของพื้นที่ภาค มีความเหมาะสมสำหรับทำการเกษตร แต่ส่วนใหญ่ ต้องมีการปรับปรุงบำรุงดิน และคัดเลือกพืชและพันธุ์พืชที่จะปลูกให้เหมาะสม เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นที่ดอนใช้ปลูกพืชไร่ ซึ่งทำให้ดินเสื่อมสภาพเร็วและไม่ป้องกันหน้าดินจากการชะล้าง นอกจากนี้ พื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับปลูกพืชไร่ของภาคส่วนใหญ่ มีความเหมาะสม ที่จะใช้ปลูกยางพาราได้เป็นอย่างดี ประกอบกับฝั่งทะเลตะวันออกมีปริมาณฝนตกชุก ซึ่งทำให้ภาคตะวันออก มีศักยภาพในการพัฒนาการเกษตรสูง

2.4.4.3 ทรัพยากรแหล่งน้ำ

ทรัพยากรแหล่งน้ำมีศักยภาพ คือ น้ำฝน และน้ำผิวดิน ทั้งนี้เนื่องจากภาคตะวันออก อยู่ภายใต้อิทธิพล ของมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และพายุโซนร้อน จากทะเลจีนใต้ ประกอบกับภูมิประเทศเป็น ที่อกเขาตอนกลางของภาค ซึ่งตั้งรับแนวมรสุม ทำให้มีปริมาณฝนตกอยู่ในเกณฑ์สูง ส่วนแหล่งน้ำผิวดิน มีแม่น้ำสำคัญหลายสาย ได้แก่ แม่น้ำบางปะกง นครนายก ปราจีนบุรี หนุ่มาและพระปรงในภาคตะวันออกตอนบน และแม่น้ำระยอง ประแสร์ วังตะโกนค จันทบุรี เวตุและตราด ในภาคตะวันออกตอนล่าง ซึ่งสามารถพัฒนาแหล่งน้ำโดยระบบชลประทาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทต่าง ๆ ได้ตามความเหมาะสมของพื้นที่ เพื่อสนับสนุนพื้นที่เกษตรกรรมอุตสาหกรรม การ
อุปโภคบริโภค ทั้งในพื้นที่เมืองและชนบทได้อย่างเพียงพอ

2.4.4.4 ทรัพยากรป่าไม้

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือประกอบด้วยป่าไม้หลายชนิด ที่สำคัญได้แก่ ป่าผลัด
ใบผสม ป่าแดงจะพบบริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และพื้นที่ด้านตะวันตกของภาคตะวันออกเฉียง
พบมากในเขตจังหวัดปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา มีไม้สำคัญได้แก่ ไม้เต็งรัง เหียงและพลวง เป็นต้น
ส่วนป่าดิบ พบเกือบทุกจังหวัดในภาค บริเวณที่สูง และมีปริมาณฝนตกชุก แต่จะพบมากบริเวณภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะตั้งแต่อำเภอแก่งกลาง จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด
ไม้ที่สำคัญได้แก่ ไม้ยาง กะบาก ตะเคียน เป็นต้น และป่าที่ขึ้นปกคลุมพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลใน
จังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด เป็นป่าเลนน้ำเค็ม หรือป่าชายเลน ไม้ที่ขึ้นได้แก่ โกงกาง
มะค่าและไม้ถั่ว เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีป่าผสม ซึ่งพบมากในเขตจังหวัดนครนายกและชลบุรี ไม้
ที่ขึ้นได้แก่ มะค่าโมง แดง ตีนนก ตะแบก เป็นต้น

2.4.5 การใช้ประโยชน์ที่ดิน

2.4.5.1 การใช้ประโยชน์ที่ดินในระดับประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ลักษณะการใช้ที่ดิน ขึ้นอยู่กับ
ลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่ราบตอนกลาง ซึ่งเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นพื้นที่ที่มีความอุดม
สมบูรณ์ ประชาชนจึงมีอาชีพเกษตรกรรม ทางภาคเหนือมีพื้นที่เป็นภูเขาส่วนใหญ่ มีผลผลิตทาง
การเกษตรของพืชเมืองหนาว ภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีอาณาเขต ติดต่อกับชายฝั่งทะเล
ประชากรมีอาชีพทางการเกษตรกรรมและการประมง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีคุณภาพของดินไม่
อุดมสมบูรณ์ ผลผลิตทางการเกษตรจึงมีในระดับต่ำ

2.4.5.2 การใช้ประโยชน์ที่ดินในระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในปี พ.ศ. 2529 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการใช้ที่ดิน เพื่อปลูกพืชไร่มาก
ที่สุดถึงร้อยละ 35 ของพื้นที่ภาค ทั้งนี้เนื่องจากภูมิประเทศส่วนใหญ่ของภาค เป็นที่ดอนลูกฟูก และ
ที่ราบเชิงเขา ส่วนใหญ่อยู่นอกเขตชลประทานประกอบกับศักยภาพดิน ในเขตที่ดอนตอนกลางของ
ภาคนี้ เหมาะสมสำหรับปลูกพืชไร่ โดยเฉพาะในเขตจังหวัดปราจีนบุรี ระยองและชลบุรี นอก
จากนี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยังเป็นแหล่งรับซื้อพืชไร่ แหล่งอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร ที่สำคัญแห่งหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของประเทศ รองจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองลงมาเป็นพื้นที่ปลูกข้าวที่มีอยู่ร้อยละ 23.38 ของพื้นที่ภาค ส่วนใหญ่ จะอยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำด้านตะวันตก ติดต่อกับที่ราบลุ่มทางตอนบนของภาค เป็นแนวยาวต่อเนื่องกัน ตั้งแต่ด้านตะวันตกเรื่อยไป จนถึงเขตแดนด้านตะวันออกของภาค ในเขตจังหวัดนครนายก และเชิงเขา ทางตอนเหนือของจังหวัดชลบุรี และที่ราบตอนกลางของจังหวัดปราจีนบุรี พื้นที่ที่เหลือ กระจายอยู่ทั่วไป บริเวณที่ราบลุ่มน้ำต่าง ๆ ทางตอนใต้ของภาค ส่วนใหญ่เป็นการเกษตรในเขตชลประทาน การปลูกข้าวของภาคตะวันออก เป็นการปลูกเพื่อใช้บริโภคภายในภาคทั้งหมด พื้นที่ป่าไม้และชายเลนร้อยละ 21.98 ของพื้นที่ภาค นอกจากนี้ ยังมี การใช้ที่ดินเพื่อปลูกยางพาราและไม้ผล ซึ่งเป็นพืชที่มีแนวโน้มว่า จะเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคตะวันออกในอนาคต เป็นพืชที่ได้รับการส่งเสริม การปลูกอย่างมากในปัจจุบัน โดยส่วนหนึ่ง เป็นผลมาจากนโยบายลดพื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ จะอยู่ในภาคตะวันออกตอนล่าง โดยเฉพาะทางด้านตะวันออกเฉียงใต้ของภาค ในเขตจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด

ตารางที่ 2.14 การใช้ประโยชน์ที่ดินของภาคตะวันออก พ.ศ. 2529

ประเภทการใช้	พื้นที่		เปอร์เซ็นต์
	ไร่	ตร.กม.	
1. พื้นที่เมือง	369,253	590.80	1.22
2. ไม้ผลและไม้ยืนต้น	344,823	551.72	1.90
3. ยางพารา ยางพาราผสมพืชอื่น ๆ	1,361,659	2,178.654	5.97
4. พืชไร่ พืชไร่ผสมพืชอื่น ๆ	8,036,990	12,902.384	35.34
5. นาข้าว นาข้าวผสมพืชอื่น ๆ	5,311,326	8,498.122	23.28
6. บ่อปลา นาแก้ง	95,883	153.413	0.42
7. ป่าไม้ ป่าชายเลน	4,993,899	7,990.238	21.89
8. ที่รกร้าง ที่รกร้างผสมพืชอื่น ๆ	1,753,843	2,806.149	7.69
9. แหล่งน้ำ ทุ่งลุ่มและพื้นที่อื่น	519,387	831.019	2.28
รวม	22,814,063	36,502.50	100.00

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.15 การใช้ที่ดินภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2531 แยกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	เนื้อที่ทั้งหมด (ไร่)	เนื้อที่ถือครองทางการเกษตร		เนื้อที่ป่าไม้	เนื้อที่ไม่ได้จำแนก
		จำนวน	สัดส่วนต่อเนื้อที่ ทั้งหมด (%)		
นครนายก	1,326,250	876,197	66.07	313,630	136,423
ปราจีนบุรี	7,473,438	3,120,074	41.75	1,817,682	2,535,682
ฉะเชิงเทรา	3,344,375	1,674,915	50.08	844,520	824,940
ชลบุรี	2,726,875	1,901,337	69.73	161,520	664,018
ระยอง	2,220,000	1,296,317	58.39	150,141	773,546
จันทบุรี	3,561,250	1,257,750	31.75	1,208,860	1,494,640
ตราด	1,761,875	546,479	31.04	495,514	719,382
รวม	22,814,063	10,673,469	46.78	4,991,867	7,148,627

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.16 ประเภทการใช้ที่ดินนอกระบบราชการเกษตรของภาคตะวันออก ปี 2531 แยกเป็นราชจังหวัด

จังหวัด	ที่ดินสาคี		ป่า		พืชไร่ ไม้ผล ส่วนผัก และไม้ดอก	
	จำนวนไร่	ร้อยละของพื้นที่เกษตร ทางการเกษตร	จำนวนไร่	ร้อยละของพื้นที่เกษตร ทางการเกษตร	จำนวนไร่	ร้อยละของพื้นที่เกษตร ทางการเกษตร
นครนายก	26,013	2.97	787,907	89.92	53,569	6.11
ปราจีนบุรี	56,925	1.82	1,892,251	60.65	1,051,037	33.69
ฉะเชิงเทรา	41,919	2.50	1,023,146	61.19	553,912	33.07
ชลบุรี	39,437	2.07	374,831	19.71	1,445,153	76.01
ระยอง	30,074	2.32	175,131	13.51	1,071,590	82.66
จันทบุรี	28,630	2.28	248,176	19.73	834,288	66.33
ตราด	11,521	2.11	124,194	22.70	304,055	55.59
รวม	234,519	2.20	4,625,636	43.34	5,313,604	49.78

ที่มา : สถิติการเกษตรของประเทศไทย ปีการเพาะปลูก 2530/2531 สำนักงาน

เศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.6 การคมนาคม

2.4.6.1 การคมนาคมในระดับประเทศ

ลักษณะการคมนาคมของประเทศไทย แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ การคมนาคมทางบกได้แก่ การสัญจรและขนส่งทางรถยนต์และรถไฟ การคมนาคมทางน้ำ ได้แก่ แม่น้ำ ลำคลอง และทางทะเล ท่าเรือที่สำคัญได้แก่ ท่าเรือคลองเตย ท่าเรือสีตหีบ และโครงการที่สำคัญในอนาคตอันใกล้ คือ ท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง ซึ่งได้เปิดดำเนินการบ้างแล้วเป็นบางส่วน และท่าเรือน้ำลึกมาบตาพุด การคมนาคมทางอากาศ ซึ่งประเทศไทย เป็นศูนย์กลางการบินของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สนามบินที่สำคัญได้แก่สนามบินดอนเมือง (ท่าอากาศยานกรุงเทพฯ) สนามบินเชียงใหม่ อู่บลราชธานี อู่ตะเภา สงขลา และภูเก็ต

2.4.6.2 การคมนาคมในระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1) การคมนาคมทางบก ระบบโครงข่ายถนนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีโครงข่ายครอบคลุมอย่างทั่วถึง โดยจะหนาแน่นบริเวณชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกด้านใต้ และพื้นที่ตอนบนด้านตะวันตกเฉียงเหนือของภาค ส่วนที่ติดต่อกับที่ราบภาคกลาง ซึ่งเป็นการพัฒนาระบบโครงข่ายในพื้นที่ราบ ส่วนทางตอนกลางและตะวันออกเฉียงเหนือ ยังมีโครงข่ายน้อย เฉพาะสายหลักที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับภาคตะวันออกเฉียงใต้ เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวเป็นที่สูงและภูเขา เส้นทางหลวงที่สำคัญมีดังนี้

1.1) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (ถนนสุขุมวิท) เป็นถนนสายหลัก เชื่อมกรุงเทพมหานคร กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งหมด ความยาวประมาณ 400 กม.

1.2) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 33 (สายหินกอง - อรัญประเทศ) เป็นถนนสายหลักที่เชื่อมภาคกลางกับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งหมด ระยะทางประมาณ 164 กม.

1.3) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 34 (ถนนบางนา-ตราด) เริ่มจากสี่แยกบางนาถึงอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา แล้วบรรจบกับเส้นทางหมายเลข 3

1.4) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 36 (บางละมุง-ระยอง) เชื่อมอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ผ่านอำเภอบ้านค่าย ถึงจังหวัดระยอง ระยะทางประมาณ 52 กม.

1.5) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 304 เป็นสายสำคัญที่เชื่อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรุงเทพมหานคร กับ ภาคตะวันออกเฉียงตอนบน และจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะทางประมาณ 233 กม.

1.6) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 305 (รังสิต-องครักษ์-นครนายก) เชื่อมกรุงเทพฯและปริมณฑล กับภาคตะวันออกเฉียงตอนบน ถือเป็นถนนทางยุทธศาสตร์ที่สำคัญสายหนึ่ง

1.7) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 315 จาก อำเภอเมืองจังหวัดฉะเชิงเทรา ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึง อำเภอพนัสนิคม และอำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี

1.8) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 317 เป็นเส้นทางสายหลักด้านตะวันออก ซึ่งเชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงตอนบน กับภาคตะวันออกเฉียงล่าง คือเชื่อมทางหลวงหมายเลข 33 กับทางหลวงหมายเลข 3

1.9) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 311 ตัดผ่านพื้นที่ตอนในของจังหวัดชลบุรี เชื่อมระหว่างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 กับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 301

1.10) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 344 จากตัวเมืองชลบุรี ตัดผ่านพื้นที่ตอนในของภาค ไปยังอำเภอแกลง จังหวัดระยอง นอกจากโครงข่ายถนนแล้ว การคมนาคมทางบกของภาค ยังประกอบด้วย เส้นทางรถไฟ ที่เชื่อมโยงระหว่างกรุงเทพมหานคร กับ ภาคตะวันออกเฉียง และเชื่อมโยงชุมชนต่างๆ ภายในภาค ได้แก่

1.11) เส้นทางรถไฟสายตะวันออกเฉียง(กรุงเทพฯ-อรัญประเทศ) เชื่อมโยงกรุงเทพมหานคร กับ ภาคตะวันออกเฉียงตอนบน เริ่มจากหัวลำโพงผ่านจังหวัดฉะเชิงเทรา ไปจนถึงเขตแดนไทย ที่อำเภออรัญประเทศ จังหวัดปราจีนบุรี ระยะทางประมาณ 270 กม.

1.12) สายฉะเชิงเทรา-สัตหีบ ซึ่งการรถไฟได้สร้างขึ้นเพื่อเป็นการสนับสนุน การพัฒนาอุตสาหกรรมในภาคตะวันออกเฉียง ระยะทางประมาณ 132 กม.

2) การคมนาคมทางน้ำ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือการคมนาคมตามแม่น้ำลำคลองต่าง ๆ และการคมนาคมทางทะเล ตามแนวชายฝั่งทะเล ในเขตจังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด มีท่าเรือประมง ซึ่งใช้เพื่อกิจกรรมประมง และการท่องเที่ยวร่วมกัน มีท่าเรือน้ำลึก 1 แห่ง และจุดขนถ่ายสินค้าบริเวณเกาะสีชัง สำหรับท่าเรือน้ำลึกสัตหีบ ซึ่งเป็นท่าเรือเพื่อการขนส่งระหว่างประเทศนั้น แต่เดิมเป็นท่าเรือของทหาร และได้รับการปรับปรุงให้ใช้เป็นท่าเรือพาณิชย์ เพื่อรองรับโครงการอีสเทิร์นซีบอร์ด และแบ่งเบาความแออัด จากท่าเรือคลองเตย นอกจากนี้โครงการท่าเรือน้ำลึกที่สำคัญในอนาคต ได้แก่ ท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบังซึ่งได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปิดดำเนินการบ้างแล้วบางส่วน และทำเรือน้ำลิกมาบตาพุด

3) การคมนาคมทางอากาศ มีสนามบินพาณิชย์ 1 แห่ง คือสนามบิน
 อุตะเกา ให้บริการขนส่งสินค้าและผู้โดยสารแบบเช่าเหมาลำ หรือ ชาร์เตอร์ไฟลท์ ส่วนใหญ่
 จะเป็นเที่ยวบินท่องเที่ยว ซึ่งบินตรงจากต่างประเทศมายังอุตะเกา คือ แอร์โมนาดจากอังกฤษถึง
 อุตะเกา แอร์คอนดอร์ จากเยอรมันถึงอุตะเกา และตราคอนแอร์จากฮ่องกงถึงอุตะเกา และยังมี
 มีสายการบินไทย ร่วมกับสายการบินคาเซย์แปซิฟิก บินจากฮ่องกงถึงอุตะเกาด้วย นอกจากนี้ยังมี
 สนามบินจันทบุรี ที่อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี เป็นสนามบินที่ใช้ในกิจการทางทหารอีก 1 แห่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.8 แผนที่แสดงระยะทางระหว่างจังหวัด (กท.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.7 แหล่งท่องเที่ยว

2.4.7.1 แหล่งท่องเที่ยวในระดับประเทศ

ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว ของประเทศไทย สามารถแบ่งแยกตามลักษณะและความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ 3 ประการคือ

- 1) ประเภทธรรมชาติ ได้แก่ น้ำตก ป่า เขา ถ้ำ ทะเล เกาะ หาดทราย ทะเลสาบ เขื่อน แหล่งน้ำจืด อ่างเก็บน้ำ ฯลฯ
- 2) ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ และศาสนานา ได้แก่ วัด โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ์ อนุสาวรีย์ เป็นต้น
- 3) ประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรม เช่นงานประเพณี และงานเทศกาลประจำปี เป็นต้น

ปี 2533 จำนวนโรงแรมและห้องพักในประเทศไทย มี 3,671 แห่ง รวม 168,593 ห้อง แยกเป็น โรงแรมในภาคใต้ร้อยละ 27.73 ภาคตะวันออกร้อยละ 18.25 ภาคเหนือร้อยละ 17.71 ภาคกลางร้อยละ 16.70 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ 10.57 และภาคตะวันตกร้อยละ 9.04 จำนวนห้องพักในภาคกลางมากที่สุดร้อยละ 26.69 รองลงมาคือ ภาคใต้ร้อยละ 24.97 ภาคตะวันออกและภาคเหนือร้อยละ 19.53 และ 14.57 ตามลำดับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ 8.25 และภาคตะวันตกร้อยละ 5.99 (ดูตารางที่ 2.17) ตารางที่ 2.17 จำนวนโรงแรมและห้องพักในประเทศไทย ปี 2533

ภาค	จำนวนแห่ง	จำนวนห้องพัก
ทั่วประเทศ	3,671	168,593
ภาคกลาง	613	45,004
ภาคตะวันออก	670	32,929
ภาคตะวันตก	332	10,093
ภาคเหนือ	650	24,566
ภาคใต้	1,018	42,103
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	388	13,898

ที่มา : กองสถิติ และวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.7.2 แหล่งท่องเที่ยวในระดับภาคตะวันออก

ภาคตะวันออก มีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้ทำการสำรวจแล้ว รวมทั้งสิ้น 90 แห่ง เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ 50 แห่ง วัฒนธรรม 24 แห่ง และประเภทประวัติศาสตร์ 16 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่กระจายอยู่ในภาคตะวันออกตอนล่างจำนวน 77 แห่ง และอีก 13 แห่ง อยู่ในภาคตะวันออกตอนบน (ดูตารางที่ 2.19)

ในปี 2533 จำนวนโรงแรมและห้องพักของภาคตะวันออก มีจำนวนทั้งสิ้น 670 แห่ง รวม 32,929 ห้อง จังหวัดชลบุรี มีจำนวนโรงแรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.86 รองลงมาคือจังหวัดระยอง ร้อยละ 22.98 จังหวัดชลบุรี มีจำนวนห้องพักมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.13 รองลงมาคือ จังหวัดระยองและจันทบุรี ร้อยละ 13.65 และ 3.78 ตามลำดับ (ดูตารางที่ 2.18)

ตารางที่ 2.18 จำนวนโรงแรมและห้องพักในภาคตะวันออก ปี 2533

ภาค	จำนวนแห่ง	จำนวนห้องพัก
ภาคตะวันออก	670	32,929
จันทบุรี	26	1,255
ฉะเชิงเทรา	9	399
ชลบุรี	381	24,411
ตราด	47	975
นครนายก	12	244
ปราจีนบุรี	29	802
ระยอง	154	4,494
สมุทรปราการ	12	359

ที่มา : กองสถิติ และวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.19 แหล่งท่องเที่ยวในภาคตะวันออก

จังหวัด	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว		
	ธรรมชาติ	ประวัติศาสตร์	วัฒนธรรม
1. นครนายก	1.1 น้ำตกสาริกา 1.2 น้ำตกนางรอง 1.3 วังตะไคร้ 1.4 น้ำตกกะอาง 1.5 น้ำตกวังมะม่วง	1.1 วัดพระฉาย 1.2 รอยพระพุทธรูปบาท	1.1 ดงละคร
2. ปราจีนบุรี	2.1 น้ำตกเขาอีโต้ 2.2 อุทยานแห่งชาติทับลาน 2.3 แก่งสลัดได 2.4 อุทยานแห่งชาติสีดา	2.1 วัดแก้วพิจิตร 2.2 ต้นศรีมหาโพธิ์ 2.3 ปราสาททับเหลี่ยม 2.4 ปราสาทระรอกกอก 2.5 เมืองไผ่ 2.6 ปราสาทเขาน้อย	
3. จันทบุรี	3.1 แหลมสิงห์ 3.2 หาดคิ่งพิมาน 3.3 หาดคัมภระเบน 3.4 หาดแหลมเสม็ด 3.5 หาดเจ้าหลวง 3.6 อ่างกระทิง 3.7 ป่าโกงางขลุง 3.8 อุทยานแห่งชาติเขากี้ชุกู 3.9 น้ำตกสระบาป	3.1 ค่ายเนินวง 3.2 ตึกแดง 3.3 เกาะเปริด 3.4 เขาพระบาท 3.5 วัดเขาสุคิม 3.6 วัดไผ่ล้อม	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.19 แหล่งท่องเที่ยวในภาคตะวันออก (ต่อ)

จังหวัด	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว		
	ธรรมชาติ	ประวัติศาสตร์	วัฒนธรรม
4. ตราด	3.10 อุทยานแห่งชาติ น้ำตกพรึก		
	3.11 อุทยานแห่งชาติ เขาสระบาป		
	3.12 เขตรักษาพันธุ์ สัตว์ป่าเขาสอย ดาว		
	3.13 อุทยาน พระเจ้านาคสีน		
	4.1 อ่าวตาลคู่	4.1 วัดโยธานิมิตร	4.1 แหลมงอบ
	4.2 หาดทรายแก้ว- หาดทรายงาม	4.2 วัดบุปผาราม	4.2 บ้านน้ำเชี่ยว
	4.3 หาดทับทิม		
	4.4 หาดไม้รุศ		
	4.5 น้ำตกธารมะยม		
	4.6 น้ำตกสลักเพชร		
	4.7 เกาะไม้ซี้เล็ก		
	4.8 เกาะกูด		
	4.9 น้ำตกคลองเจ้า		
4.10 เกาะหมาก			
4.11 เกาะช้าง			
4.12 เกาะกระดาด			
5. ระยอง	5.1 เกาะเสม็ด	5.1 อุทยานสิรินทรวงู	5.1 บ้านเพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.19 แหล่งท่องเที่ยวในภาคตะวันออก (ต่อ)

จังหวัด	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว		
	ธรรมชาติ	ประวัติศาสตร์	วัฒนธรรม
6. ชลบุรี	5.2 แหลมเจริญ		5.2 วัดสารนาท
	5.3 หาดแม่รำพึง		
	5.4 เขาหลมหิน		
	5.5 เกาะเสม็ด		
	5.6 สวนสน		
	5.7 ไร่แก้ว		
	5.8 หาดแม่พิมพ์		
	5.9 อ่าวไร่		
	5.10 อุทยานแห่งชาติ		
	6.1 บางแสน		6.1 พิพิธภัณฑ์
6.2 ศรีราชา		สัตว์ทะเล	
6.3 เกาะสีชัง		6.2 หนองมน	
6.4 พัทยา		6.3 สนามกอล์ฟ	
6.5 เกาะล้าน		คันทรีคลับ	
6.6 เกาะคราม		6.4 บางเสร่	
6.7 อ่างเก็บน้ำ		6.5 บ้านหาดนาจอม	
บางพระ		เทียน	
6.8 สวนสัตว์เปิด		6.6 อ่างศิลา	
เขาเขี้ยว		6.7 เขาสามมุก	
6.9 อุทยานแห่งชาติ		6.8 สนามแข่งรถ	
เขาเขี้ยว		พิพิธภัณฑสถาน	
		6.9 สวนนก	
7. ฉะเชิงเทรา	7.1 เขาหินซ้อน		7.1 หลวงพ่อโสธร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 การศึกษาอาคารตัวอย่างประเภทเดียวกัน

2.5.1 อาคารภายในประเทศ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาอาคารตัวอย่าง ก็เพื่อจะทำการเปรียบเทียบ ข้อแตกต่างของแต่ละโครงการ ภายในสิ่งแวดล้อมที่คล้ายกัน พอลจะสรุปข้อดีและข้อเสีย ในส่วนต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาโครงการต่อไป

อาคารชุดพักอาศัยตัวอย่าง ที่ทำการศึกษา ก็คือ โครงการ GOLDEN BEACH GARDEN CONDOMINIUM ซึ่งเป็นโครงการขนาดใหญ่ มีมูลค่าการลงทุนเกือบหนึ่งพันล้านบาท ที่ตั้งโครงการ อยู่บริเวณหาดน้ำริน ห่างจากสนามบินอู่ตะเภา 3 กิโลเมตร ห่างจากเขตอุตสาหกรรมมาบตาพุด 3 - 4 กิโลเมตร มีพื้นที่โครงการ 10 ไร่ มีความสูง 39 ชั้น (เนื่องจากอยู่ในเขตปลอดภัยของทหาร ซึ่งยอมให้สร้างอาคารได้สูงไม่เกิน 120 เมตร) ตั้งอยู่ริมหาดน้ำริน บ้านฉาง จังหวัดระยอง ด้านหน้าของโครงการติดหาดทรายขาว กว้างถึง 100 เมตร ด้านหลังเป็นทางเข้า ซึ่งวิ่งขนานกับชายหาด ไปทะเลจนคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

ในการศึกษา จะได้ทำการศึกษาดำเนินงานตามหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

2.5.1.1 การศึกษาดำเนินงาน

2.5.1.2 การศึกษาด้านองค์ประกอบของโครงการ

2.5.1.3 การศึกษาแนวทางการออกแบบและการแก้ปัญหา

2.5.1.1 การศึกษาดำเนินงาน

ที่ตั้ง อยู่ริมหาดน้ำริน อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง
ดำเนินการโดย บริษัท โกลเด้นบีช คอนโดมิเนียม จำกัด
สำนักงาน ตั้งอยู่เลขที่ 266/14-15 สยามสแควร์ ซอย 3 ปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10500

ทุนจดทะเบียน 20 ล้านบาท

ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ริงสรรค์ ต่อสุวรรณ

สถาปนิกผู้ออกแบบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ริงสรรค์ ต่อสุวรรณ

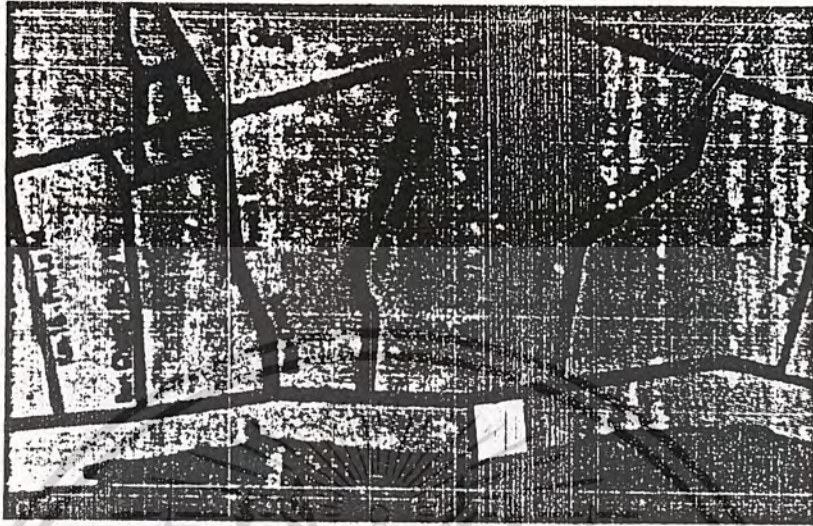
วิศวกรโครงการ ศาสตราจารย์ดอกเตอร์ อรุณ ชัยเสรี

สนับสนุนโครงการ ธนาคารสิริกิติ์ จำกัด

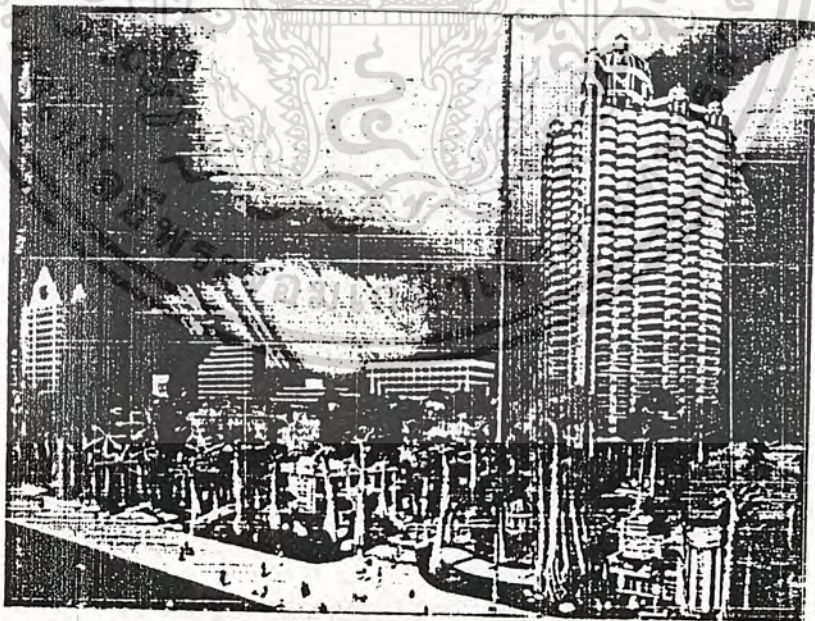
ลักษณะโครงการ เป็นโครงการห้องชุดชั้นดี สำหรับพักตากอากาศ

จำนวน 420 ยูนิต เพื่อรองรับความต้องการของนักลงทุน นักธุรกิจ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ในชวบน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

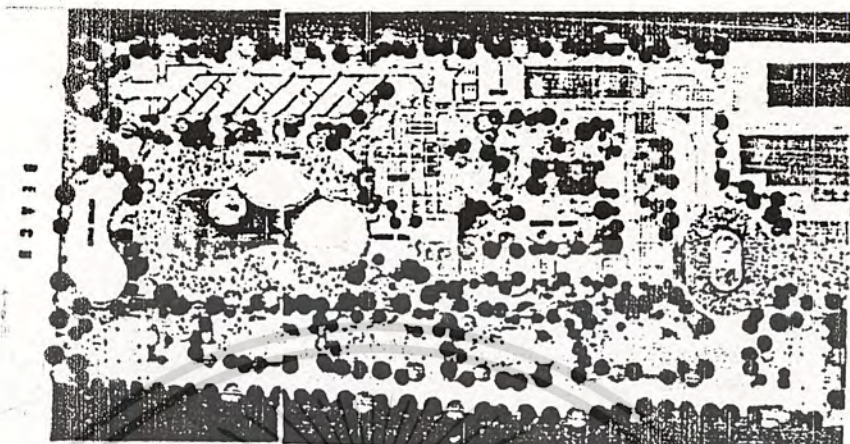

ภาพที่ 2.10 แสดงที่ตั้งโครงการ GOLDEN BEACH GARDEN CONDOMINIUM

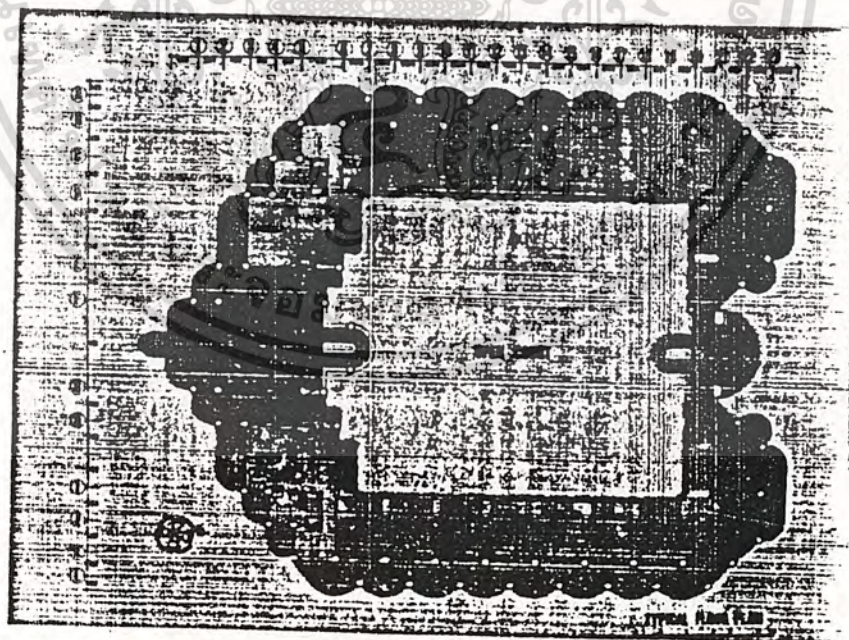

ภาพที่ 2.11 แสดงรูปทรงของโครงการ GOLDEN BEACH GARDEN CONDOMINIUM

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.12 แสดงแปลนพื้นที่ด้านล่างของ GOLDEN BEACH GARDEN CONDOMINIUM

ภาพที่ 2.13 แสดงแปลนพื้นที่ส่วนพักอาศัย GARDEN BEACH GARDEN CONDOMINIUM

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การผลิตของอุตสาหกรรม หรือบุคคลที่สนใจในระดับฐานะทางเศรษฐกิจที่มีรายได้สูง

การซื้อขาย ราคาอยู่ในช่วง 751,000 - 6,298,500 บาท โดย
วางเงินดาวน์ประมาณ 35 % ของราคาขาย และผ่อนเงินดาวน์ 24 เดือน ส่วนที่เหลือชำระ
เมื่อโอน และสามารถกู้ยืมจากสถาบันการเงินได้

ที่ดินตั้งอาคารชุด โฉนดที่ดินเลขที่ 278, 552, 612, 816-823,
842-847 เลขที่ดิน 1, 3, 4, 48, 51, 58-69 ตำบลบ้านฉาง กิ่งอำเภอบ้านฉาง จังหวัด
ระยอง มีเนื้อที่ 10 ไร่ ระยะเวลาการก่อสร้าง 3 ปี

2.5.1.2 การศึกษาด้านองค์ประกอบของโครงการ

1) ส่วนพักอาศัย

- ห้องชุดพักอาศัย
- เพนท์เฝ้าสี
- ทจจรด

2) ส่วนบริการ

- ทจจรดเจ้าหน้าที่
- ทจจรดบริการ
- บริเวณส่งของ
- ห้องเก็บของ
- ส่วนเทคนิค ใต้ดิน และชั้นบนสุด
- ส่วนซ่อมบำรุง
- ส่วนพนักงานแม่บ้าน

3) ส่วนบริการสาธารณะ

- โถงพักผ่อน
- โถงลิฟท์
- ศูนย์บริการซักอบรีด
- ห้องน้ำส่วนกลาง
- ห้องปฐมพยาบาล
- ห้องจัดเลี้ยงและห้องประชุม

4) ส่วนบริหาร

- ห้องผู้จัดการฝ่ายต่าง ๆ
- ห้องประชุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- น้ำ-ส้วม
- 5) ส่วนออกกำลังกายในร่ม
 - ศูนย์สุขภาพ ห้องนวดตัว อ่างน้ำวน ห้องซาวหน้าห้องกายบริหาร
 - สนามสควอชท์
 - ห้องเกมส์ และสนุกเกอร์
- 6) ส่วนพักผ่อนและกีฬากลางแจ้ง
 - สระว่ายน้ำและสระน้ำวน
 - สนามเทนนิส
 - สนามฟัทบอลล์
 - สนามเด็กเล่น
 - ส่วนพักผ่อนขนาดใหญ่
 - ส่วนนก

2.5.1.3 การศึกษาแนวทางการออกแบบและการแก้ปัญหา

แนวทางการออกแบบ (CONCEPT DESIGN) ได้อาศัยธรรมชาติเข้ามาช่วยแก้ความเลี่ยนภายในอาคารนั่นก็คือ ส่วนพักผ่อน (GARDEN COURT) ที่มีขนาดใหญ่ มีพื้นที่ไม้หนานาชนิด ธารน้ำไหล ฝูงปลาการ์ฟ ผืนน้ำตก ในลักษณะการตกแต่งสวน แบบ FORMAL GARDEN สำหรับตัวอาคารผู้ออกแบบได้ยึดรูปแบบ POST MODERN ในยุคของไบแซนไทน์ เข้ามาประยุกต์อย่างผสมกลมกลืนกัน ในลักษณะสถาปัตยกรรม ที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง

ในการจัดห้องพักอาศัยของอาคาร จัดให้อยู่ในส่วน TOWER และเปิดส่วนกลางของอาคาร (OPEN COURT) เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ทำให้บรรยากาศของห้องพักผ่อนมีลักษณะไม่อับทึบ ทางเดินของห้องพักเป็นลักษณะ SINGLE LOADED CORRIDOR ภายในโดยรอบอาคาร มีระบบลิฟท์โดยสารถึง 3 ตัว และลิฟท์บริการอีก 1 ตัว ซึ่งส่วนนี้ของอาคารแสดงถึงความโอ่โง่งภายในอาคาร เมื่อมองจากมุมมองจากโถงพักคอยชั้นล่าง

ในลักษณะการออกแบบอาคารทางสูงเช่นนี้ มักจะก่อให้เกิดทัศนียภาพทางสภาพแวดล้อมเสียไป สถาปนิกผู้ออกแบบได้แก้ไขโดยการจัด LANDSCAPE ให้อาคาร ทั้งภายในภายนอก ให้มีความกลมกลืนกันกับตัวอาคาร และเช่นเดียวกับพื้นที่สำหรับการสัญจร จากตัวอาคารไปยังหาดทราย ต้องใช้พื้นที่ร่วมกันกับพื้นที่ของสระน้ำ ทำให้ขาดความเป็นส่วนตัว การแก้ปัญหาที่ต้องแยกทางสัญจรใหม่ เพื่อให้เกิด PRIVACY กับสระว่ายน้ำ

สิ่งก่อสร้างของโครงการ สร้างห่างจากแนวชายหาด ประมาณ 100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมตร ทำให้บริเวณชายหาด มีที่กว้าง สามารถจัดให้มีกิจกรรมชั่วคราว เช่น MOON LIGHT PARTY เล่นกีฬาต่าง ๆ ได้ และยังเป็นการรักษาสภาพชายหาดให้ตึกอีกด้วย และการใช้บันไดเป็นการ APPROACH จากชายหาดได้ดี

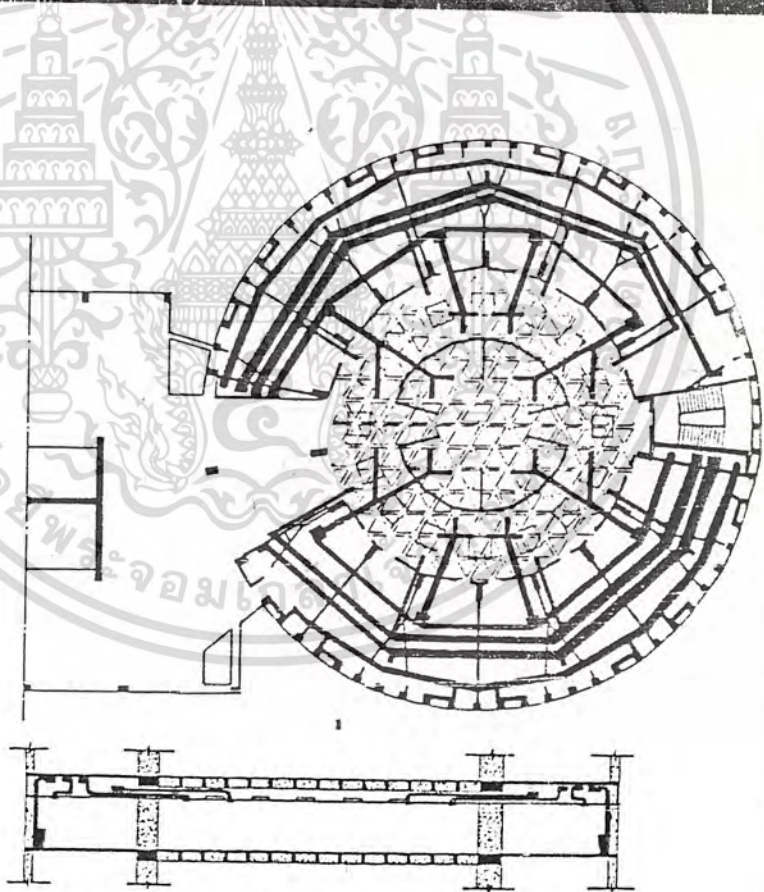
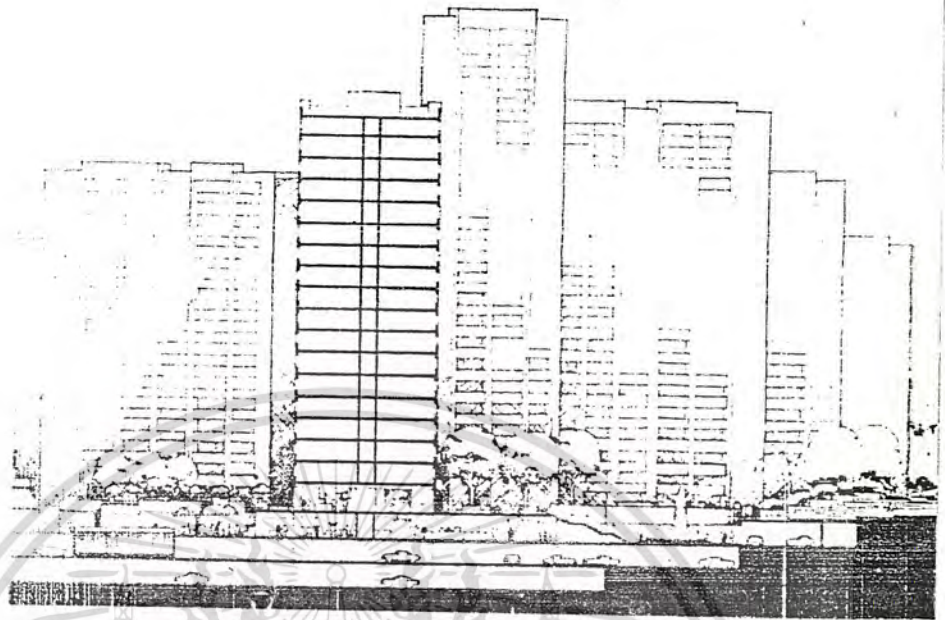
ในส่วนของโครงสร้างอาคาร เป็นโครงสร้าง ค.ส.ล. มี SHEAR WALL เป็นโครงสร้างที่ช่วยป้องกันแรงลมปะทะทางด้านข้างอาคาร ซึ่งในลักษณะของอาคารชายทะเลเช่นนี้ จะต้องมีโครงสร้างพิเศษช่วยให้เกิดความแข็งแรงกับอาคาร เช่นเดียวกับการถ่ายแรงในแนวตั้งของ SHEAR WALL ในส่วนบนดินและในส่วนใต้ดิน ต้องมีความสำคัญต่อเนื่องกัน ฐานรากและเข็มที่ใช้คือ ระบบฐานรากเข็มแบบ DEEP FOUNDATION และเข็มระบบรับน้ำหนักที่ปลาย (BEARING PILE) เป็นระบบฐานรากที่สามารถรับน้ำหนักของอาคารได้อย่างคงที่ และเหมาะสมกับอาคารทางสูงอย่างยิ่ง ขณะเดียวกัน โครงสร้างเสาและคาน เป็นระบบที่ประหยัดที่สุดในการก่อสร้างอาคาร

2.5.2 อาคารต่างประเทศ

อาคารที่ใช้ศึกษาคือ อาคาร MARINA CITY ในเมือง ชิคาโก รัฐอิลลินอยส์ ในประเทศสหรัฐอเมริกา อาคาร MARINA CITY ถูกออกแบบให้ใช้ประโยชน์บริเวณเนื้อที่ ของใจกลางเมืองให้เป็นประโยชน์ให้มากที่สุด กล่าวคือ ในอาคารประกอบไปด้วย ส่วน TOWER สองหลัง ภายในมีที่ทำงาน ที่อยู่อาศัยและที่พักผ่อนหย่อนใจ ไว้บนบริเวณอาคารเดียวกัน โครงการทั้งหมดตั้งอยู่บนฐานราก 3 ชั้น โดยชั้นแรกของฐานเป็นท่าเรือ อีก 2 ชั้นที่เหลือเป็นร้านค้า และที่พักผ่อนหย่อนใจ มีอพาร์ทเมนต์ 60 ชั้น สอง TOWER อาคารที่ทำงาน 1 อาคาร และโรงละคร 1 โรง ในจำนวน 450 UNITS ของแต่ละ TOWER เป็นทรงกลม และอยู่เหนือความสกปรกและเสียงอึกทึกของตัวเมือง โดย 18 ชั้นแรกของอาคาร ทำเป็นที่จอดรถ ซึ่งสามารถจอดรถได้ 450 คัน

โครงสร้างคานคอนกรีต จะแยกเป็นแฉกออกจากส่วน CIRCULATION CORE ซึ่งเป็นรูปทรงกระบอกกลมตรงกลาง อพาร์ทเมนต์ที่อยู่ติดออกมาด้านนอกโดยรอบ จะมีเสา (ที่อยู่ ในรัศมีเดียวกันหลาย ๆ เสา) และมี BALCONY เป็นรูปครึ่งวงกลมโดยรอบอาคารส่วนบน ทำให้อพาร์ทเมนต์มีรูปร่างคล้ายดอกไม้ มีฉาบแยกเป็นแฉก ๆ ในแต่ละห้องมีเครื่องทำความร้อนไฟฟ้า อยู่ที่พื้น ซึ่งกระจายความร้อนไปยัง CEILING ALUMINIUM และ GLASS CURTAIN จะมี HEAT PUMP และปรับให้เย็นได้ตามต้องการ อากาศจะถูกระบายออกภายนอกได้โดยตรง ไม่มีระบบท่อกลาง หรือ CENTRAL DUCT SYSTEM

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CLEVELAND METROPOLITAN GENERAL HOSPITAL
Dalton vanDijk Johnson and Partners, Architects

ภาพที่ 2.14 แสดงอาคาร MARINA CITY เมือง CHICAGO รัฐ ILLINOIS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การศึกษาข้อมูลด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ ของจังหวัดชลบุรี และเทศบาลอำเภอ บางละมุง

3.1 ด้านนโยบาย

3.1.1 นโยบายพัฒนาจังหวัดชลบุรี

จังหวัดชลบุรี เป็นจังหวัดที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอัตราที่สูงมาก ซึ่งเป็นผลมาจาก นโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 5 - 6 และต่อเนื่องมา จนถึงแผนฯ 7 โดยกำหนดให้จังหวัดชลบุรี เป็นศูนย์กลางความเจริญของภาค และทำงานควบคู่ไปกับจังหวัดระยองและฉะเชิงเทรา อันเป็นแกนกลางการพัฒนาคสำคัญ และในแผนพัฒนาพื้นที่เฉพาะ เพื่อเร่งกระจ่ายอุตสาหกรรมไปยังภูมิภาคและพื้นที่ "เขตเศรษฐกิจใหม่" โดยกำหนดเขตพื้นที่ตามนโยบายให้บริเวณแหลมฉบัง ให้เป็นท่าเรือพาณิชย์สมัยใหม่ และเป็นแหล่งอุตสาหกรรมแปรรูปการผลิต

การพัฒนาพื้นที่ดังกล่าว ต้องอาศัยความร่วมมือจากภาครัฐบาลและเอกชน ทั้งในด้านการวางผังเมืองรวม โครงสร้างพื้นฐาน ทั้งถนน รถไฟ ท่าเรือ นาลิก นิคมอุตสาหกรรม เคหะชุมชน และการสาธารณสุข สาธารณูปการต่าง ๆ เพื่อตอบสนองนโยบายการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมาย

3.1.2 นโยบายพัฒนาเทศบาลอำเภอบางละมุง

จากแนวนโยบายในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ต่อเนื่องมาถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 คณะกรรมการพัฒนาชนบทแห่งชาติ มีมติให้จังหวัด จัดทำแผนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม มุ่งยกระดับรายได้ของท้องถิ่น และเปิดโอกาสให้จังหวัดกำหนดแนวทางการพัฒนา ตามทิศทางและบทบาทหน้าที่ รวมทั้งการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมอบให้คณะกรรมการแผนพัฒนาระดับภูมิภาคและท้องถิ่น ร่วมกับศูนย์ประสานการพัฒนาชนบทแห่งชาติ รับผิดชอบกำกับดูแลให้ทุกจังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด 5 ปีขึ้น และคณะกรรมการพัฒนาระดับภูมิภาคและท้องถิ่น ได้มีมติเห็นชอบให้กำหนดแนวทางปฏิบัติ ในการจัดทำแผนพัฒนาอำเภอ 5 ปี (พ.ศ. 2535 - 2539) เพื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้มศึกษางและแนวทางพัฒนาสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด 5 ปีด้วย โดยมุ่งเน้นให้แผนดังกล่าว ใช้เป็นแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของอำเภอ โดยมีนโยบายการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อาทิเช่น

3.1.2.1 การพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน ให้กับชุมชน เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนอย่างเพียงพอ อาทิเช่น ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการต่าง ๆ

3.1.2.2 การพัฒนาทางด้านการผลิตการตลาดและการจ้างงาน

อำเภอบางละมุงมีการเจริญเติบโตนอกภาคการเกษตรอย่างรวดเร็ว แต่ภาคเกษตร ก็ยังมีความสำคัญ และจำเป็นต่อเกษตรกรภายในอำเภอ โดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ มันสำปะหลัง อ้อย มะพร้าว และได้ผลผลิตต่าง ๆ ปัญหาการผลิต การตลาด และการจ้างงาน จึงเป็นปัญหาที่สำคัญที่ควรพิจารณาแก้ไขต่อไป

3.1.2.3 การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อันเป็นผลกระทบมาจากแผนพัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก ซึ่งก่อให้เกิดมลภาวะต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องมีการวางแผน เพื่อการพัฒนาปรับปรุงสภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติดังกล่าว

3.1.2.4 การพัฒนาคุณภาพชีวิต

การพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะในเขตเมืองพัทยา ซึ่งอยู่ในเขตชุมชน ซึ่งยังไม่มี การสำรวจจำนวนประชากรที่ย้ายถิ่นฐานแต่อย่างใด จึงยังไม่มีเครื่องชี้วัดสภาพปัญหาที่ชัดเจน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเมืองพัทยาก็อยู่ในเกณฑ์ที่พอใช้ได้ แต่เนื่องจากในเขตเมืองพัทยาเป็นแหล่งท่องเที่ยว จึงมีปัญหาเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่จะต้องเร่งควบคุมและป้องกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ด้านเศรษฐกิจ

3.2.1 สภาพเศรษฐกิจจังหวัดชลบุรี

มูลค่าผลิตภัณฑ์ของภาคและจังหวัดชลบุรี ยังคงใช้ข้อมูลปี 2530 เป็นตัวชี้วัด เนื่องจากข้อมูลปี 2532 และ 2533 ยังอยู่ระหว่างการดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

3.2.1.1 มูลค่าผลิตภัณฑ์รวมของจังหวัดชลบุรี ปี 2530

แยกแต่ละสาขาการผลิตตามราคาตลาด ดังนี้

1) สาขาการเกษตร	3,531,830	ล้านบาท
1.1) เกษกรรม	2,135,071	"
1.2) ปศุสัตว์	513,357	"
1.3) ประมง	320,203	"
1.4) ป่าไม้	9,151	"
1.5) บริการทางการเกษตร	241,041	"
1.6) การแปรรูปสินค้าเกษตรอย่างง่าย	313,007	"
2) สาขาเหมืองแร่และการขุดหิน	314,921	"
3) สาขาอุตสาหกรรม	18,607,550	"
4) สาขาก่อสร้าง	1,246,399	"
5) สาขาไฟฟ้าและประปา	878,663	"
6) สาขาคมนาคมและขนส่ง	1,846,035	"
7) สาขาการค้าส่งและค้าปลีก	8,199,128	"
8) สาขานาหาร ประกันภัยและ อสังหาริมทรัพย์	875,203	"
9) สาขาที่อยู่อาศัย	783,140	"
10) สาขาบริหารราชการและป้องกัน ประเทศ	1,258,846	"
11) สาขาบริการ	10,145,365	"
รวมมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด	47,687,083	"
ผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อบุคคล หรือรายได้อัตโนมัติ	60,045	บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ในปี 2533 เพิ่มเป็น 63,474 บาท/คน/ปี)

3.2.1.2 รายได้ต่อหัวเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ และทั้งประเทศ

1) รายได้ต่อหัวเป็นรายภาค

ภาคกลาง	18,742	บาท/คน/ปี
ภาคใต้	17,506	"
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	8,343	"
ภาคเหนือ	10,185	"
ภาคตะวันออก	31,094	"
ภาคตะวันตก	19,795	"

2) รายได้ต่อบุคคลเฉลี่ยทั้งประเทศ 23,021

3) รายได้ต่อหัวเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ

3.1) กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

กทม.	60,045	บาท/คน/ปี
สมุทรปราการ	34,521	"
ปทุมธานี	20,094	"
สมุทรสาคร	23,211	"
นครปฐม	16,812	"
นครนายก	12,996	"
นนทบุรี	10,891	"

3.2) ภาคตะวันออก

ชลบุรี	60,045	บาท/คน/ปี
ระยอง	34,521	"
ฉะเชิงเทรา	20,094	"
ตราด	23,211	"
จันทบุรี	16,812	"
นครนายก	12,996	"
ปราจีนบุรี	10,891	"

สรุป รายได้ต่อหัวของประชากร ในจังหวัดชลบุรี สูงเป็นอันดับที่ 4

รองจาก กทม. สมุทรปราการ และปทุมธานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1.3 รายได้ต่อหัวของประชากรภาคเกษตรกรรมและนอกภาคเกษตรกรรม

จากข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 2533 ระบุว่า รายได้ต่อหัวของเกษตรกรของจังหวัดชลบุรี ปี 2533 ต่ำมาก เพียง 8,047 บาท/คน/ปี ในขณะที่รายได้ต่อหัว ของประชากรนอกภาคการเกษตร ของจังหวัดชลบุรี เท่ากับ 38,427 บาท/คน/ปี สาเหตุที่แตกต่างกันมาก เนื่องจากผลผลิตต่อไร่ยังอยู่ในระดับต่ำ และราคาผลผลิตไม่ค่อยแน่นอน ไม่คุ้มกับต้นทุนในการผลิต ผู้ที่มีโอกาสดีก็มักเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่น จึงเหลือผู้ประกอบอาชีพภาคการเกษตรเฉพาะผู้ที่คอยโอกาสเท่านั้น

3.2.2 สภาพทางเศรษฐกิจของเทศบาลอำเภอบางละมุง

3.2.2.1 การเกษตรกรรม

1) การกสิกรรม การกสิกรรมเป็นสาขาการผลิตที่สำคัญอย่างหนึ่งของอำเภอบางละมุง ซึ่งการใช้พื้นที่เพื่อการเกษตร ประมาณ 204,469 ไร่ แต่คาดว่าจะมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากมีภาคอุตสาหกรรมขยายมากขึ้น เกษตรกรส่วนใหญ่มีการวิวัฒนาการ ด้านการเทคโนโลยี เพราะสภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบังคับ เช่น สภาพดินเสื่อมโทรมเพราะปลูกพืชมานาน อีกทั้งสภาพของดินเป็นดินทราย การปลูกชะล้างพังทลายจึงมีมาก เกษตรกรรู้จักการปลูกพืชคลุมดิน รู้จักการปลูกพืชขวางแนวลาดชัน อีกทั้งร้อยละ 100 รู้จักการใช้ปุ๋ยเคมี ปุ๋ยหมัก และปุ๋ยคอก แต่วิธีการและปริมาณนั้นบางรายอาจจะไม่ถูกต้องนัก แต่อย่างไรก็ตามความเจริญด้านอุตสาหกรรม ได้แผ่ขยายเข้ามาในเขตอำเภอบางละมุง ทำให้เกษตรกรหันไปประกอบอาชีพรับจ้างเป็นรายได้เสริม และบางรายได้ขายที่ดินไปเพราะมีราคาสูงขึ้น จึงทำให้เกษตรกรมีฐานะดีขึ้น และมีคำสั่งที่จะพัฒนาการผลิตภาคเกษตรกรรมได้สูงขึ้น

รายได้จากภาคเกษตรกรรม เฉลี่ยรายได้ประมาณ 23,145 บาท

ต่อปีต่อครัวเรือน

ตารางที่ 3.1 ลักษณะการถือครองที่ดินและเนื้อที่ทำการเกษตรของอำเภอบางละมุง

พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่การเกษตร (ไร่)						หมายเหตุ
	นาข้าว	พืชไร่	ไม้ผล	ไม้ยืนต้น	อื่น ๆ	รวม	
454,375	15,170	63,334	67,681	34,968	29,873	204,469	ร้อยละ 45

จากจำนวนพื้นที่เพื่อทำการเกษตรทั้งหมดของอำเภอบางละมุงจำนวน 204,469 ไร่ มีการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ดังนี้

1.1) ข้าว ปลูกมากที่สุด ที่ตำบลห้วยใหญ่ ตะเคียนเตี้ย บางละมุง หนองปรือ หนองปลาไหล ตามลำดับ มีพื้นที่ปลูกนาข้าว จำนวน 15,170 ไร่ และเกษตรกรปลูกไว้เพื่อบริโภคเองเป็นส่วนใหญ่ โดยแบ่งเป็นนาข้าว จำนวน 14,911 ไร่ เป็นนาหว่าน 259 ไร่ โดยการทำนาจะเริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนกันยายน มีเกษตรกรทำนาประมาณ 166 ครัวเรือน เฉลี่ยต้นทุนการทำนา 1,185 บาท/ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 398 กก./ไร่ ราคาจำหน่าย กก.ละ 38 - 40 บาท

1.2) มันสำปะหลัง ปลูกมากที่สุดที่ตำบลห้วยใหญ่ และทุกตำบล มีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังในปี 2533 รวม 56,759 ไร่ หรือ 95 % ของพื้นที่ปลูกพืชไร่ทั้งหมด โดยมีการปลูกทุกเดือน แต่ที่ปลูกมากที่สุด คือ เดือนมีนาคม ถึงเดือน กรกฎาคม เฉลี่ยต้นทุนการผลิต 1,975 บาท/ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 2,460 กก./ไร่ แนวโน้มของเกษตรกรรายใหญ่จะมีการลดพื้นที่และหันไปปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้นทดแทนมากขึ้น เนื่องจากราคามันสำปะหลังตกต่ำ

1.3) อ้อยโรงงาน มีปลูกในตำบลห้วยใหญ่และตำบลเขาไม้แก้ว มีพื้นที่ปลูกรวม 338 ไร่ เริ่มปลูก ในเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนธันวาคม ต้นทุนการผลิต 2,760 บาท/ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 6,300 กก./ไร่ แนวโน้มมีการปลูกอ้อยเพิ่มขึ้น ถ้าราคาขยับตัวสูงขึ้นอีกโดยเฉพาะเกษตรกรรายใหญ่

1.4) สับปะรด มีปลูกในตำบลโปัง และตำบลเขาไม้แก้ว มีพื้นที่ปลูกประมาณ 2,469 ไร่ เริ่มปลูกมากช่วงเดือนสิงหาคม ถึงเดือนกันยายน เก็บเกี่ยวมากในช่วงเดือนเมษายนถึงเดือนพฤษภาคม อายุการเก็บเกี่ยว 14 - 16 เดือน ใช้หน่อปลูกในอัตรา 6,000 - 8,000 หน่อ/ไร่ ต้นทุนการผลิต 8,970 บาท/ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 7,500 กก./ไร่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5) มะพร้าว มีปลูกทุกตำบล และปลูกมากที่สุด ที่ตำบล ห้วยใหญ่ มีพื้นที่ปลูกทั้งหมด 56,987 ไร่ โดยแบ่งเป็นมะพร้าวแก่ 55,498 ไร่ มะพร้าวอ่อน 1,489 ไร่ มีทั้งปลูกเป็นส่วน และปลูกตามหัวไร่ปลายนานา และมีแนวโน้มจะมีการปลูกทดแทนมันสำปะหลังเพิ่มมากขึ้น ผลผลิตมะพร้าวแก่เฉลี่ย 591 ผล/ไร่/ปี การขาย พ่อค้าคนกลางจะเข้าไปตัดคืนแล้วส่งให้พ่อค้าคนกลางในท้องถิ่นนั้น ซื่อรวมเพื่อส่งขายต่อไป

1.6) มะม่วง มีปลูกทุกตำบลและมากที่สุดที่ตำบลห้วยใหญ่ มีพื้นที่ปลูกประมาณ 4,875 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 586 กก./ไร่ แนวโน้มเกษตรกรในท้องที่ จะปลูกมะม่วงแบบเป็นส่วนเพิ่มมากขึ้น เพราะตลาดในท้องที่ดีมาก

2) การปลูกลูก การประกอบอาชีพด้านการปลูกลูก มีความสำคัญ ของอำเภอบางละมุงอาชีพหนึ่งที่ทำรายได้ให้กับผู้เลี้ยงเป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลี้ยงไก่ มีผู้เลี้ยงกันมากทุกตำบล ส่วนใหญ่การเลี้ยงจะมีวิธีหรือร้านค้าเอกชน ควบคุมตั้งแต่พันธุ์ไก่ อาหาร จนถึงการจัดจำหน่าย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเป้าหมายหรือความต้องการของผู้เลี้ยง สำหรับการเลี้ยงโคแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เลี้ยงโคงานและโคเนื้อ ซึ่งการเลี้ยงโคเนื้อ เป็นอาชีพที่มีการตื่นตัวมาก จนกระทั่งรวมตัวกันเป็นกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อขึ้น ซึ่งขณะนี้อาเภอบางละมุง มีโครวม 10,212 ตัว มีการเลี้ยงกระบือจำนวน 1,628 ตัว และมีโครงการพระราชดำริเกี่ยวกับการเลี้ยงกระบืออีกด้วย โดยมีธนาคารโคกระบือ 1 แห่ง ทัพ 11 ตำบลห้วยใหญ่ นอกจากนี้ยังมีการเลี้ยงสุกร แพะ และ ม้า ซึ่ง รวมแล้วประมาณ 10,000 ตัว รวมสัตว์เลี้ยงทั้งหมดทุกประเภทประมาณ 2,351,794 ตัว

3) การประมง สภาพทั่วไป เกี่ยวกับการประมง ส่วนใหญ่ จะมีลักษณะการทำประมงแบบครัวเรือน แต่ชาวประมงก็สามารถดำรงชีพในลักษณะพอกินพอใช้ ซึ่งแต่เดิมเป็นอาชีพหลักอย่างหนึ่ง ปัจจุบันมีการประมงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เรือประมงส่วนใหญ่ได้รับการดัดแปลงให้เป็นเรือเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งทำรายได้ดีกว่าการทำประมงโดยมีท่าเทียบเรือ 1 แห่งและคานเรืออีก 3 แห่ง

สำหรับการประมงน้ำจืด ซึ่งเป็นงานที่ต้องส่งเสริม โดยทั่ว ๆ ไป การทำประมงน้ำจืด หรือการเลี้ยงปลา ต้องอาศัยน้ำเป็นหลัก แต่ในท้องที่อำเภอบางละมุง ไม่มีแหล่งน้ำธรรมชาติที่เพียงพอจะทำกรประมงน้ำจืดได้ นอกจากใช้บ่อกักเก็บน้ำเลี้ยงปลา ซึ่งมีเกษตรกรเลี้ยงปลาอยู่ 30 ราย เนื้อที่ 60 ไร่ และปลาที่เลี้ยงคือปลาดุก ปลานิล และปลาตะเพียน เพื่อเสริมรายได้

4) การป่าไม้ พื้นที่อำเภอบางละมุง มีบางส่วนอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตาม พ.ร.บ. ป่าสงวนแห่งชาติ ปี 2507 ชื่อ "ป่าบางละมุง" มีเนื้อที่ 103,075 ไร่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยสภาพทั่วไปไม่มีสภาพป่าแล้ว เพราะเกษตรกรเข้าไปทำประโยชน์ปลูกพืชต่าง ๆ อยู่ โดย
มีผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปทำประโยชน์ได้เพียง 2,777 ราย ส่วนที่เหลือ ทางราชการถือว่าบุกรุก
รุกป่าสงวนแห่งชาติ และเกษตรกรบางรายก็ขายสิทธิที่ได้รับอนุญาตให้แก่นายทุนรายใหญ่ แล้วบุกรุก
รุกที่ถือครองเข้าไปมากกว่าที่ได้รับอนุญาต ป่าบางละมุงมีอาณาเขต ดังนี้

หมู่ที่ 6 อำเภอโป่ง

หมู่ที่ 3, 4, 5 ตำบลเขาไม้แก้ว

หมู่ที่ 5 ตำบลตะเคียนเตี้ย

หมู่ที่ 6, 11, 12, 13 ตำบลห้วยใหญ่

นอกจากนี้ อำเภอบางละมุง ยังมีเขตห้ามล่าสัตว์ป่าอีก 1
แห่ง ที่ตำบลห้วยใหญ่ คาบเกี่ยวกับตำบลนาจอมเทียน อำเภอสัตหีบ ประมาณ 2,299 ไร่

3.2.2.2 อุตสาหกรรมและการลงทุน

โรงงานในเขตอำเภอบางละมุงส่วนใหญ่ เป็นโรงงานอุตสาหกรรม
ด้านการเกษตร โดยอาศัยผลิตผลทางการเกษตรในอำเภอเป็นวัตถุดิบ ซึ่งแบ่งโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมตามหมวดโรงงานได้ ดังนี้

1) อุตสาหกรรมการเกษตร ได้แก่ โรงสีขนาดเล็ก 22 โรง
โรงงานแป้งมันสำปะหลัง 3 โรง โรงงานมันอัดเม็ด 1 โรง โรงงานมันเส้น 16 โรง

2) อุตสาหกรรมก่อสร้าง ได้แก่ โรงงานแปรรูปไม้ โรงงานทำ
เฟอร์นิเจอร์ โรงงานผลิตอิฐ โรงงานเครื่องปั้นดินเผา

3) อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม เช่น โรงงานน้ำแข็ง และ
โรงงานน้ำปลา

4) อุตสาหกรรมอื่น ๆ เช่น โรงงานทำลูกขนไก่ โรงงาน
อุปกรณ์กีฬา โรงงานรองเท้า โรงงานเจียรไนเพชรพลอย

นอกจากนี้ในเขตเมืองพัทยา ยังมีอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และ
บริการอีกเป็นจำนวนมาก มีวงเงินลงทุนสูง เช่น การลงทุนในด้านโรงแรมต่าง ๆ ซึ่งมีเงินทุน
จากสำนักงานใหญ่ที่กรุงเทพฯ เป็นส่วนใหญ่

สรุปแล้วในเขตท้องที่อำเภอบางละมุง มีจำนวนโรงงาน 254 แห่ง
เงินทุน 746,261 ล้านบาท มีคนงาน 4,511 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ด้านสังคม

3.3.1 ประชากรในจังหวัดชลบุรีและเทศบาลอำเภอบางละมุง

3.3.1.1 ประชากรและความหนาแน่นในจังหวัดชลบุรี

จังหวัดชลบุรี มีจำนวนประชากร (เมื่อ 30 มิถุนายน 2533) เป็นจำนวนทั้งสิ้น 903,808 คน แยกเป็นชาย 457,862 คน หญิง 445,946 คน อัตราการเพิ่มของประชากรร้อยละ 1.46 อัตราการเกิดร้อยละ 1.89 และอัตราการตายร้อยละ 0.43 (ดูในตารางที่ 3.2)

3.3.1.2 การประกอบอาชีพ

จังหวัดชลบุรีได้ชื่อว่าเป็นเขตกิ่งเกษตรกรรมและกิ่งอุตสาหกรรม ซึ่งมีแนวโน้มว่า อุตสาหกรรมจะก้าวหน้าการเกษตร เนื่องจากมีความพร้อมหลายประการ ที่จะช่วยให้การขยายตัวด้านอุตสาหกรรมก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว เช่น ตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพมหานคร การคมนาคมขนส่งสะดวกและรวดเร็ว มีท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบังเพื่อการส่งออก มีนิคมอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นหลายแห่ง เป็นต้น ในปี 2534 มีผู้ประกอบการเกษตรกรรม (ทำไร่ - นาสวน ประมง เลี้ยงสัตว์) จำนวน 446,703 คน ขณะที่ผู้ประกอบการนอกภาคเกษตรกรรม (ค้าขายอุตสาหกรรมบริการ รับจ้าง และอื่น ๆ) จำนวน 626,588 คน

3.3.1.3 ประชากรการตั้งถิ่นฐานและการประกอบอาชีพในอำเภอบางละมุง

อำเภอบางละมุงมีประชากรส่วนใหญ่เป็นชนชาติไทยมีชาวจีน อินเดีย และอื่น ๆ เป็นส่วนน้อย โดยเฉพาะชาวจีน มีมากกว่าชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ แต่โดยที่ชนกลุ่มน้อยนี้ มาอยู่ในอำเภอบางละมุงมานานแล้ว จึงถูกกลืนในด้านขนบธรรมเนียม และวัฒนธรรม ทำให้มีการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและสังคม จึงทำให้ปัญหาที่เกิดจากชนกลุ่มน้อยนี้ไม่มี

ในด้านการย้ายถิ่นฐานหรือการอพยพของประชากรจากภาคอื่น จะมีการหลั่งไหลทุกระยะ เนื่องจากสภาพท้องที่เอื้ออำนวยต่อการใช้แรงงาน โดยเฉพาะอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว เช่น โรงแรม สถานบริการ และสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ อีกทั้งอุตสาหกรรมโรงงาน จำเป็นต้องใช้แรงงานมาก ทำให้ประชากรที่ใช้แรงงานและหรือที่ไม่ประสบผลสำเร็จในด้านการประกอบอาชีพเกษตรกรรมพากันเดินทางอพยพเข้ามาหางานทำใหม่ ที่มีรายได้สูงกว่า ในเขตเมืองพัทยาและนอกเขตเมืองพัทยา ซึ่งทำให้เกิดสภาพปัญหาประชากรแออัด ยากต่อการสำรวจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และติดตามพฤติกรรม ซึ่งเป็นสาเหตุปัญหาหนึ่งของการพัฒนาท้องถิ่น

จากการสำรวจพบว่า นอกเขตเมืองพัทธยา มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 62,177 คน ในเขตเมืองพัทธยา มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 55,706 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนประชากรและความหนาแน่นของประชากรในจังหวัดชลบุรี

อำเภอ/กิ่งอำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			พื้นที่ (ตร.กม.)	จำนวน หลังคา เรือน	อัตราความหนาแน่น (คน/ตร.กม.)	อัตราความหนาแน่น (คน/หลังคาเรือน)
	ชาย	หญิง	รวม				
เมืองชลบุรี	99,094	106,510	205,610	223.791	54,960	898.680	3.74
ในเขตเทศบาล	39,784	41,900	81,690	4.567	23,696	17,887.015	3.44
นอกเขตเทศบาล	59,310	64,610	123,920	224.224	31,264	552.661	3.96
พนัสนิคม	72,812	72,667	145,679	699.702	24,039	208.201	6.06
ในเขตเทศบาล	6,255	6,925	13,180	2.760	3,170	4,775.362	7.15
นอกเขตเทศบาล	66,557	65,742	132,499	696.942	20,869	190.114	6.35
บ้านบึง	47,345	44,887	92,237	646.334	16,094	142.707	5.73
ในเขตเทศบาล	5,843	5,718	11,566	8.02	2,763	1,442.144	4.18
นอกเขตเทศบาล	41,502	39,169	80,671	638.314	13,331	126.381	6.05
ศรีราชา	66,201	66,848	135,039	616.434	31,064	219.064	4.34
ในเขตเทศบาล	9,264	10,516	19,780	4.058	5,389	4,874.322	3.67
นอกเขตเทศบาล	56,937	56,332	115,259	612.376	25,675	188.216	4.48
บางละมุง	60,374	59,536	119,910	469.021	41,369	255.660	2.89
ในเขตเมืองพัทยา	30,495	30,939	61,434	208.100	27,627	295.213	2.22
นอกเขตเมืองพัทยา	29,879	28,597	58,476	260.921	13,742	224.113	4.25
พานทอง	21,807	22,263	44,070	173.037	7,003	254.685	6.29
สัตหีบ	58,117	43,385	101,502	333.422	19,866	304.425	5.11
หนองใหญ่	11,148	9,733	20,881	397.476	3,353	52.533	6.23
บ่อทอง	19,031	17,977	37,008	781.544	7,240	47.352	5.11
กิ่ง อ.เกาะสีชัง	1,922	1,950	3,872	17.239	850	224.606	4.55
รวม	457,862	445,946	903,808	4,363.000	205,844	เฉลี่ย 260.789	เฉลี่ย 5.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.3 จำนวนประชากรและครัวเรือนทั้งหมดในอำเภอบางละมุง

ตำบล	ประชากรทั้งหมด	ครัวเรือนทั้งหมด
บางละมุง	8,044	1,729
ตะเคียนเตี้ย	4,826	1,831
หนองปลาไหล	5,454	1,173
หนองปรือ	18,640	2,864
เขาไม้แก้ว	4,233	1,108
หนองใหญ่	16,338	7,912
โป่ง	4,978	843
นาเกลือ	54,770	15,117
รวม	117,883	32,577

ทั้งนี้ ไม่รวมประชากรที่อยู่ในลักษณะแฝง (เข้ามาพักอาศัยในลักษณะนักท่องเที่ยว หรือชั่วคราวโดยไม่แจ้งย้ายทะเบียนราษฎร) ซึ่งมีจำนวนมากยากแก่การสำรวจให้แน่ชัดได้

การตั้งบ้านเรือนส่วนใหญ่ จะอยู่ริมถนนแทบทุกสาย ซึ่งถนนทุกสายสามารถใช้ได้อย่างสะดวก และตามหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้าน จะรวมกลุ่มกันใช้ถนนเป็นหลักระหว่างหมู่บ้าน จะมีที่ว่างบางแห่ง และที่ว่างมากที่สุด ก็คือ ถนนสาย 36 และทางหลวงสาย 331 เป็นถนนติดต่อระหว่างจังหวัดต่อจังหวัด อำเภอต่ออำเภอ สภาพบ้านเรือนส่วนใหญ่ จะเป็นสิ่งก่อสร้างถาวรทั้งไม้และตึก ถ้าอยู่ใกล้เมือง หรือใกล้ถนนสุขุมวิทระยะไม่เกิน 5 กิโลเมตร จะมีอาคารพาณิชย์เป็นตึก และในกลุ่มหมู่บ้าน จะเป็นบ้านขนาดปานกลาง และขนาดใหญ่ หลังคากระเบื้องร้อยละ 80 จะเห็นได้ว่าเกือบทั้งหมดที่ ประชากรจะมีฐานะปานกลางถึงดีมาก

แต่เดิมการประกอบอาชีพ ของราษฎรอำเภอบางละมุง ร้อยละ 90 เป็นเกษตรกร ประกอบอาชีพการเกษตร แต่ขณะนี้สภาพทางอุตสาหกรรมโรงงานในท้องที่ และอำเภอข้างเคียง และอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้เจริญเติบโตมากขึ้น อาชีพของประชากร จึงเปลี่ยนไป เป็นภาคอุตสาหกรรมอย่างเดี๋ยวนั้น อีกพวกหนึ่งคือ ทั้งภาคเกษตร และภาคอุตสาหกรรม และพวกสุดท้าย คือ พวกชายที่ดิ้นหมดแล้ว หันไปประกอบอาชีพทางด้านอุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างเดี่ยว ในปี พ.ศ. 2533 มีผู้ประกอบอาชีพภาคเกษตรกรรม 39.9 % ได้แก่ อาชีพรับจ้าง รายวัน รายเดือน และรับจ้างทั่วไป

3.3.2 ประเพณีและวัฒนธรรมจังหวัดชลบุรีและเทศบาลอำเภอบางละมุง

3.3.2.1 จังหวัดชลบุรี

ส่วนใหญ่ จะเหมือนกับคนไทยในภาคกลางทั่วไป ประเพณีที่สำคัญได้แก่ ประเพณีวิ่งควาย มีวันขึ้น 14 ค่ำ เดือน 11 (ก่อนวันออกพรรษา 1 วัน) มีในอำเภอเมืองชลบุรี อำเภอบ้านบึงและอำเภอพนัสนิคม

1) คนตายตีฆ้อง เป็นประเพณีประจำถิ่น เมื่อเกิดมีคนตายในบ้าน ใด จะมีการตีฆ้อง เป็นสัญญาณแจ้งให้ชาวบ้านในละแวกนั้นทราบ ทุกคน จะมายังบ้านเจ้าของ เสียฆ้องเพื่อช่วยกันเตรียมงานศพ อันแสดงถึงความผูกพันและน้ำใจ

2) กองข้าวบวงสรวย ปฏิบัติกันในงานเทศกาลตรุษไทย หรือ สงกรานต์ประชาชน จะนำเอาข้าวปลาอาหาร มารวมไว้ในบริเวณที่เป็นย่านกลางหมู่บ้าน เพื่อ บวงสรวยเทพารักษ์ ประเพณีนี้มีอยู่ที่กิ่งอำเภอเกาะสีชัง และบริเวณวัดเขาบางทราย อำเภอเมืองชลบุรี

3) ประเพณีทายีจิก เดิมเล่นในงานตรุษ งานสงกรานต์ งานทอดกฐินแต่ปัจจุบันนิยมเล่นในงานศพ เพื่อเป็นเพื่อนศพ

4) ประเพณีวันไหล คือการทำบุญหลังวันสงกรานต์ 5 - 7 วัน เป็นประเพณีทุกปี ที่ ต.แสนสุข อ.เมืองชลบุรี และกิ่ง อ.เกาะสีชัง

5) ประเพณีตีกระดานเล่น มีการแข่งขันในเดือนเมษายน เป็นการแข่งกันของกลุ่มหมู่บ้านประมงแถบชายฝั่งทะเลที่หาหอย ปู ปลา ตามชายเลน นอกจากนี้ คนไทยเชื้อสายจีน ยังมีประเพณีกินเจอีกด้วย

3.3.2.2 ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอำเภอบางละมุง

ประชากรส่วนใหญ่ของอำเภอบางละมุง เป็นพุทธศาสนา จะมีกลุ่มย่อยบ้างก็เพียงเล็กน้อย แต่ที่ปรับสภาพและถูกกลืนในด้านขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมใหม่แล้ว เป็นไปในทางเดียวกันหมด กล่าวคือ ยอมรับในด้านก้าวหน้าของสภาพสังคม มีการปรับตัวเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ตั้งแต่การแต่งตัว การพูด และสำเนียงการพูด สามารถสื่อความหมายเข้าใจกันได้ อีกทั้งสิ่งล่อใจหรือสิ่งอำนวยความสะดวก ก็เป็นส่วนที่ทำให้ค่านิยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปวัฒนธรรม และประเพณี ของประชากรอำเภอบางละมุงเปลี่ยนแปลง แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่ประชากรอำเภอบางละมุง ก็จะมีประเพณีเหมือนกับคนไทยภาคกลางทั่ว ๆ ไป เช่น วันสงกรานต์ เข้าพรรษา ออกพรรษา วันลอยกระทง ประเพณีกินเจ ประเพณีวันไหล กรู๊น ผ้าป่า ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.4 แสดงจำนวนโรงเรียน กลุ่มโรงเรียน ศักยภาพศึกษา ครู นักเรียน ปีการศึกษา 2533

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชลบุรี

รายการ	ส.ป.จ. ชลบุรี	เมือง ชลบุรี	เกาะ สีชัง	บาง ละมุง	บ้าน บึง	พนัส นิคม	พาน ทอง	ศรีราชา	สัตหีบ	หนองใหญ่	บ่อทอง	รวมทั้งสิ้น	หมายเหตุ
ขนาดของอำเภอ/จังหวัด	กลาง	กลาง	เล็กมาก	กลาง	กลาง	ใหญ่	เล็ก	กลาง	เล็ก	เล็ก	เล็ก		
จำนวนโรงเรียน		42	1	34	39	71	26	42	16	16	29	316	
จำนวนกลุ่มโรงเรียน		5	1	4	6	9	4	6	2	3	4	44	
ข้าราชการครู		673	15	340	455	840	243	493	258	152	283	3,752	
จำนวนนักเรียนอนุบาล-เด็กเล็ก		1,068	28	557	1,008	1,601	566	875	557	258	720	7,238	
จำนวนนักเรียน ป.1-ป.6		13,160	415	5,310	7,137	13,666	3,806	8,378	3,996	2,649	5,884	64,351	
จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น		14,228	443	5,867	8,145	15,267	4,372	9,253	4,553	2,907	6,554	71,580	
จำนวนห้องเรียน		495	15	272	350	631	202	373	179	130	270	2,917	
จำนวนศึกษานิเทศก์	14	4	1	3	4	4	3	4	3	2	2	44	
ข้าราชการพลเรือน	58	12	0	10	10	12	8	11	8	8	8	145	
อัตราส่วนครู / นักเรียน		21.14	29.53	17.26	17.90	18.18	17.99	18.77	17.65	19.13	23.16	19.08	
อัตราส่วนห้องเรียน / นักเรียน		28.74	29.53	21.57	23.27	24.19	21.64	24.81	25.44	22.36	24.27	24.54	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.3 การบริหารและการปกครองในจังหวัดชลบุรีและเทศบาลอำเภอบางละมุง

3.3.3.1 เขตการปกครองและการบริหารในจังหวัดชลบุรี

จังหวัดชลบุรีแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 9 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ 90 ตำบล 661 หมู่บ้าน 5 เทศบาล 1 เมืองพัทยา และ 17 สุขาภิบาล รายละเอียดตามตารางที่ 3.3.3.1

สภาพการเมืองภายในจังหวัด จังหวัดชลบุรี มีผู้แทนราษฎร 6 คน จากเขตเลือกตั้ง 2 เขต การเลือกตั้งครั้งล่าสุดมีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง 54.28 %

ในระดับท้องถิ่น จังหวัดชลบุรีมีเทศบาลเมือง 2 แห่ง มีจำนวนสมาชิกสภาเทศบาล รวม 18 คน มีเทศบาลตำบล 3 แห่ง มีจำนวนสมาชิกสภาเทศบาล รวม 12 คน มีจำนวนสมาชิกสภาจังหวัดทั้งสิ้น 30 คน ส่วนเมืองพัทยา มีสมาชิกสภาเมืองพัทยา 2 ประเภท ประเภทเลือกตั้งมี 9 คน ประเภทแต่งตั้งมี 8 คน การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลครั้งล่าสุด มีผู้มาใช้สิทธิร้อยละ 56.98 การเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดครั้งล่าสุด มีผู้มาใช้สิทธิร้อยละ 25.770

ตารางที่ 3.5 แสดงเขตการปกครองและหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ของจังหวัดชลบุรี ปี 2533

อำเภอ/กิ่งอำเภอ	ระยะทาง ห่างจาก จังหวัด (กม.)	เขตการปกครองและหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น				พื้นที่ (ตร.กม.)	หมายเหตุ
		เทศบาล/เมืองพัทยา	สภาภิบาล	ตำบล	หมู่บ้าน		
1. เมืองชลบุรี	500 ม.	ทบ. ชลบุรี ทต. แสนส์	สภาภิบาลบ้านสวน สภาภิบาลอ่างศิลา สภาภิบาลบางตราสาร	18(4)	107	(1) ตัวเลขในวงเล็บช่องตำบลคือจำนวน ตำบลในเขตเทศบาลทั้งตำบล รวม ทั้งจังหวัดมี 6 ตำบล	
2. พนังนิคม	22	ทพ. พนังนิคม	สภาภิบาลท่าพุน	22(1)	202	(2) หน่วยบริหารราชการส่วนภูมิภาค : หน่วยงานที่สำนักงานบังคับบัญชา ขึ้น ตรงกับ ทว.ชบ. มี 28 หน่วยงาน	
3. พานทอง	20	-	สภาภิบาลพานทอง สภาภิบาลหนองตาใส	11	74	(3) หน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น : องค์การบริหารส่วนจังหวัด(1) เทศบาล(5) เมืองพัทยา(1) และ สภาภิบาล(17)	
4. บ้านบึง	14	ทต. บ้านบึง	สภาภิบาลสทลภณูจ	8	45	(4) หน่วยราชการบริหารส่วนกลาง ใน พื้นที่ 123 หน่วยงาน	
5. ศรีราชา	25	ทต. ศรีราชา	สภาภิบาลบางพระ สภาภิบาลอ่าวอุดม	8(1)	69		
6. บางละมุง	48	เมืองพัทยา	สภาภิบาลบางละมุง สภาภิบาลห้วยใหญ่	7	60		
7. สัตหีบ	84	-	สภาภิบาลสัตหีบ สภาภิบาลบางเสร่	5	40		
8. หนองใหญ่	52	-	สภาภิบาลหนองใหญ่	5	20		
9. บ่อทอง	60	-	สภาภิบาลบ่อทอง	5	37		
10. กิ่ง อ. เกาะสีชัง	38	-	สภาภิบาลเกาะสีชัง	1	7		
รวม		5เทศบาล/เมืองพัทยา	17 สภาภิบาล	90 ตำบล	661 หมู่บ้าน	4,363.000	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.3.2 เขตการปกครองและการบริหารในเทศบาลอำเภอบางละมุง

อำเภอบางละมุงแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 ตำบล 60 หมู่บ้าน
 สภาภิบาล 2 แห่ง และเมืองพัทยา รายละเอียดตามตารางที่ 3.6

ตารางที่ 3.6 การแบ่งเขตการปกครองของอำเภอบางละมุง

ตำบล	ระยะทางห่างจาก อำเภอ (กม.)	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	หมายเหตุ
บางละมุง	3	1 2 3 4 5 6 7	บ้านนา หนองพึ่งพรวย ทุ่งกรวด บางละมุง บ้านทุ่ง โรงโม่ โรงโม่	เป็นเขตสภาภิบาล บางละมุงทั้งตำบล
ตะเคียนเตี้ย	6	1 2 3 4 5	สังกะเป็ย ตะเคียนเตี้ย หนองพลับ นาวัง โป่งเส็ก	
หนองปลาไหล	2	1 2 3 4 5 6	หนองเกตุใหญ่ หนองปลาไหล มาบบอน สันติคาม หนองหัวแรด หนองเกตุน้อย	หมู่ที่ 6, 7, 8 บางส่วนอยู่ใน เขตเมืองพัทยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.6 การแบ่งเขตการปกครองของอำเภอบางละมุง (ต่อ)

ตำบล	ระยะทางห่างจาก อำเภอ (กม.)	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	หมายเหตุ
หนองปลาไหล		7 8 9	หนองเกต แหลมเทียง บ้านโน	
หนองปรือ	2	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12	บ้านล่าง บ้านกลาง หัวข้อม หัวขาคาน เนินพลับหวาน หนองสมอ มาบสายเลย ทุ่งกลม หนองหิน เขาดาวโด หนองใหญ่ หนองหัวแรด	หมู่ที่ 11, 12 อยู่ในเขตเมือง พิทญา หมู่ที่ 6, 9, 10 บางส่วนอยู่ในเขต เมืองพิทญา อยู่ระหว่างการ ดำเนินการแยก หมู่บ้านที่ 5, 8
โป่ง	15	1 2 3 4 5 6 7	หนองน้ำเต้าลอย โป่งกลาง โป่งล่าง มาบประชันล่าง มาบประชันบน หัวข้อมมุข โป่งบน	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.6 การแบ่งเขตการปกครองของอำเภอบางละมุง (ต่อ)

ตำบล	ระยะทางห่างจาก อำเภอ (กม.)	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	หมายเหตุ
โป่ง	20	8	สำนักตะแบก	
เขาไม้แก้ว		9	หนองตาอูน	
		1	ห้วยลึก	
		2	มาบข่าหวาน	
		3	เขาไม้แก้ว	
ห้วยใหญ่		4	ห้วยไช้เนา	เป็นเขตสหภาพ ห้วยใหญ่ทั้งหมด
		5	ภูไทร	
		1	ทุ่งคา	
		2	ทุ่งคา	
		3	ห้วยใหญ่	
		4	ซากนอก	
		5	เขาดิน	
		6	บ้านบึง	
		7	ห้วยขวาง	
		8	ทุ่งละหาร	
		9	เนินทราย	
		10	ซากแก้ว	
		11	มาบฝักทอง	
12	บ้านนอก			
13	หนองผักกูด			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.4 การคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรีและเทศบาลอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี เป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญ มีสิ่งอำนวยความสะดวก ในการท่องเที่ยวครบถ้วน จึงมีนักท่องเที่ยวมาจังหวัดชลบุรี ปีละมาก ๆ โดยเฉพาะที่พัทยา มีนักท่องเที่ยว และรายได้จากการท่องเที่ยวปีละหลายพันล้านบาท รายละเอียดตามตารางที่ 3.7

ตารางที่ 3.7 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเมืองพัทยา
ที่มา : สำนัก ททท. เมืองพัทยา

ปี	จำนวนนักท่องเที่ยว	รายได้ (ล้านบาท)	หมายเหตุ
ปี 2530	1,417,451	7,404	
ปี 2531	1,727,025	7,700	
ปี 2532	1,692,201	8,500	
ปี 2533			

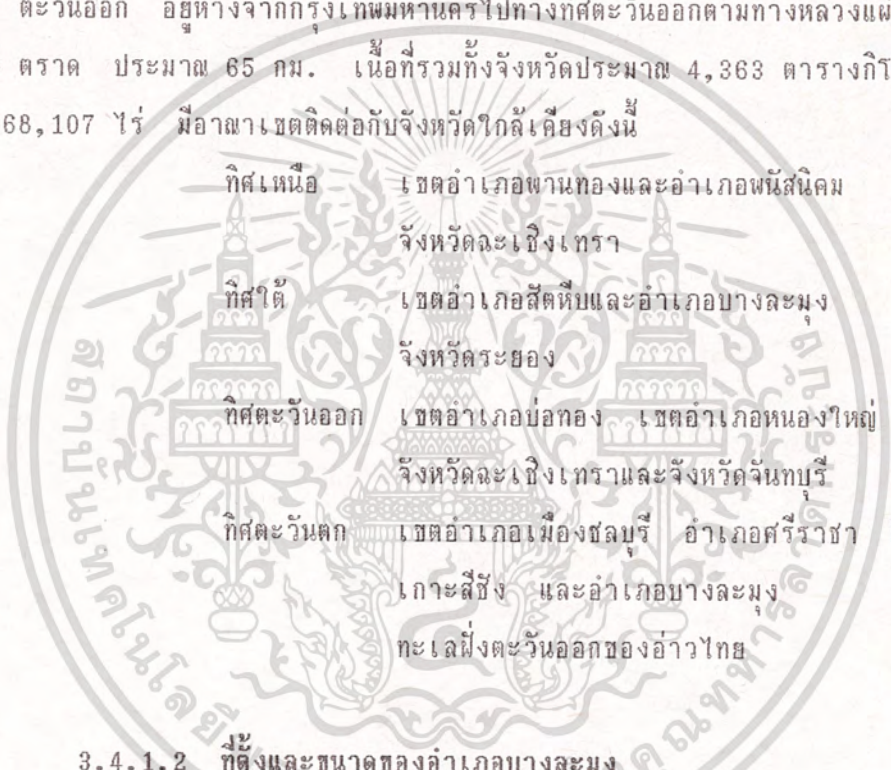
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 ด้านกายภาพ

3.4.1 ที่ตั้งและขนาดของจังหวัดชลบุรีและเทศบาลอำเภอบางละมุง

3.4.1.1 ที่ตั้งและขนาดของจังหวัดชลบุรี

จังหวัดชลบุรี ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงของประเทศไทย หรือชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกเฉียงของอ่าวไทย ระหว่างเส้นรุ้งที่ 13° 21' 23" เหนือ กับเส้นแวงที่ 109° 59' 20" ตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครไปทางทิศตะวันออกเฉียงตามทางหลวงแผ่นดิน สายบางนา - ตราด ประมาณ 65 กม. เนื้อที่รวมทั้งจังหวัดประมาณ 4,363 ตารางกิโลเมตร หรือ 2,968,107 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ	เขตอำเภอพานทองและอำเภอนนทบุรี	ติดต่อกับ
	จังหวัดฉะเชิงเทรา	
ทิศใต้	เขตอำเภอสัตหีบและอำเภอบางละมุง	ติดต่อกับ
	จังหวัดระยอง	
ทิศตะวันออก	เขตอำเภอบ่อทอง	ติดต่อกับ
	เขตอำเภอหนองใหญ่	
	จังหวัดฉะเชิงเทราและจังหวัดจันทบุรี	
ทิศตะวันตก	เขตอำเภอเมืองชลบุรี	กึ่งอำเภอ
	อำเภอสัตหีบ	
	เกาะสีชัง และอำเภอบางละมุง	ติดต่อกับ
	ทะเลฝั่งตะวันออกเฉียงของอ่าวไทย	

3.4.1.2 ที่ตั้งและขนาดของอำเภอบางละมุง

อำเภอบางละมุง ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัดชลบุรี อยู่ห่างจากจังหวัดชลบุรีตามถนนสุขุมวิทประมาณ 48 กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 135 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 727 ตารางกิโลเมตร หรือ 454,375 ไร่ แยกเป็นเขตเมืองพัทยา 518.9 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับเขตอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับเขตอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับเขตอำเภอบ้านค่าย, บ้านฉาง จ.ระยอง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับทะเลอ่าวไทยฝั่งทะเลตะวันออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.2 ลักษณะภูมิประเทศจังหวัดชลบุรีและอำเภอบางละมุง

3.4.2.1 ลักษณะภูมิประเทศจังหวัดชลบุรี

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดชลบุรี จะมีภูเขาทอดอยู่เกือบกึ่งกลางของจังหวัดเป็นแนวยาวจากทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ไปทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตอนเหนือเป็นที่ราบเหมาะแก่การกสิกรรม ทิศตะวันออกและทิศใต้เดิมเป็นป่าเขา พื้นที่ลุ่มดอน แต่ในปัจจุบันเปลี่ยนสภาพจากป่าไม้มาเป็นที่โล่งเตียน ใช้เพาะปลูกพืชไร่ ส่วนทางด้านทิศตะวันตกเป็นชายฝั่งทะเล มีหาดทรายที่สวยงาม เหมาะแก่การท่องเที่ยว และพักผ่อนหลายแห่ง จังหวัดชลบุรี เป็นจังหวัดที่ไม่มีลำน้ำสำคัญไหลผ่าน มีแต่ลำห้วยและคลองสายสั้น ๆ ที่ไหลลงสู่มหาสมุทรแปซิฟิกและทะเล

3.4.2.2 ลักษณะภูมิประเทศของอำเภอบางละมุง

ลักษณะสภาพภูมิประเทศของอำเภอบางละมุง เป็นที่ราบเอียงจากทิศตะวันออกเฉียงใต้ สู่ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ทิศตะวันออกสุดเขต เป็นป่าสงวนยาวตลอดจากเหนือถึงใต้ มีสภาพเป็นที่โล่งเตียนใช้เพาะปลูกมันสำปะหลัง อ่างพารา มีภูเขาอยู่ข้างแต่เป็นภูเขาต้นที่เพาะปลูกพืชไร่ไม่ได้ สำหรับชายฝั่งทะเล มีหาดทรายที่สวยงาม เหมาะแก่การท่องเที่ยว และพักผ่อนหย่อนใจ อำเภอบางละมุง ไม่มีลำน้ำ-ลำห้วย ที่สำคัญไหลผ่าน จะมีบ้างเพียงลำห้วยเล็ก ๆ หรือทางน้ำจากภูเขาสูงสู่ทะเล เนื่องจากทิศตะวันตกจดอ่าวไทย ทำให้ภูมิอากาศในฤดูร้อนไม่ร้อนจัด ฤดูหนาวอากาศไม่แห้งแล้งมากนัก

3.4.3 ลักษณะภูมิอากาศของจังหวัดชลบุรีและอำเภอบางละมุง

3.4.3.1 ลักษณะภูมิอากาศของจังหวัดชลบุรี

เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ทางทิศตะวันตกจดอ่าวไทย ทำให้ภูมิอากาศในฤดูร้อนไม่ร้อนจัด ระดับอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 21.8 - 35.4 องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ย 27.5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย 71.45 % ฤดูหนาวอากาศไม่แห้งแล้งมากนัก มีฝนตกชุกสลับกับแห้งแล้ง บริเวณใกล้ภูเขา มีฝนตกมากกว่าบริเวณใกล้ชายทะเล แบ่งฤดูกาลได้เป็น 3 ฤดู คือ

ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่ เดือน มีนาคม - พฤษภาคม เป็นฤดูเปลี่ยน
	มรสุมครั้งแรก จะมีอากาศร้อนจัดในเดือนเมษายน
ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่เดือน มิถุนายน - ตุลาคม อยู่ในช่วงอิทธิพล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ มีฝนตกหนักในเดือนตุลาคม ปริมาณน้ำฝนรวมทั้งปี 2533 วัดได้ 1,308.6 มิลลิเมตร โดยเดือนตุลาคม มีปริมาณฝนตกมากที่สุด วัดได้ 386.7 มิลลิเมตร

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน - กุมภาพันธ์ อยู่ในช่วงอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มีอากาศแห้งแล้งและหนาวเย็นปี 2532 อุณหภูมิต่ำสุด 18.3 ในเดือนธันวาคม ส่วนปี 2533 อุณหภูมิต่ำสุด 21.76 ในเดือนธันวาคม

3.4.3.2 ลักษณะภูมิอากาศของอำเภอบางละมุง

อำเภอบางละมุง ตั้งอยู่บริเวณชายทะเล อากาศไม่หนาวจัดในฤดูหนาว และไม่ร้อนจัดในฤดูร้อน อากาศอบอุ่นตลอดปี มีมรสุมพัดผ่าน โดยพัดจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือในฤดูหนาว และพัดจากทิศตะวันออกเฉียงใต้ในฤดูร้อน และมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,216.8 มม./ปี ช่วงที่ฝนตกมากที่สุด คือเดือนสิงหาคม ถึงเดือนตุลาคม และช่วงที่ฝนตกน้อยคือ เดือนธันวาคม ถึงเดือนกุมภาพันธ์ อำเภอบางละมุงมักจะประสบปัญหาในเรื่องฝนทิ้งช่วงเป็นประจำเกือบทุกปี สถิติปริมาณน้ำฝนของอำเภอบางละมุง มีโอกาสตกเพียงปีละ 98 วันเท่านั้น และในช่วงที่ฝนทิ้งช่วง จะเป็นช่วงเดือน มิถุนายน - สิงหาคม และเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม ฉะนั้น จึงมีปัญหาภัยธรรมชาติในสภาวะฝนแล้งเป็นประจำ

3.4.4 การคมนาคมขนส่งของจังหวัดชลบุรีและอำเภอบางละมุง

3.4.4.1 การคมนาคมขนส่งของจังหวัดชลบุรี

จังหวัดชลบุรี มีเส้นทางคมนาคม ที่ดีที่สุดจังหวัดหนึ่งของประเทศ เป็นศูนย์กลางการเดินรถภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนการขนถ่ายสินค้าทางรถไฟ ยังไม่เป็นที่นิยมเท่าที่ควร สำหรับในอนาคต จะทวีบทบาทด้านคมนาคมขนส่งทางทะเล ตามโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ซึ่งกำหนดการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง เพื่อแบ่งเบาภาระจากท่าเรือกรุงเทพฯ และเป็นศูนย์กลางการส่งออกทางทะเลแห่งใหม่ของประเทศ

1) เส้นทางถนน เป็นการคมนาคมสายสำคัญที่สุดของจังหวัดชลบุรี ประกอบด้วยทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัด และทางชนบทซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางหลวงและกรมโยธาธิการ ทางหลวงแผ่นดินมีอยู่ทั้งสิ้น 6 สายได้แก่

1.1) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (สุขุมวิท) เป็นทางหลวงแผ่นดินสายแรกของภาคตะวันออก เริ่มต้นจากกรุงเทพมหานคร - จังหวัดสมุทรปราการ - จังหวัดฉะเชิงเทรา - จังหวัดชลบุรี โดยผ่านอำเภอเมืองชลบุรี - อำเภอศรีราชา - อำเภอบางละมุง และอำเภอสัตหีบ ไปสู่จังหวัดระยอง - จังหวัดจันทบุรี และสิ้นสุดที่จังหวัดตราด มีระยะทางในจังหวัดชลบุรี 146.519 กิโลเมตร

1.2) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 36 เป็นเส้นทางแยกจากเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 ที่อำเภอบางละมุง ไปสู่จังหวัดระยอง มีระยะทางในจังหวัดชลบุรี 52 กิโลเมตร

1.3) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 315 (สุขประสูร) เริ่มต้นจากอำเภอเมืองชลบุรี - ไปอำเภอพนัสนิคม และสิ้นสุดที่อำเภอเมืองจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความยาวในเขตจังหวัดชลบุรี 22.920 กิโลเมตร

1.4) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 331 (ทางยุทธศาสตร์) เริ่มต้น จากจังหวัดฉะเชิงเทรา ผ่านจังหวัดชลบุรี ในเขตอำเภอพนัสนิคม - อำเภอบ่อทอง - อำเภอบ้านบึง - อำเภอศรีราชา - อำเภอบางละมุง มาสิ้นสุดที่อำเภอสัตหีบ รวมระยะทาง 62.621 กิโลเมตร

1.5) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 332 เริ่มจาก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 ที่อำเภอสัตหีบ ไปตัดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 331 และบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 อีกในอำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง เป็นทางเลียบเมืองของชุมชนสัตหีบ มีความยาว 13.000 กิโลเมตร

1.6) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 344 เป็นทางที่ตัดขึ้นเพื่อลดระยะทาง ไปสู่จังหวัดระยอง จันทบุรี และ จังหวัดตราด เริ่มต้นจากอำเภอเมืองชลบุรี - อำเภอบ้านบึง - อำเภอหนองใหญ่ ไปสู่อำเภอแกลง จังหวัดระยอง มีระยะทาง 88.600 กิโลเมตร

ทางหลวงแผ่นดินทั้งหมด เป็นทางลาดยางตลอด มีขนาด 2 ช่องจราจร ยกเว้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 มีขนาด 4 ช่องจราจร ในระหว่างอำเภอเมืองชลบุรี จนถึงอำเภอบางละมุงบริเวณทางแยกเข้าพิศยา

ทางหลวงจังหวัด มีจำนวน 23 สายได้แก่

1.7) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3126 จาก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 แยกเข้าสัตหีบเป็นทางลาดยางตลอด มีระยะทาง 0.956 กิโลเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3127 แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 315 อำเภอพานทอง - บ้านหัวไผ่ เป็นทางลาดยางตลอดสาย ระยะทางรวม 18.282 กิโลเมตร

1.9) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3129 ทางแยกเข้าบ่อน้ำร้อนศรีราชา

1.10) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3130 สุขุมวิท - บางปลาสร้อย เป็นทางลาดยางตลอดสาย ระยะทาง 0.338 กิโลเมตร

1.11) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3131 เขตต่อเทศบาล - วัดเขาบางทราย ลาดยางตลอดสาย ระยะทาง 0.971 กิโลเมตร

1.12) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3132 จาก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 แยกเข้าอำเภอบางละมุง ลาดยางตลอดสาย ระยะทาง 1.831 กิโลเมตร

1.13) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3133 แยกจากทางหลวงหมายเลข 344 อำเภอบ้านบึง - บ้านป่าขุม ลาดยางตลอดสาย ความยาว 36.227 กิโลเมตร

1.14) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3134 แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 - ตำบลเสม็ด - ตำบลอ่างศิลา - เขาส่ามมช ลาดยางตลอดสาย ระยะทาง 9.120 กิโลเมตร

1.15) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3135 นาเกลือ - พัทธยาใต้ ลาดยางตลอดสาย ระยะทาง 9.060 กิโลเมตร

1.16) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3136 แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 เข้าพัททยาเหนือ ลาดยางตลอดสาย ระยะทาง 1.982 กิโลเมตร

1.17) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3137 บริเวณชายหาดบางแสน เป็นเส้นทางคอนกรีต ระยะทาง 2.865 กิโลเมตร

1.18) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3138 อำเภอบ้านบึง - อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง ลาดยางตลอดสาย ระยะทาง 79.130 กิโลเมตร

สำหรับการคมนาคมติดต่อกันระหว่างชุมชนต่าง ๆ มีการประกอบภาระขนส่งตามเส้นทางเดินรถประจำทาง รวมทั้งสิ้น 38 สาย ประกอบด้วยเส้นทางเดินรถหมวดที่ 1 เป็นเส้นทางเดินรถในเขตชุมชนเทศบาลเมืองชลบุรี 2 สาย เส้นทางหมวดเดินรถที่ 2 เป็นเส้นทางเดินรถระหว่างกรุงเทพมหานครกับอำเภอต่าง ๆ ที่ผ่านจังหวัดชลบุรี รวม 8 สาย เส้นทางเดินรถหมวดที่ 3 เป็นการเดินรถระหว่างจังหวัดต่าง ๆ มีเส้นทาง 10 สาย และ เส้นทางเดินรถหมวดที่ 4 เป็นการเดินรถภายในจังหวัดชลบุรีรวม 11 สาย และมีการเดินรถขนาดเล็กอีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7 สายในเขตพัทธยา เมื่อรวมเส้นทางเดินรถทั้งหมดชุมชนที่มีการติดต่อกับพื้นที่อื่น ๆ อีกมาก โดยเส้นทางเดินรถประจำทางผ่านมากที่สุดคือ เทศบาลเมืองชลบุรี รองลงมาคือ เทศบาลตำบลศรีราชา และเมืองพัทธยา

2) เส้นทางรถไฟ การรถไฟแห่งประเทศไทย ได้สร้างทางรถไฟสายฉะเชิงเทรา - ท่าเรือพาณิชย์สัตหีบเสร็จแล้ว ขณะนี้ ยังขาดเฉพาะช่วงแยกเข้าสู่แหลมฉบังรวมระยะทาง 132 กิโลเมตร (ไม่รวมทางแยกเข้าแหลมฉบังอีก 7 กิโลเมตร) เพื่อเป็นการสนับสนุนโครงการพัฒนาพื้นที่ 3 จังหวัดชายทะเลตะวันออก ปัจจุบันยังไม่ได้ใช้ประโยชน์เต็มที่ เส้นทางรถไฟสายนี้ จะเป็นทางสำคัญในการขนส่งระหว่างกรุงเทพมหานคร ภาคตะวันออก ฉะเชิงเทรา กับท่าเรือน้ำลึกในภาคตะวันออกในจังหวัดชลบุรี เส้นทางรถไฟตัดผ่านอำเภอพานทอง อำเภอเมืองชลบุรี อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง และอำเภอสัตหีบ

3) ท่าเรือ จังหวัดชลบุรี มีสภาพทางภูมิศาสตร์ ที่เหมาะสมแก่การพัฒนาการขนส่งทางทะเล และการประมงมาตั้งแต่อดีต ท่าเรือตามชายฝั่งทะเลของจังหวัดชลบุรี จึงประกอบด้วยท่าเรือ 2 ประเภท คือ

3.1) ท่าเรือประมง มีจำนวน 12 แห่ง อยู่ในอำเภอเมืองชลบุรี 3 แห่ง อำเภอศรีราชา 2 แห่ง อำเภอบางละมุง 1 แห่ง อำเภอสัตหีบ 6 แห่ง และกิ่งอำเภอเกาะสีชัง 1 แห่ง ส่วนใหญ่เป็นเรือขนาดเล็ก แต่ปัจจุบัน มีแนวโน้มลดลงเนื่องจากปริมาณสัตว์น้ำในเขตจังหวัดชลบุรีลดลง

3.2) ท่าเรือขนส่งสินค้า ในบริเวณอ่าวศรีราชา และ อ่าวอุดม จนถึง เกาะสีชัง เป็นเขตที่มีการขนส่งทางทะเลมาตั้งแต่อดีต โดยเฉพาะเรือสินค้าขนาดใหญ่ ที่ไม่สามารถเข้าเทียบท่าเรือกรุงเทพมหานคร ต้องจอดทอดสมอคอยขนถ่ายสินค้าลงสู่เรือเล็ก ลำเลียงเข้าท่าเรือกรุงเทพฯ โดยกรมเจ้าท่า ได้ประกาศเป็นเขตท่าเรือกรุงเทพฯ นอกจากนี้ยังมีเรือขนส่งน้ำมัน เรือขนถ่ายสินค้าการเกษตรประเภท มันสำปะหลัง น้ำตาล และกากน้ำตาล ซึ่งมารับส่งสินค้าอยู่ที่อำเภอศรีราชา โดยมีท่าเรือของเอกชนอยู่ในอำเภอศรีราชา ได้แก่ ท่าเรือขนส่งน้ำมันของบริษัทโรงกลั่นน้ำมันไทย บริษัทเอสโธ และ การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย และมีท่าเรือขนส่งมันสำปะหลังอัดเม็ด ของบริษัทมาบุญครองอบพืชและไซโล และท่าเรือขนส่งมันสำปะหลังของบริษัทอื่น ๆ อีก 2 แห่ง

นอกจากนี้ ยังมีท่าเรือพาณิชย์สัตหีบ ซึ่งกองทัพเรือ อนุมัติให้การท่าเรือแห่งประเทศไทยใช้เป็นท่าเรือพาณิชย์ โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ พ.ศ. 2523 รับเรือสินค้าขนาด 30,000 - 50,000 ตัน เป็นสินค้าประเภทหีบห่อ และสินค้ากอง มีท่าเรือทั้งหมด 5 ท่า ขณะนี้มอบหมายให้เอกชนเช่า 4 ท่า และการท่าเรือแห่งประเทศไทย ควบคุมเอง 1 ท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สินค้าที่ขนส่งเป็นผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง เครื่องจักรและอุปกรณ์ในการขุดเจาะก๊าซธรรมชาติ และ เครื่องจักรของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

4) สนามบิน จังหวัดชลบุรีมีสนามบินอยู่ตะเกา ซึ่งตั้งอยู่คาบเกี่ยวระหว่างอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี และอำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง ปัจจุบันใช้ประโยชน์ในกิจการทหาร แต่มีฐานะเป็นสนามบินพาณิชย์สำรอง ถ้าสนามบินดอนเมืองเกิดขัดข้องโดยมีการนำเครื่องบินจอดรับส่งผู้โดยสารเป็นครั้งคราว รวมทั้งเครื่องบินซึ่งเช่าเหมาลำ นำนักท่องเที่ยวยังพัทยา

3.4.4.2 การคมนาคมขนส่งของอำเภอบางละมุง

1) เส้นทางถนน ท้องที่อำเภอบางละมุง มีเส้นทางคมนาคม ที่สะดวก สามารถติดต่อได้ทุกฤดูกาล ทุกหมู่บ้านทุกตำบล มีถนนลาดยางประมาณ 40 % และมีถนนที่อัดแน่นลูกรังประมาณ 60 % โดยมีทางหลวงแผ่นดินผ่าน 3 สายคือ

1.1) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (ถนนสุขุมวิท) รวมระยะทางในเขตอำเภอประมาณ 35 กิโลเมตร

1.2) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 36 (บางละมุง-ระยอง) รวมระยะทางในเขตอำเภอประมาณ 36 กิโลเมตร

1.3) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 331 (สัตหีบ - โคราช) รวมระยะทางในเขตอำเภอประมาณ 35 กิโลเมตร

2) เส้นทางรถไฟ ท้องที่อำเภอบางละมุงมีเส้นทางรถไฟ 1 สาย คือ สายกรุงเทพฯ-เรือพาณิชย์สัตหีบ รวมระยะทางผ่านอำเภอบางละมุงประมาณ 40 กิโลเมตร ส่วนใหญ่เป็นเส้นทางขนส่งสินค้าจากกรุงเทพฯ ไปท่าเรือพาณิชย์สัตหีบ

3.4.5 ทรัพยากรธรรมชาติของจังหวัดชลบุรีและอำเภอบางละมุง

3.4.5.1 ทรัพยากรดิน

พื้นที่จังหวัดชลบุรี สามารถแบ่งตามลักษณะกลุ่มดิน ตามประเภทของ GUAT GROUP ได้เป็น 5 กลุ่ม เรียงตามลำดับจากกลุ่มดินที่มีมากไปหาน้อย

1) กลุ่มดินนา ครอบคลุมพื้นที่ ประมาณร้อยละ 10 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด

2) กลุ่มดินไร่ ครอบคลุมพื้นที่ ประมาณร้อยละ 50 ของพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งหมดของจังหวัด

3) กลุ่มดินตุน ครอบคลุมพื้นที่ ประมาณร้อยละ 5 ของพื้นที่

ทั้งหมดของจังหวัด

4) กลุ่มดินทราย ครอบคลุมพื้นที่ ประมาณร้อยละ 20 ของพื้นที่

ทั้งหมดของจังหวัด

5) พื้นที่ภูเขา ครอบคลุมพื้นที่ ประมาณร้อยละ 15 ของพื้นที่

ทั้งหมดของจังหวัด

กลุ่มดินนา และดินไร่ มีความเหมาะสม ในการทำนาปี นาปรัง (นาครั้งที่ 2) ทำการเพาะปลูกพืชไร่ เช่น มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน สับปะรด ถั่วลิสง และไม้ผลบางประเภท เช่น มะพร้าว มะม่วง ชนน กระจกอน กับ ไม้ยืนต้นเช่น ยางพารา ในกลุ่มดินตุน และกลุ่มดินทราย มีความเหมาะสมในการทำทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ เพาะปลูกพืชผักอายุเก็บเกี่ยวสั้น ๆ

3.4.5.2 ทรัพยากรน้ำ

1) แหล่งน้ำบนผืนดิน

1.1) แหล่งน้ำที่เป็นลำธาร หรือแม่น้ำขนาดใหญ่ ของจังหวัด ไม่มี อาศัยแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น บ่อ บึง สระ ห้วย หนอง โดยขุดลอกให้มีปริมาณรับน้ำได้มากขึ้น

1.2) เขื่อน ทึ่มประโยชน์เน้น เพื่อการบริโภคเป็นอันดับแรก ได้แก่ อ่างเก็บน้ำบางพระ อ.ศรีราชา, อ่างเก็บน้ำหนองคือ อ.ศรีราชา, อ่างเก็บน้ำมาบประชัน อ.บางละมุง, อ่างเก็บน้ำชากนอก อ.บางละมุง, อ่างเก็บน้ำหนองกลางดง อยู่ในเขตรอยต่อระหว่าง อ.ศรีราชา และ อ.บางละมุง

2) แหล่งน้ำใต้ดิน พื้นที่ของจังหวัดชลบุรี มีสภาพน้ำใต้ดินสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ สภาพน้ำใต้ดินให้ปริมาณน้ำน้อย (1 - 30 ลบ.เมตร/ชม.) และให้น้ำมีคุณภาพปานกลาง ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของอำเภอบางละมุง ศรีราชา บ้านบึง หนองใหญ่ และบ่อทอง

3.4.5.3 ทรัพยากรป่าไม้

1) สภาพป่าไม้ ในท้องที่จังหวัดชลบุรี มีพื้นที่ที่ประกาศให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ 9 แห่ง อุทยานแห่งชาติ 1 แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติเขาเขียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) สำหรับพื้นที่ ป่าโครงการไม้กระยาเลย ของจังหวัดชลบุรี 1
โครงการ รวมเนื้อที่ 52,858.25 ไร่

3) ป่าชายเลน หรือดินเลนชายทะเล จำแนกเขตการใช้ประโยชน์
ที่ดินป่าชายเลนได้ดังนี้

3.1) เขตหวงห้าม หมายถึงพื้นที่ป่าชายเลน ที่ห้ามไม่ให้มี
การเปลี่ยนแปลงใด ๆ นอกจากจะปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติ เพื่อรักษาไว้ ซึ่งสภาพแวดล้อม
และระบบนิเวศน์วิทยา ได้แก่ พื้นที่แหล่งรักษาพันธุ์พืชและสัตว์น้ำที่มีค่าทางเศรษฐกิจ พื้นที่แหล่ง
เพาะพันธุ์พืชและสัตว์น้ำ พื้นที่ที่ง่ายต่อการถูกทำลาย และการพังทลายของดิน เขตอุทยานแห่ง
ชาติ เขตวนอุทยานแหล่งท่องเที่ยว เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เป็นต้น

3.2) เขตเศรษฐกิจ ก. หมายถึง พื้นที่ป่าชายเลน ที่ยอม
ให้มีการใช้ประโยชน์เฉพาะกิจการด้านป่าไม้ เพื่อผลิตที่สม่ำเสมอตามหลักวิชาการป่าไม้ ได้แก่
พื้นที่ป่าสัมปทาน พื้นที่ป่าชายเลนนอกสัมปทาน ที่เหมาะสมแก่การอนุรักษ์ไว้เพื่อเป็นป่าชุมชน พื้นที่
ที่สวนป่าเพื่อผลิตด้านป่าไม้ของรัฐบาลและเอกชน

3.3) เขตเศรษฐกิจ ข. หมายถึง พื้นที่ป่าชายเลนที่ยอมให้
มีการใช้ประโยชน์ที่ดิน และการพัฒนาอื่น ๆ ได้ แต่ต้องคำนึงถึงผลดีและผลเสีย ทางด้านสิ่ง
แวดล้อมด้วย พื้นที่ลักษณะนี้ ได้แก่ พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่อุตสาหกรรม พื้นที่ที่เป็นแหล่งชุมชน
พื้นที่แหล่งการค้า พื้นที่ที่เป็นท่าเทียบเรือ เป็นต้น

3.4.5.4 ทรัพยากรธรณี

1) หิน ธรณีวิทยาของประเทศไทยจังหวัดชลบุรี ประกอบด้วยหิน
ที่สำคัญ ดังนี้

1.1) ตะกอนลาน้ำและหินกรวด (ALLUVIUM, ELUVIUM,
VALLEYFILL AND RIVER GRAVEL : QAL) เป็นที่ราบลุ่มใช้ทำนาทางตอนบนของจังหวัด

1.2) หินแกรนิต และ แกรโนไดออไรท์ (GRANITE AND
GRANODIORITE : TGR) เป็นหินอัคนี เกิดในยุค TRIASSIC พบบริเวณเขาสามมุข พัทธยา
บริเวณพื้นที่ทางตะวันออกเฉียงติดต่อกับ จังหวัดจันทบุรี

1.3) หินแกรนิต (GRANITE : CGR) เป็นหินอัคนี จะพบ
บริเวณเทือกเขาเขียว เขาชมภู่ และบริเวณป่าบางละมุง

1.4) หินไนส์และหินชีสต์ (GNEISS AND SCHIST : PPGN)
เป็นหินอัคนี PRE-PREMIAN จะพบบริเวณลุ่มน้ำคลองใหญ่ และป่าแดงชุมชนกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5) หน่วยหินราชบุรี (RATBURI FORMATION : PCRB) เป็นหน่วยหินตะกอนและหินแปร ที่เกิดในยุค CARBONIFEROUS และ PRIMIAN ประกอบด้วย หินปูนสีเทาอ่อน แทรกกับหินดินดานหรือดินทราย และมีกบหินกรวดกลมและเศษหินภูเขาไฟปะปนอยู่ด้วย จะพบบริเวณลุ่มน้ำคลองกระแสดในเขตป่าคลองตะเคียน

1.6) หน่วยหินกาญจนบุรี (KANCHANABURI FORMATION : DSK) เป็นหน่วยหินตะกอน และ หินแปร ที่เกิดในยุค CARBONIFEROUS, DEVONIAN และ SIEURIAN ประกอบด้วย หินดินดาน หินทราย ในหลาย ๆ บริเวณที่แปรเป็นหิน PHYLLITE, QUARTZITE, ARGILLITE และหินชนวน (SLATE) และอาจปรากฏหินปูนอยู่ด้วย จะพบบริเวณชายทะเลอ่าวไทยเป็นแนวยาว ตั้งแต่ตัวอำเภอเมือง จนถึงอำเภอสีตหีบ และบริเวณลุ่มน้ำคลองหลวง

2) แหล่งแร่ แร่ที่พบมาก และ มีการเปิดทำเหมือง คือ แร่เหล็ก และแร่พลวง และยังพบแร่ชนิดอื่น ได้แก่ ทองคำ แบริท์ ฟลูออไรท์ วุลแฟรม แมงกานีส แกรไฟท์ ดีบุก และทรายแก้ว

2.1) แร่เหล็ก แหล่งที่พบมากคือ
- แหล่งเขาชีโอน อยู่บริเวณเขาชีโอน บ้านบางเสี้ยว อำเภอสีตหีบ จังหวัดชลบุรี พบแร่บริเวณไหล่เขา ชีโอน ชนิดแร่คือ แมกนีไทด์ (MAGNETITE)

- แหล่งบ้านปรกฟ้า อยู่บริเวณ เขาดินแดง เขาสระตาพรหม บ้านปรกฟ้า ตำบลท่าบ่อ อำเภอนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ชนิดแร่คือ แมกนีไทด์ (MAGNETITE) ปริมาณแร่สำรอง 500,000 เมตริกตัน (PROBABLE RESERVE) มีเปอร์เซ็นต์เหล็กเฉลี่ย 65 - 67 (%Fe) เนื้อประมาณ 258 ไร่

- แหล่งบ้านหนองไม้แก่น อยู่บริเวณ หนองไม้แก่น อำเภอนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี เป็นที่ราบ ชนิดแร่ คือ แมกนีไทด์ (MAGNETITE) ปริมาณแร่สำรอง 5,000 เมตริกตัน (ESTIMATED RESERVE)

- แหล่งบ้านเนินหิน อยู่บริเวณบ้านเนินหิน ตำบลบ่อทอง อำเภอนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบ

2.2) แร่พลวง ที่พบในจังหวัดชลบุรี คือ
- แหล่งแร่พลวงคลองกระแสด อยู่บริเวณคลองกระแสดเชิงเขาชะอางโอน อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี แร่ส่วนใหญ่ เป็นแร่พลวงทอง มีพลวงเงินปะปนอยู่เป็นบางก้อน

- แหล่งแร่พลวงบ้านคลองกุ่ม อำเภอบ่อทอง แหล่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้